

ธนาคารแห่งประเทศไทย
BANK OF THAILAND

รายงานนโยบายการเงิน ไตรมาสที่ 4 ปี 2567

รายงานนโยบายการเงิน

รายงานนโยบายการเงินจัดทำขึ้นเป็นรายไตรมาส โดยเจ้าหน้าที่ของธนาคารแห่งประเทศไทย ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบายการเงิน เพื่อวัตถุประสงค์ที่สำคัญ 2 ประการ คือ (1) เพื่อสื่อสารแนวความคิดและเหตุผลของการตัดสินใจดำเนินนโยบายการเงินของคณะกรรมการฯ ต่อสาธารณชน และ (2) เพื่อเสนอประมาณการเศรษฐกิจและแนวโน้มเงินเฟ้อ ซึ่งเป็นข้อมูลล่าสุดที่คณะกรรมการฯ ใช้ประกอบการตัดสินใจในการดำเนินนโยบายการเงิน

คณะกรรมการนโยบายการเงิน

นายเศรษฐพุฒิ สุทธิวาทนฤพุฒิ	ประธาน
นายปิติ ดิษยทัต	รองประธาน
นางอลิศรา มหาสันตนะ	กรรมการ
นายไพบุลย์ กิตติศรีกังวาน	กรรมการ
นายรพี สุจริตกุล	กรรมการ
นายรุ่งโรจน์ รังสิโยภาส	กรรมการ
นายสันติธาร เสถียรไทย	กรรมการ

การดำเนินนโยบายการเงินของไทย

คณะกรรมการนโยบายการเงิน

พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย กำหนดให้คณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) ประกอบด้วย ผู้ว่าการ รองผู้ว่าการ 2 คน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก 4 คน เพื่อให้การดำเนินนโยบายการเงิน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส และมีตัวแทนจากภาคส่วนต่าง ๆ ของประเทศ

วัตถุประสงค์ของการดำเนินนโยบายการเงิน

กนง. ทำหน้าที่กำหนดนโยบายการเงินภายใต้กรอบเป้าหมายเงินเพื่อแบบยืดหยุ่น โดยให้ความสำคัญกับการรักษาเสถียรภาพด้านราคาในระยะปานกลางเป็นเป้าหมายหลัก ควบคู่กับการดูแลเศรษฐกิจให้เติบโต อย่างยั่งยืนและเต็มศักยภาพ และการรักษาเสถียรภาพของระบบการเงิน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการช่วย รักษาเสถียรภาพด้านราคาและการเติบโตทางเศรษฐกิจในระยะยาว

เป้าหมายของนโยบายการเงิน

คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2566 อนุมัติเป้าหมายของนโยบายการเงินที่เป็นความตกลง ร่วมกันระหว่าง กนง. กับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง โดยกำหนดให้อัตราเงินเฟ้อทั่วไปในช่วงร้อยละ 1-3 เป็นเป้าหมายนโยบายการเงินด้านเสถียรภาพราคาสำหรับระยะปานกลางและเป็นเป้าหมายสำหรับ ปี 2567 ทั้งนี้ ในกรณีที่อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ย 12 เดือนที่ผ่านมา หรือประมาณการอัตราเงินเฟ้อทั่วไป เฉลี่ย 12 เดือนข้างหน้าเคลื่อนไหวออกนอกกรอบเป้าหมาย กนง. จะมีจดหมายเปิดผนึกถึง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังชี้แจงสาเหตุ แนวทางดำเนินการ และระยะเวลาที่คาดว่าจะอัตราเงินเฟ้อ จะกลับเข้าสู่กรอบเป้าหมาย โดยจะมีจดหมายเปิดผนึกทุก 6 เดือน หากอัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยตามแนวทาง ข้างต้นยังคงอยู่นอกกรอบเป้าหมาย

เครื่องมือในการดำเนินนโยบายการเงิน

กนง. กำหนดให้ใช้อัตราดอกเบี้ยที่ธนาคารแห่งประเทศไทยใช้ทำธุรกรรมซื้อคืนพันธบัตรแบบทวิภาคี (Bilateral Repurchase Rate) ระยะ 1 วัน เป็นอัตราดอกเบี้ยนโยบาย เพื่อแสดงถึงทิศทางของนโยบายการเงิน ตามที่ กนง. กำหนด

กนง. ดำเนินนโยบายอัตราแลกเปลี่ยนลอยตัวแบบมีการจัดการ (managed float) โดยจะดูแลให้อัตราแลกเปลี่ยนไม่เคลื่อนไหวผันผวนมากเกินไป เพื่อให้อัตราแลกเปลี่ยนมีเสถียรภาพและสอดคล้องกับ ปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

การประเมินภาวะและแนวโน้มเศรษฐกิจ

ธนาคารแห่งประเทศไทยพิจารณาข้อมูลรอบด้านทั้งจากแบบจำลองทางเศรษฐกิจมหภาค ข้อมูล รายสาขาเศรษฐกิจ รวมทั้งรับฟังข้อคิดเห็นโดยตรงจากผู้ประกอบการทั้งธุรกิจขนาดใหญ่และธุรกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมทั่วประเทศ และสถาบันการเงินต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการประเมิน ภาวะและแนวโน้มทางเศรษฐกิจเป็นไปอย่างถูกต้องแม่นยำ ครอบคลุมทุกมิติทั้งในระดับมหภาคและจุลภาค

การสื่อสารนโยบายการเงิน

กนง. ตระหนักถึงความสำคัญของการสื่อสารนโยบายการเงินต่อสาธารณชน จึงจัดให้มีการสื่อสารนโยบาย การเงินหลายรูปแบบ อาทิ (1) การเผยแพร่ผลการประชุม ณ เวลา 14.00 น. และแถลงข่าวผลการประชุม ต่อสื่อมวลชนเวลา 14.30 น. ของวันประชุม (2) การเผยแพร่รายงานการประชุม (ฉบับย่อ) 2 สัปดาห์ หลังการประชุม และ (3) การเผยแพร่รายงานนโยบายการเงินทุกไตรมาส

[ไปที่หน้า](#)

[Page](#)

สารบัญ

บทสรุปผู้บริหาร

1. เศรษฐกิจโลก

เศรษฐกิจโลก	6
อัตราเงินเฟ้อโลก	7
อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าของไทย	8
แนวโน้มนโยบายสำคัญของสหรัฐฯ	9
	10

5

2. เศรษฐกิจไทย

ประมาณการเศรษฐกิจไทย	12
ตลาดแรงงาน	13
การบริโภคภาคเอกชน	14
การใช้จ่ายภาครัฐ	15
การลงทุนภาคเอกชน	16
Box 1 พัฒนาการอุตสาหกรรมยานยนต์ไทยและแนวโน้ม	17
การส่งออกสินค้า	18
จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ	20
ประมาณการเศรษฐกิจไทยรายองค์ประกอบ	22
ความเสี่ยงเศรษฐกิจไทย	23
Box 2 ความขัดแย้งทางการค้าโลกจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยผ่านช่องทางใด	24
ประมาณการอัตราเงินเฟ้อไทย	25
ความเสี่ยงอัตราเงินเฟ้อไทย	28
ตารางสรุปข้อสมมติประกอบการประมาณการ	29
ข้อสมมติราคาน้ำมันดิบ	30
	31

12

3. ภาวะการเงิน

อัตราดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์	32
อัตราผลตอบแทนพันธบัตร	33
การขยายตัวของสินเชื่อธุรกิจและรายย่อย	34
ความสามารถในการชำระหนี้ของลูกหนี้	35
อัตราแลกเปลี่ยน	36

32

33

34

35

36

37

4. การดำเนินนโยบายการเงิน

การขยายตัวทางเศรษฐกิจ	38
อัตราเงินเฟ้อ	39
เสถียรภาพระบบการเงิน	40
การตัดสินใจนโยบายการเงิน	41

38

39

40

41

46

ตารางข้อมูลประกอบ

47

รายงานฉบับนี้ใช้ข้อมูลล่าสุดถึงก่อนวันแถลงผลการประชุมคณะกรรมการนโยบายการเงิน 1 วัน (18 ธันวาคม 2567)

บทสรุปผู้บริหาร รายงานนโยบายการเงิน ไตรมาสที่ 4 ปี 2567

เศรษฐกิจ เงินเฟ้อ และเสถียรภาพระบบการเงินของไทย

แม้เศรษฐกิจไทยในภาพรวมมีแนวโน้มขยายตัวใกล้เคียงกับศักยภาพ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปทยอยเพิ่มขึ้นเข้าสู่กรอบเป้าหมาย และความเสี่ยงด้านเสถียรภาพระบบการเงินในระยะยาวปรับลดลงสะท้อนจากสัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อรายได้ (household debt to GDP) ที่ทยอยลดลง แต่เศรษฐกิจและระบบการเงินไทยในช่วงที่ผ่านมาเผชิญพัฒนาการสำคัญ 3 เรื่อง ได้แก่

(1) **เศรษฐกิจขยายตัวแตกต่างกันมากขึ้น** เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 2.7 ในปี 2567 และร้อยละ 2.9 ในปี 2568 โดยภาคการท่องเที่ยวและการบริการขยายตัวต่อเนื่อง และการส่งออกโดยเฉพาะสินค้าหมวดอิเล็กทรอนิกส์และหมวดเครื่องจักรมีแนวโน้มดีขึ้นตามวัฏจักรสินค้าเทคโนโลยี เช่น ฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ที่ได้รับผลดีจากธุรกิจ data center อย่างไรก็ดี ภาคการผลิตและการส่งออกสินค้าบางหมวดยังเผชิญแรงกดดันอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอุตสาหกรรมยานยนต์ที่มีพัฒนาการแย่งจากปัจจัยเฉพาะของอุตสาหกรรม **(Box 1: พัฒนาการอุตสาหกรรมยานยนต์ไทยและแนวโน้ม)** และการส่งออกสินค้าที่ได้รับผลกระทบจากการแข่งขันที่รุนแรงขึ้นจากจีน เช่น เคมีภัณฑ์ โลหะ และเครื่องใช้ไฟฟ้า ซึ่งต้องติดตามผลกระทบที่อาจมีต่อเนื่องไปยังภาคการผลิตและตลาดแรงงาน และนัยต่อเศรษฐกิจในภาพรวม

(2) **เศรษฐกิจมีความไม่แน่นอนสูงขึ้นในระยะข้างหน้า** เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยมีความไม่แน่นอนสูงขึ้นมากจากนโยบายเศรษฐกิจของสหรัฐฯ โดยเฉพาะนโยบายตั้งกำแพงภาษีนำเข้า ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการค้าระหว่างประเทศและเป็นความเสี่ยงด้านต่ำต่อเศรษฐกิจโลก ทั้งนี้ นโยบายต่าง ๆ ยังมีความไม่แน่นอนทั้งในมิติรูปแบบและความเข้มของนโยบาย ระยะเวลาการเริ่มบังคับใช้ และมาตรการตอบโต้ของประเทศต่าง ๆ จึงต้องติดตามพัฒนาการของปัจจัยเสี่ยงดังกล่าว และผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยในระยะต่อไป **(Box 2: ความขัดแย้งทางการค้าโลกจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยผ่านช่องทางใด)**

(3) **สินเชื่อโดยรวมปรับลดลง แต่เศรษฐกิจในภาพรวมมีแนวโน้มขยายตัว** สินเชื่อชะลอลงในช่วงที่ผ่านมาจากความต้องการลงทุนในบางสาขาธุรกิจที่ลดลง การชำระคืนหนี้ที่ถ่วงไปในช่วงวิกฤตโควิด-19 และความเสี่ยงด้านเครดิตที่อยู่ในระดับสูง อาทิ สินเชื่อของธุรกิจภาคบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

ขยายตัวชะลอลงจากความต้องการสินเชื่อลดลงตามรายได้ที่เพิ่มขึ้น และธุรกิจบางส่วนชำระคืนหนี้ที่เร่งกู้ในช่วงวิกฤตโควิด-19 ต่อเนื่อง ขณะที่กิจกรรมทางเศรษฐกิจในภาคบริการในช่วงที่ผ่านมาขยายตัวได้สูงและมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่อง ซึ่งจะเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญของเศรษฐกิจไทยในระยะต่อไป ขณะที่สินเชื่อธุรกิจ SMEs และธุรกิจภาคอุตสาหกรรมที่การแข่งขันรุนแรงขึ้น หดตัวส่วนหนึ่งตามความเสี่ยงด้านเครดิตที่อยู่ในระดับสูง จึงต้องติดตามผลกระทบของสินเชื่อที่ลดลงต่อการดำเนินธุรกิจในภาคส่วนดังกล่าว รวมถึงผลกระทบที่อาจมีต่อเนื่องไปยังเศรษฐกิจโดยรวม

การดำเนินนโยบายการเงินในช่วงไตรมาสที่ 4 ปี 2567

คณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) เห็นว่าการขยายตัวของเศรษฐกิจมีความแตกต่างกันในแต่ละภาคส่วน แต่ยังสามารถขยายตัวใกล้เคียงกับที่ประเมินไว้ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปโน้มเข้าสู่กรอบเป้าหมาย ขณะที่ความเสี่ยงเสถียรภาพระบบการเงินในระยะยาวปรับลดลง แต่ต้องติดตามคุณภาพและแนวโน้มการขยายตัวของสินเชื่อธุรกิจที่ฟื้นตัวช้า รวมถึงนัยต่อเศรษฐกิจในภาพรวม ทั้งนี้ การออกมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้รายย่อยและ SMEs เฉพาะกลุ่มของภาครัฐ จะมีส่วนช่วยลดภาระหนี้ของกลุ่มเปราะบาง

ในการประชุมคณะกรรมการนโยบายการเงินเมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2567 กนง. ประเมินว่าอัตราดอกเบี้ยนโยบายยังคงอยู่ในระดับที่สอดคล้องกับจุดยืนของนโยบายการเงินที่เป็นกลาง (broadly neutral stance) สอดคล้องกับเศรษฐกิจที่มีแนวโน้มขยายตัวใกล้เคียงกับศักยภาพ เงินเฟ้อที่ทยอยเข้าสู่กรอบเป้าหมาย และการรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจการเงินในระยะยาว นอกจากนี้ การรักษาขีดความสามารถของนโยบายการเงิน (policy space) มีความจำเป็นเพิ่มขึ้นภายใต้ความไม่แน่นอนที่สูงขึ้น โดยแนวนโยบายเศรษฐกิจของประเทศเศรษฐกิจหลักยังมีความไม่แน่นอนสูง ทั้งในมิติของความเข้มและระยะเวลาการเริ่มบังคับใช้ การรักษาขีดความสามารถเพื่อตอบสนองในช่วงเวลาที่เหมาะสมจึงมีความจำเป็นเพื่อให้ให้นโยบายการเงินเกิดประสิทธิผลสูงสุด คณะกรรมการฯ จะติดตามพัฒนาการของแนวโน้มเศรษฐกิจการเงินและพิจารณาปรับนโยบายการเงินให้เหมาะสมต่อไป

เศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มขยายตัว แต่มีความไม่แน่นอนสูงขึ้นจากแนวนโยบายของประเทศเศรษฐกิจหลัก

เศรษฐกิจโลกอยู่ในทิศทางขยายตัว โดยมีแรงขับเคลื่อนหลักจากภาคบริการของกลุ่มประเทศเศรษฐกิจหลัก ด้านภาคการผลิตในเอเชียปรับตัวขึ้นจากการส่งออกสินค้าโดยเฉพาะหมวดเทคโนโลยี

เงินเพื่อทั่วไปในหลายประเทศมีทิศทางลดลง แต่อัตราเงินเพื่อพื้นฐานยังทรงตัว โดยธนาคารกลางสหรัฐฯ มีแนวโน้มชะลอการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายในปี 2568

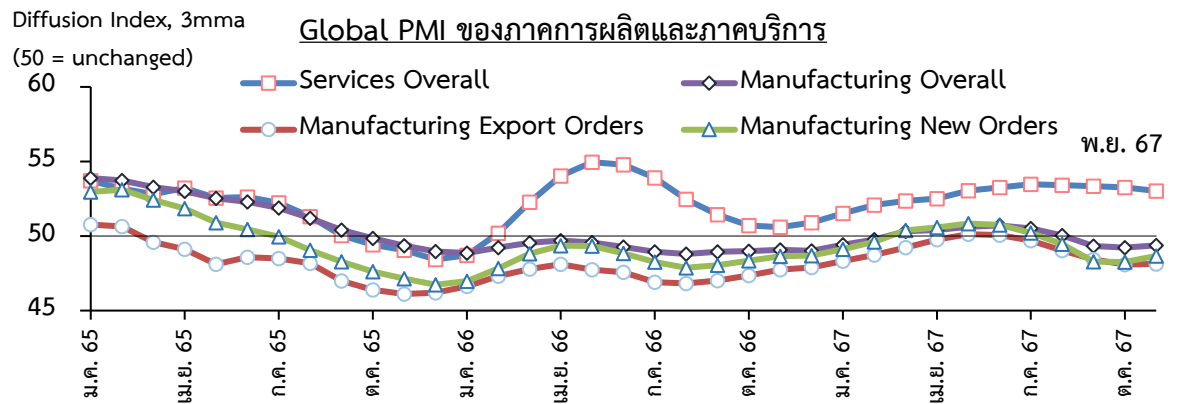

ความเสี่ยงด้านต่ำเพิ่มขึ้นจากนโยบายเศรษฐกิจของประเทศเศรษฐกิจหลัก และการใช้มาตรการตอบโต้ของแต่ละประเทศ รวมทั้งความเสี่ยงด้านภูมิรัฐศาสตร์

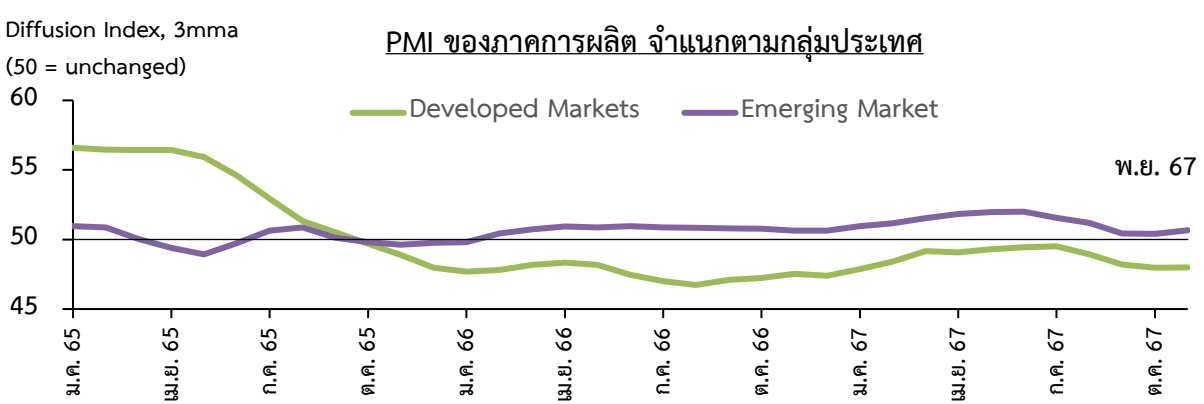
เศรษฐกิจโลกยังขับเคลื่อนด้วยภาคบริการ โดยการผลิตในกลุ่มประเทศเศรษฐกิจหลักยังอ่อนแอ ทั้งนี้ การผลิตในกลุ่มประเทศเอเชียได้แรงสนับสนุนจากการส่งออกสินค้าโดยเฉพาะหมวดเทคโนโลยี

เศรษฐกิจโลกยังคงขับเคลื่อนด้วยภาคบริการ โดยเครื่องชี้ PMI สะท้อนว่าภาคบริการยังขยายตัว ขณะที่ภาคการผลิตยังอ่อนแอจากคำสั่งซื้อที่ลดลง

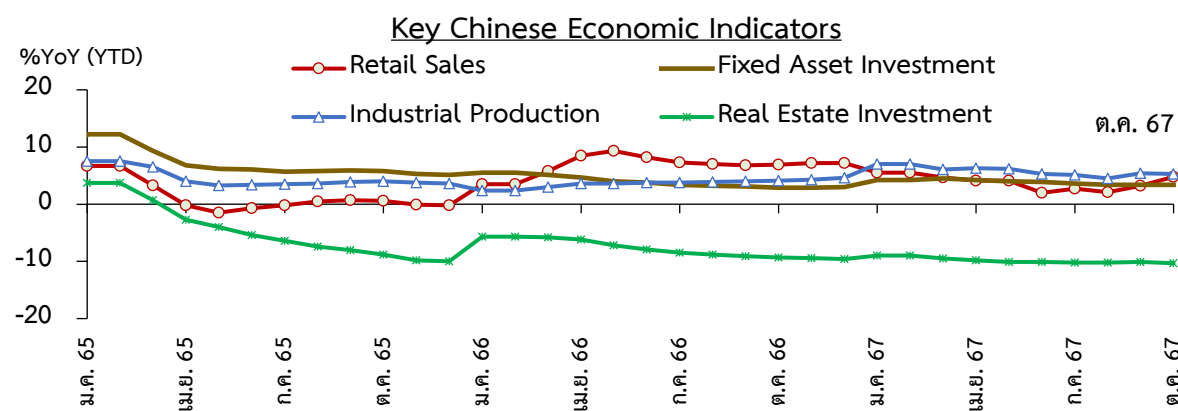
ที่มา: JP Morgan คำนวณโดย ธปท.

ภาคการผลิตในกลุ่มประเทศเศรษฐกิจหลักยังหดตัว ขณะที่ภาคการผลิตของกลุ่มประเทศตลาดเกิดใหม่ขยายตัวได้

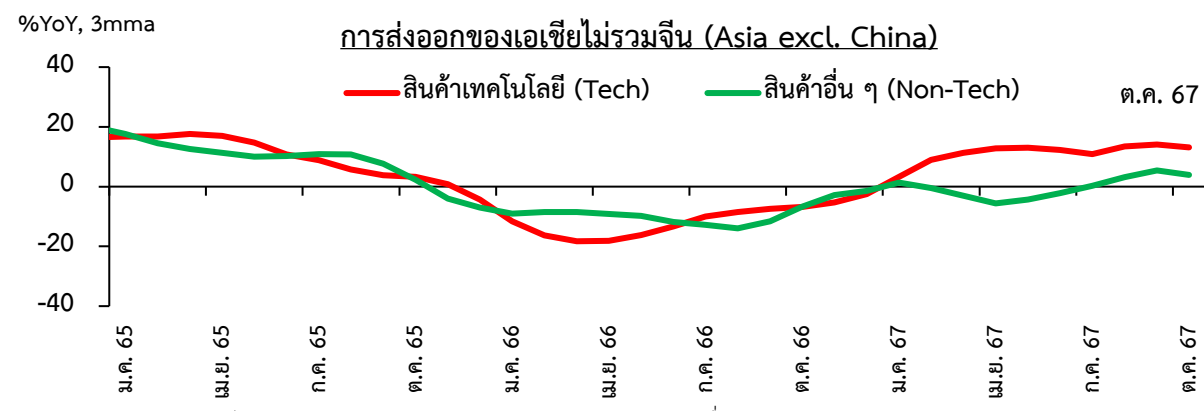
หมายเหตุ: Developed Markets และ Emerging Market ตามการแบ่งของ S&P Global ที่มา: CEIC คำนวณโดย ธปท.

เศรษฐกิจจีนปรับตัวขึ้นบ้างหลังภาครัฐออกมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง แต่ภาคอสังหาริมทรัพย์ยังคงอ่อนแอ

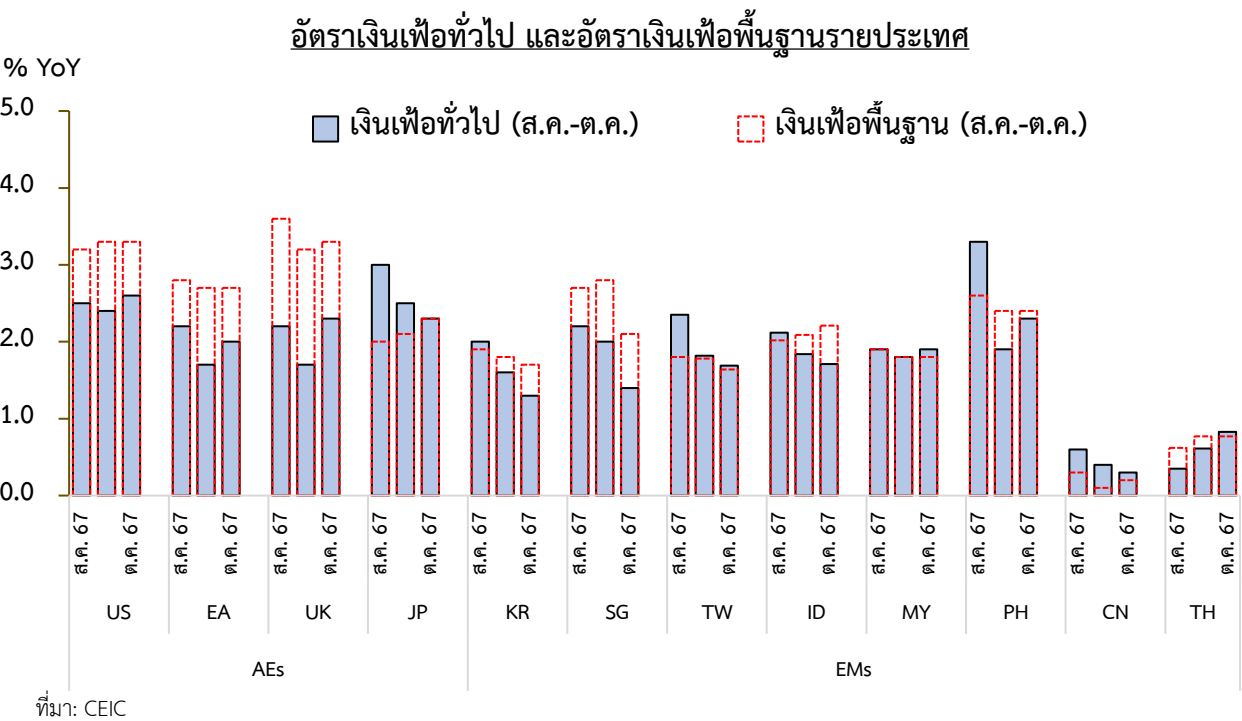
ที่มา: CEIC คำนวณโดย ธปท.

การส่งออกสินค้าในภูมิภาคเอเชียมีแนวโน้มฟื้นตัว โดยเฉพาะสินค้าหมวดเทคโนโลยีตามวัฏจักรสินค้าอิเล็กทรอนิกส์โลก

หมายเหตุ: สินค้าเทคโนโลยีครอบคลุมประเทศ MY, SG, JP, KR, TW และ PH สำหรับสินค้าอื่น ๆ ครอบคลุมประเทศ MY, SG, JP, KR, TW, PH และ ID
ที่มา: CEIC คำนวณโดย ธปท.

อัตราเงินเฟ้อทั่วไปของประเทศส่วนใหญ่มีทิศทางลดลง แต่อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานในหลายประเทศยังทรงตัว โดยคาดว่าธนาคารกลางสหรัฐฯ ยุโรป และประเทศในภูมิภาคเอเชีย จะยังอยู่ในวัฏจักรดอกเบี๋ยขาลงในปี 2568

การคาดการณ์อัตราดอกเบี้ยนโยบายของ Fed ในปี 2567-2568			
ร้อยละต่อปี ณ สิ้นปี	2566*	2567*	2568
ข้อสมมติ Fed Funds Rate	5.25 – 5.50	4.25 – 4.50	3.75 – 4.00 (3.25 – 3.50)

หมายเหตุ: * ข้อมูลจริง และ () คือข้อสมมติเดิมในรายงานนโยบายการเงิน Q3-2567

ธนาคารกลางสหรัฐฯ (Fed) ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบาย 25 bps ในการประชุมวันที่ 18 ธ.ค. 2567 รวมการลดอัตราดอกเบี้ยทั้งหมด 100 bps ในปี 2567 ทั้งนี้ คาดว่า Fed จะเริ่มชะลอความเร็วในการปรับลดอัตราดอกเบี้ย จากเศรษฐกิจสหรัฐฯ ที่ยังแข็งแกร่งและอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานที่อยู่ในระดับสูง โดยคาดว่า Fed จะปรับลดอัตราดอกเบี้ยอีก 50 bps ในปี 2568 ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยนโยบาย ณ สิ้นปี 2568 อยู่ที่ร้อยละ 3.75 - 4.00 โดยนโยบายของรัฐบาลทรัมป์ทั้งการขึ้นภาษีนำเข้าและนโยบายผู้อพยพ อาจส่งผลกระทบต่ออัตราเงินเฟ้อและตลาดแรงงาน และเป็นความเสี่ยงหลักที่ทำให้ Fed ชะลอการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบาย

ธนาคารกลางยุโรป (ECB) ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบาย 25 bps ในการประชุมวันที่ 12 ธ.ค. 2567 มาอยู่ที่ร้อยละ 3.00 รวมการลดดอกเบี้ยทั้งหมด 100 bps ในปี 2567 โดยอัตราเงินเฟ้อทั่วไปลดลงเร็วจากราคาพลังงาน ด้านตลาดแรงงานมีสัญญาณชะลอลงสะท้อนจากเครื่องชี้ PMI employment ส่งผลให้ ECB มีแนวโน้มปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายเร็วขึ้น จึงคาดว่า ECB จะปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายในทุกการประชุมช่วงครึ่งแรกของปี 2568 จำนวน 4 ครั้ง ครั้งละ 25 bps โดยมี terminal rate อยู่ที่ร้อยละ 2.00

ธนาคารกลางภูมิภาคเอเชีย ส่วนใหญ่ทยอยปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายหลัง Fed เริ่มลดอัตราดอกเบี้ยในเดือนกันยายนที่ผ่านมา ยกเว้นบางประเทศที่ยังคงอัตราดอกเบี้ย อาทิ ธนาคารกลางไต้หวันและธนาคารกลางมาเลเซีย จากภาวะเศรษฐกิจที่ยังเติบโตต่อเนื่อง

เศรษฐกิจประเทศคู่ค้าปี 2568 มีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่อง แต่มีความเสี่ยงเบ้าต่ำจากความไม่แน่นอนของนโยบายเศรษฐกิจของสหรัฐฯ

ข้อสมมติเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าหลักของไทย

%YoY	สัดส่วนการส่งออกปี 2566 ^{1/} (%)	2566	2567		2568	
			MPR Q3/67	MPR Q4/67	MPR Q3/67	MPR Q4/67
สหรัฐฯ	17.2	2.9	2.6	2.7	1.8	2.1
กลุ่มยูโร	7.7	0.5	0.7	0.8	1.2	1.0
ญี่ปุ่น	8.7	1.7	0.0	-0.2	1.1	1.1
จีน	12.0	5.2	4.8	4.8	4.5	4.4
เอเชีย ^{2/}	21.8	3.2	4.0	4.2	3.6	3.6
รวม ^{3/}	73.0	2.9	2.8	2.8	2.6	2.7

หมายเหตุ: ^{1/} ข้อมูลสัดส่วนมูลค่าการส่งออกไปยังประเทศคู่ค้าหลักของไทยในปี 2566 (จำนวน 13 แห่ง)
^{2/} เอเชีย (ไม่รวมญี่ปุ่นและจีน) ได้แก่ สิงคโปร์ (3.6%) ฮองกง (3.9%) มาเลเซีย (4.2%) ไต้หวัน (1.7%) อินโดนีเซีย (3.5%) เกาหลีใต้ (2.1%) และฟิลิปปินส์ (2.8%)
^{3/} รวมสหราชอาณาจักร (1.4%) และออสเตรเลีย (4.3%)

เศรษฐกิจประเทศคู่ค้ามีแนวโน้มขยายตัวที่ร้อยละ 2.8 และ 2.7 ในปี 2567 และ 2568 ตามลำดับ โดยเผชิญความไม่แน่นอนสูงขึ้นจากแนวนโยบายเศรษฐกิจของประเทศเศรษฐกิจหลัก เศรษฐกิจสหรัฐฯ ขยายตัวดีโดยมีแรงขับเคลื่อนหลักจากการบริโภคสินค้าและบริการ รวมถึงมีแรงส่งต่อเนื่องไปยังปี 2568 ขณะที่เศรษฐกิจกลุ่มประเทศยุโรปมีแนวโน้มขยายตัวต่ำ ด้านเศรษฐกิจจีนยังขยายตัวได้จากการส่งออกสินค้า รวมทั้งมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและการผ่อนคลายนโยบายการเงิน เช่นเดียวกับเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศเอเชียที่ขยายตัวต่อเนื่องจากการฟื้นตัวของการส่งออกสินค้า โดยยังได้รับผลดีจากวัฏจักรสินค้าอิเล็กทรอนิกส์

เศรษฐกิจประเทศคู่ค้ามีความไม่แน่นอนสูงขึ้น โดยมีความเสี่ยงเบ้าต่ำ

ความเสี่ยงด้านต่ำ:

- 1) นโยบายการตั้งกำแพงภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ (tariff) ต่อจีนและประเทศอื่น ๆ รวมทั้งการตอบโต้ทางการค้าของแต่ละประเทศ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการค้าและการลงทุนของโลก
- 2) เศรษฐกิจจีนอาจขยายตัวต่ำจากความไม่แน่นอนของการฟื้นตัว และผลกระทบจากนโยบาย tariff ของสหรัฐฯ
- 3) ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์โดยเฉพาะในภูมิภาคตะวันออกกลางขยายวงกว้าง รวมถึงสงครามรัสเซีย-ยูเครนที่รุนแรงขึ้น

ความเสี่ยงด้านสูง:

- 1) เศรษฐกิจสหรัฐฯ ที่แข็งแกร่งกว่าที่คาด และการท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่ขยายตัวสูง

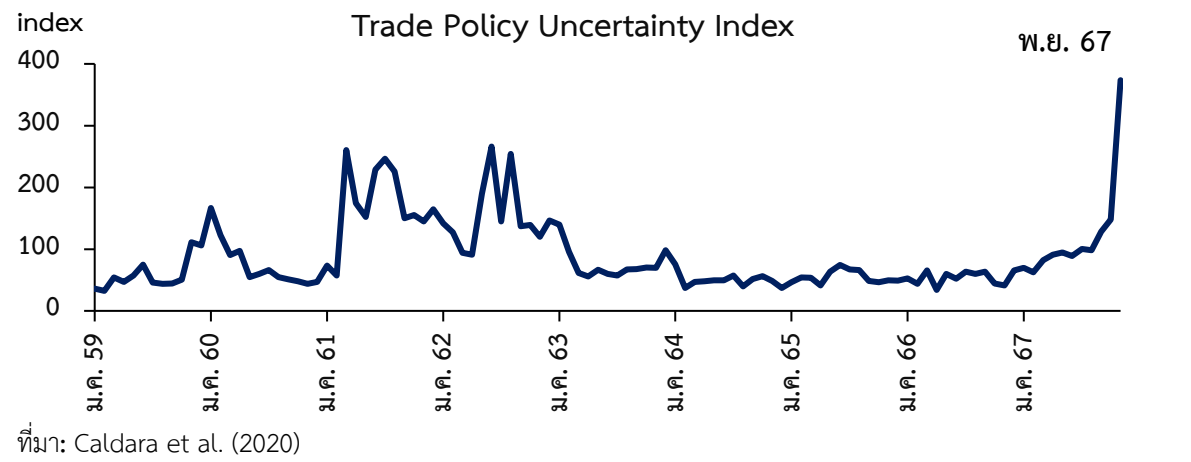
นโยบายของสหรัฐฯ ภายใต้รัฐบาลประธานาธิบดีทรัมป์ยังมีความไม่แน่นอนสูง ทั้งความเข้มของนโยบายและช่วงเวลาที่จะนำมาใช้

สรุปความเป็นไปได้ของนโยบายสำคัญและการคาดการณ์ช่วงเวลาที่จะเริ่มบังคับใช้

	นโยบายที่เป็นไปได้สูง	นโยบายที่ยังมีความไม่แน่นอน
ครึ่งปีแรก 2568	- ลดจำนวนผู้อพยพผิดกฎหมายใหม่ - ผ่อนคลายนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม - สนับสนุนประเทศอิสราเอลต่อเนื่อง	- ตัดการสนับสนุนด้านการทหารแก่ประเทศยูเครน
ครึ่งปีหลัง 2568	- ตั้งกำแพงภาษีนำเข้าต่อสินค้าจีน - ต่ออายุการลดภาษีใน Tax Cuts and Jobs Act (TCJA) ที่จะหมดอายุในปี 2568 - ผ่อนคลายกฎเกณฑ์ในการทำธุรกิจ เช่น ลดการตรวจสอบการผูกขาดตลาด	- ตั้งกำแพงภาษีนำเข้าต่อสินค้าทุกชนิด ต่อทุกประเทศ - ลดภาษีเพิ่มเติม เช่น การลดภาษีนิติบุคคล การยกเว้นภาษีรายได้จากทิปและประกันสังคม
ปี 2569	-	- เนรเทศผู้อพยพผิดกฎหมายที่อยู่ในประเทศเป็นจำนวนมาก

ที่มา: รวบรวมโดย ธปท.

ความเสี่ยงด้านนโยบายการค้าเพิ่มสูงขึ้นมากหลังทรัมป์ชนะเลือกตั้งในเดือน พ.ย. 67

- การดำเนินนโยบายของทรัมป์มีความไม่แน่นอนสูง จาก 2 ด้าน ได้แก่
1. ความเข้มของนโยบายที่จะบังคับใช้จริงอาจเปลี่ยนไปจากที่หาเสียงไว้ โดยหากมีการดำเนินนโยบายจริงตามที่หาเสียงไว้ทั้งหมดจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจสหรัฐฯ มาก จึงอาจลดทอนความเข้มของนโยบายบางส่วนลง
 2. เวลาเริ่มบังคับใช้นโยบายมีความไม่แน่นอน หลายนโยบายต้องผ่านกระบวนการทางกฎหมายและอาจถูกฟ้องร้องในศาล ทำให้เกิดความไม่ชัดเจนว่าจะสามารถเริ่มบังคับใช้ได้เมื่อใด และถึงแม้ว่าบางนโยบายสามารถใช้อำนาจประธานาธิบดีได้ เช่น การตั้งกำแพงภาษีนำเข้า ก็อาจมีการเจรจาต่อรองระหว่างประเทศก่อน ทำให้เวลาล่าช้าออกไป

สรุปนโยบายสำคัญของสหรัฐฯ ที่คาดว่าจะดำเนินการจริง และผลกระทบต่อเศรษฐกิจโลก

	นโยบายที่หาเสียงไว้	นโยบายที่คาดว่าจะดำเนินการจริง	ผลกระทบของนโยบายที่คาดว่าจะดำเนินการจริง ต่อเศรษฐกิจโลกและสหรัฐฯ
นโยบายด้านการค้า	ก่อนการเลือกตั้ง - ตั้งภาษีนำเข้าต่อสินค้าจีน 60% - ตั้งภาษีนำเข้าต่อสินค้าประเทศอื่น ๆ 10%-20% หลังการเลือกตั้ง ทรมัปปประกาศผ่านทางโซเซียลมีเดียว่าจะขึ้นภาษีนำเข้าตั้งแต่วันแรกที่รับตำแหน่ง ดังนี้ - ตั้งภาษีนำเข้าต่อสินค้าแคนาดาและเม็กซิโก 25% - ตั้งภาษีนำเข้าต่อสินค้าจีนเพิ่มเติม 10%	- ตั้งภาษีนำเข้าต่อสินค้าจีน แต่ในอัตราที่น้อยกว่าที่หาเสียงไว้ - ยังไม่ตั้งภาษีนำเข้าต่อประเทศอื่น ๆ โดยใช้การตั้งกำแพงภาษีเพื่อเป็นเครื่องมือในการเจรจาต่อรอง ทั้งนี้ คาดว่าจะเริ่มเก็บภาษีนำเข้าในช่วงครึ่งหลังของปี 2568 เนื่องจากกระบวนการจัดทำนโยบายดังกล่าวต้องผ่านขั้นตอนทางกฎหมายก่อนจะดำเนินการจริง	- เศรษฐกิจโลกชะลอตัว จากปริมาณการค้าที่ลดลง - เศรษฐกิจสหรัฐฯ ชะลอลง แต่อัตราเงินเฟ้อปรับสูงขึ้นจากการส่งผ่านต้นทุนของภาษีนำเข้าไปยังราคาสินค้าที่ผู้บริโภคจ่ายใช้สอย - เศรษฐกิจจีนชะลอตัวจากการส่งออกสินค้าไปสหรัฐฯ ได้น้อยลง - อัตราเงินเฟ้อของประเทศส่วนใหญ่ปรับลดลง จากปัญหา China flooding exports ที่รุนแรงขึ้น
นโยบายด้านภาษี	- ต่ออายุการลดภาษีใน Tax Cuts and Jobs Act (TCJA) ซึ่งจะหมดอายุในปี 2568 ทั้งหมด - ลดภาษีเงินได้นิติบุคคลให้อยู่ที่ 15% - ยกเว้นภาษีต่อเงินได้ต่าง ๆ เช่น ทิป และเงินได้จากประกันสังคม	- ต่ออายุมาตรการลดภาษีใน TCJA ทั้งหมด - ลดภาษีเพิ่มเติมจาก TCJA เพียงเล็กน้อยจากความกังวลด้านการขาดดุลการคลัง การผ่านกฎหมายภาษีใหม่คาดว่าจะใช้เวลาถึงครึ่งหลังของปี 2568 เนื่องจากต้องมีการต่อรองและผ่านความเห็นชอบจากรัฐสภา	- เศรษฐกิจสหรัฐฯ ขยายตัวดีขึ้นจากผลการกระตุ้นเศรษฐกิจ - เศรษฐกิจประเทศอื่นได้รับผลดีจากการส่งออกไปสหรัฐฯ ที่เพิ่มขึ้น
นโยบายด้านผู้อพยพ	- เนรเทศผู้อพยพเข้าเมืองผิดกฎหมายออกนอกประเทศจำนวนมาก (mass deportation)	- ลดจำนวนผู้อพยพเข้าเมืองใหม่ลง แต่ไม่มีการเนรเทศออกนอกประเทศเป็นจำนวนมาก โดยนโยบายลดผู้อพยพคาดว่าจะเริ่มดำเนินการตั้งแต่วันที่เข้ารับตำแหน่งผ่านอำนาจประธานาธิบดี แต่หากมีการเนรเทศผู้อพยพจริง คาดว่าจะเริ่มได้ในปี 2569 เนื่องจากใช้เวลาเตรียมการและอาจต้องผ่านกระบวนการศาลก่อน	- ตลาดแรงงานตึงตัวขึ้น ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่ออัตราเงินเฟ้อของสหรัฐฯ ปรับสูงขึ้น - เศรษฐกิจสหรัฐฯ ชะลอลงเล็กน้อย

เศรษฐกิจไทยในภาพรวมมีแนวโน้มขยายตัว แต่การขยายตัวมีความแตกต่างกันในแต่ละภาคส่วนมากขึ้น และมีความไม่แน่นอนในระยะข้างหน้าสูงขึ้นจากแนวโน้มนโยบายเศรษฐกิจของประเทศเศรษฐกิจหลัก

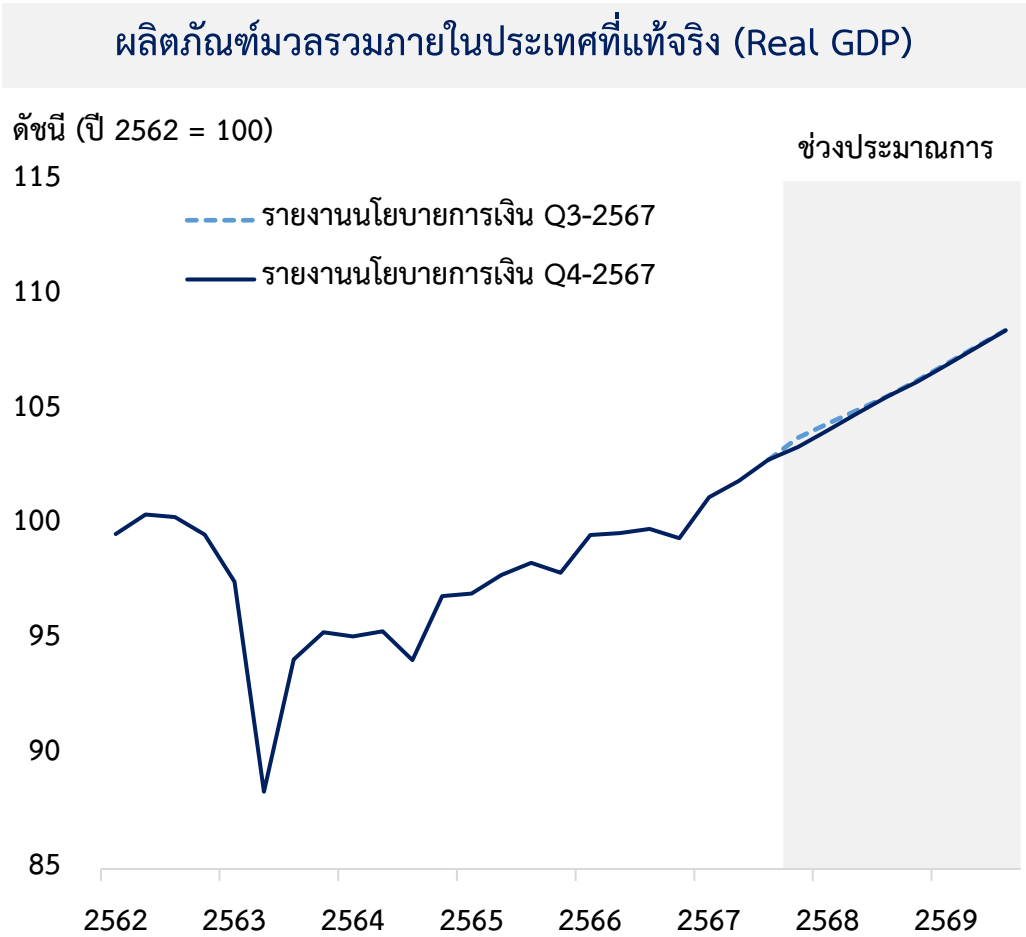

การขยายตัวของเศรษฐกิจไทยแตกต่างกันในแต่ละภาคส่วน โดยภาคการท่องเที่ยวและภาคบริการปรับตัวดีขึ้น แต่ SMEs และอุตสาหกรรมบางกลุ่ม ยังเผชิญปัญหาเชิงโครงสร้างและการแข่งขันที่รุนแรงขึ้น เช่น กลุ่มยานยนต์

มองไปข้างหน้า แนวโน้มนโยบายของประเทศเศรษฐกิจหลักมีความไม่แน่นอนสูง โดยเฉพาะนโยบายการตั้งกำแพงภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อแนวโน้มการส่งออกสินค้าและการลงทุนของไทย จึงต้องติดตามพัฒนาการของปัจจัยเสี่ยงดังกล่าวในระยะต่อไป

อัตราเงินเฟ้อทั่วไปทยอยปรับเพิ่มขึ้นเข้าสู่กรอบเป้าหมาย โดยหมวดพลังงานมีแนวโน้มอยู่ในระดับต่ำตามราคาน้ำมัน ด้านอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานมีทิศทางปรับเพิ่มขึ้นตามแนวโน้มเศรษฐกิจและการส่งผ่านต้นทุนในหมวดอาหาร

เศรษฐกิจไทยโดยรวมมีแนวโน้มขยายตัว แต่การขยายตัวยังมีความแตกต่างกันในแต่ละภาคส่วน โดยมีแรงส่งต่อเนื่องจากภาคท่องเที่ยว
อุปสงค์ในประเทศ และการส่งออกที่ได้รับผลดีจากวัฏจักรสินค้าเทคโนโลยี ขณะที่ภาคอุตสาหกรรมบางส่วนยังฟื้นตัวได้ช้า

ประมาณการเศรษฐกิจ			
ร้อยละต่อปี	2566*	2567	2568
อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ	1.9	2.7 (2.7)	2.9 (2.9)
อุปสงค์ในประเทศ	3.5	2.8 (2.4)	2.4 (2.7)
การบริโภคภาคเอกชน	7.1	4.5 (4.2)	2.4 (2.5)
การลงทุนภาคเอกชน	3.2	-2.2 (-2.8)	2.2 (2.9)
การอุปโภคภาครัฐ	-4.6	2.1 (2.0)	1.5 (2.6)
การลงทุนภาครัฐ	-4.6	2.9 (1.1)	5.1 (4.5)
ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการ	2.1	7.1 (4.8)	3.5 (2.8)
ปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการ	-2.3	6.3 (4.4)	1.8 (1.4)
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	7.4	9.0 (10.0)	15.0 (16.0)
มูลค่าการส่งออกสินค้า (ร้อยละต่อปี)	-1.5	4.9 (2.8)	2.7 (2.0)
มูลค่าการนำเข้าสินค้า (ร้อยละต่อปี)	-3.8	6.4 (5.1)	1.7 (0.4)
จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ (ล้านคน)	28.2	36.0 (36.0)	39.5 (39.5)

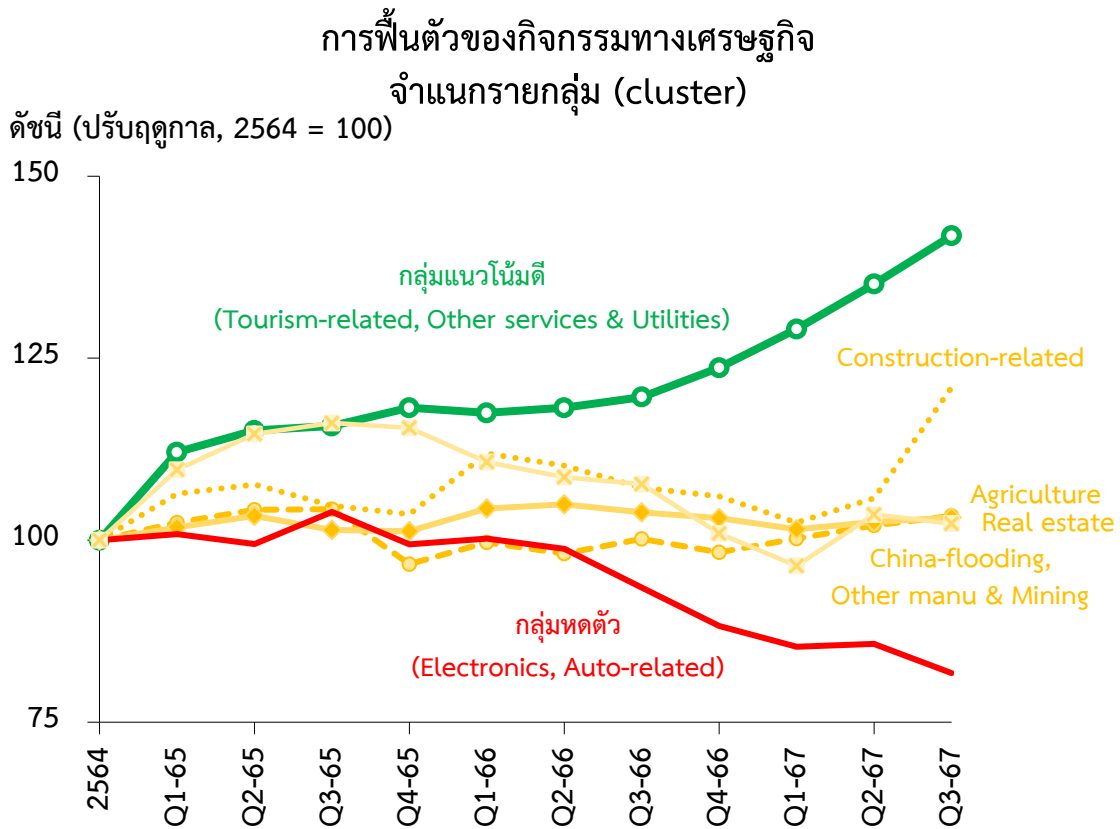
หมายเหตุ: * ข้อมูลจริง

() ประมาณการเดิมในรายงานนโยบายการเงิน Q3-2567

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และประมาณการโดย ธปท.

การขยายตัวของเศรษฐกิจมีความแตกต่างกันในแต่ละภาคส่วนมากขึ้น ส่งผลให้การฟื้นตัวของรายได้ครัวเรือนยังไม่ทั่วถึง

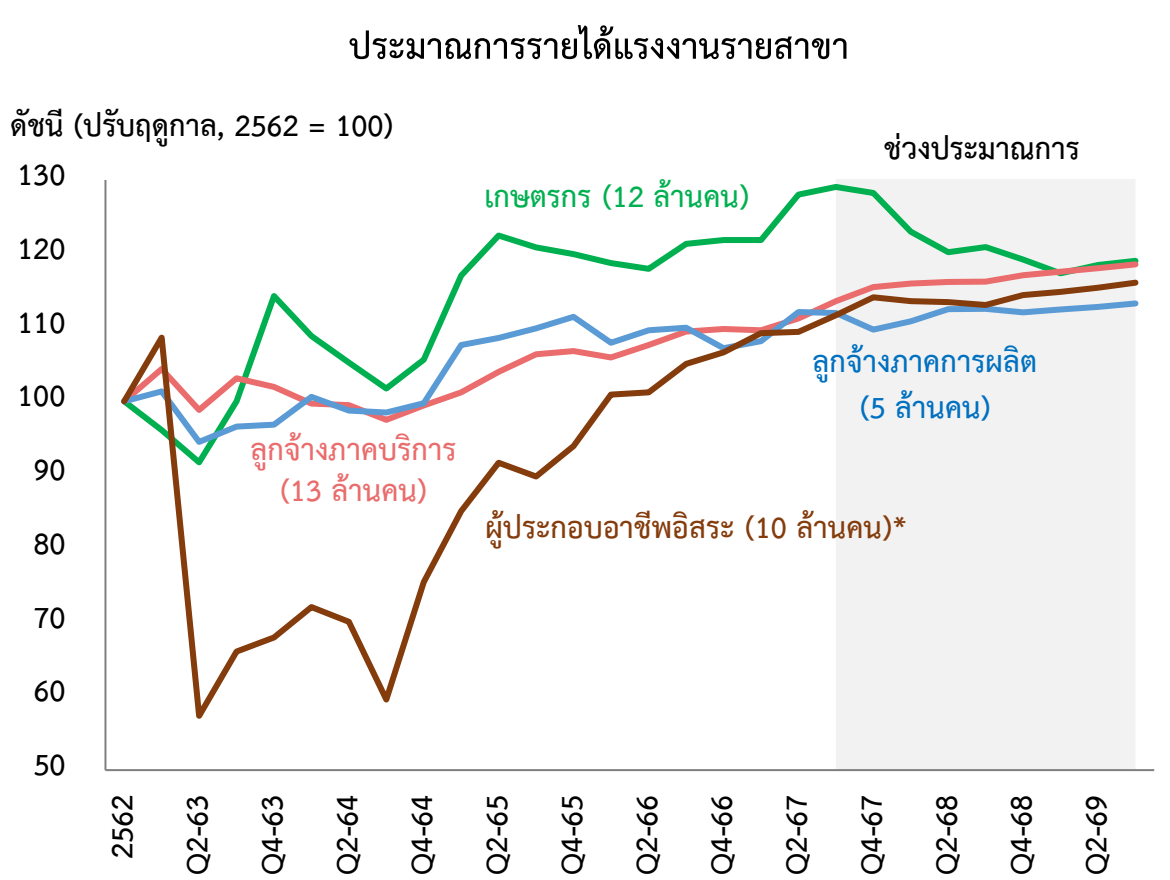
ภาคบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวขยายตัวได้ต่อเนื่อง ขณะที่บางอุตสาหกรรมมีพัฒนาการแย่งลง โดยเฉพาะกลุ่มที่เผชิญการแข่งขันที่รุนแรงขึ้น

หมายเหตุ: ประเมินกิจกรรมเศรษฐกิจรายกลุ่ม (cluster) โดยใช้เครื่องชี้ ดังนี้ (1) Tourism-related และ Other services & Utilities สะท้อนด้วยยอดขายจากข้อมูลภาษี VAT รายบริษัท (2) Construction-related สะท้อนด้วยยอดขายจากข้อมูลภาษี VAT เฉลี่ยต่อบริษัทในหมวดก่อสร้าง (3) Agriculture สะท้อนด้วยดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร (4) China-flooding, Electronics, Auto-related, Other manu & Mining สะท้อนด้วยดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI) โดย Electronics ครอบคลุมเฉพาะ HDD และ IC & Semiconductors และ (5) Real Estate สะท้อนด้วยจำนวนหน่วยโอนกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัย

ที่มา: สศอ. สศก. กรมสรรพากร REIC คำนวณโดย ธปท.

รายได้แรงงานในปี 2568 มีแนวโน้มชะลอลง โดยต้องติดตามรายได้เกษตรกรและผู้ประกอบอาชีพอิสระ

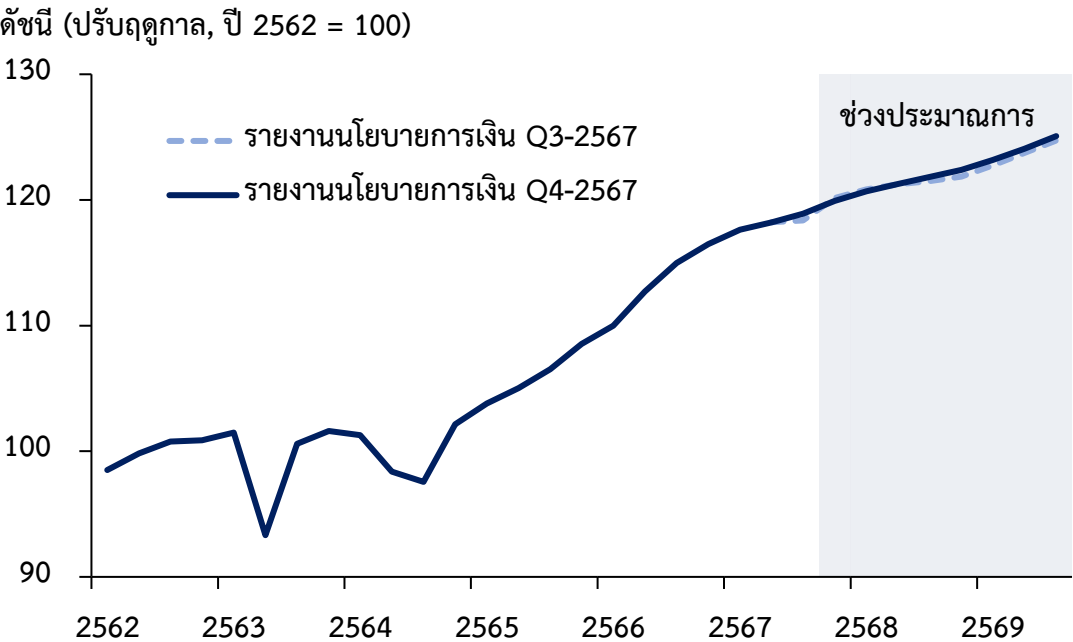
หมายเหตุ: () จำนวนแรงงานในปี 2566, * รวมนายจ้าง

ที่มา: การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร และการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของภาคครัวเรือนไทย สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร คำนวณและประมาณการโดย ธปท.

การบริโภคภาคเอกชนมีแนวโน้มขยายตัวชะลอลง แนวโน้มรายได้แรงงานและหนี้ครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูงยังเป็นแรงกดดันการบริโภคภาคเอกชน

การบริโภคภาคเอกชนขยายตัวชะลอลงจากที่เร่งไปในปี 2566 และ 2567

การบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริง

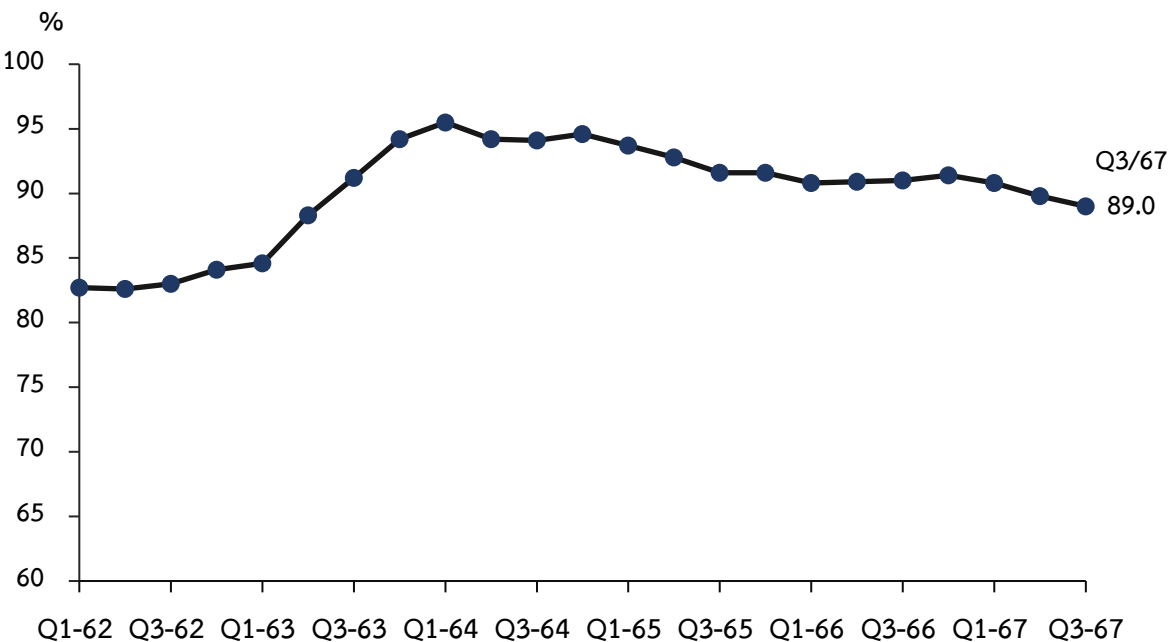
ที่มา: ประมาณการโดย ธปท.

ประมาณการการบริโภคภาคเอกชน

อัตราการขยายตัว (%YoY)	2566*	2567	2568
การบริโภคภาคเอกชน	7.1	4.5 (4.2)	2.4 (2.5)

หนี้ครัวเรือนยังอยู่ในระดับสูงแม้เริ่มปรับลดลง

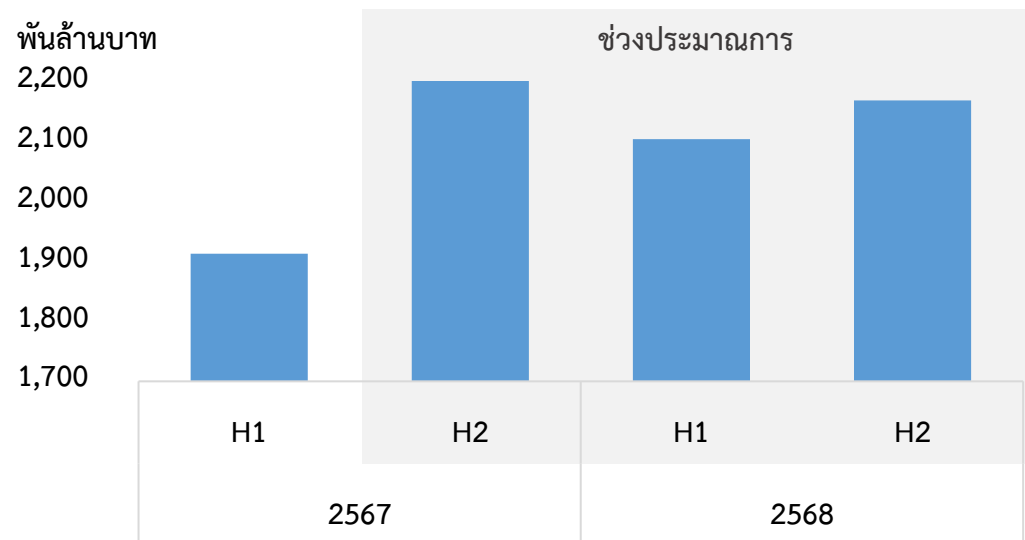
หนี้ครัวเรือนต่อ GDP (%)

หมายเหตุ: เงินให้กู้ยืมแก่ภาคครัวเรือนต่อ GDP หรือหนี้ครัวเรือนต่อ GDP คำนวณจากเงินที่ภาคครัวเรือนกู้ยืม หารด้วยผลรวมของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ณ ราคาประจำปี รวม 4 ไตรมาสย้อนหลัง โดยเริ่มนับจากไตรมาสที่อ้างอิง
ที่มา: ธปท.

การใช้จ่ายภาครัฐเป็นแรงส่งสำคัญของเศรษฐกิจในระยะต่อไป จากการเบิกจ่ายงบเหลี่ยมปีของงบประมาณปี 2567 และการเบิกจ่ายงบประมาณปี 2568 นอกจากนี้ โครงการกระตุ้นเศรษฐกิจผ่านผู้สูงอายุคาดว่าจะเริ่มดำเนินการภายในไตรมาสที่ 1 ของปี 2568

เม็ดเงินการใช้จ่ายภาครัฐ^{1/}

หมายเหตุ: ^{1/}การอุปโภคภาครัฐบาลและการลงทุนภาครัฐ ตามระบบบัญชีประชาชาติ (SNA)
ที่มา: สศช. และประมาณการโดย ธปท.

- การใช้จ่ายภาครัฐเร่งตัวได้ในช่วงครึ่งหลังของปี 2567 ส่วนหนึ่งจากการเบิกจ่ายงบเหลี่ยมปีของปีงบประมาณ 2567 ที่สูงกว่างบเหลี่ยมปีในอดีต
- สำหรับปี 2568 การใช้จ่ายภาครัฐกลับมาเบิกจ่ายได้ต่อเนื่องตามปกติ ตาม พ.ร.บ. งบประมาณฯ 2568 ที่มีผลบังคับใช้ตั้งแต่ 1 ตุลาคม 2567 ตามปกติ

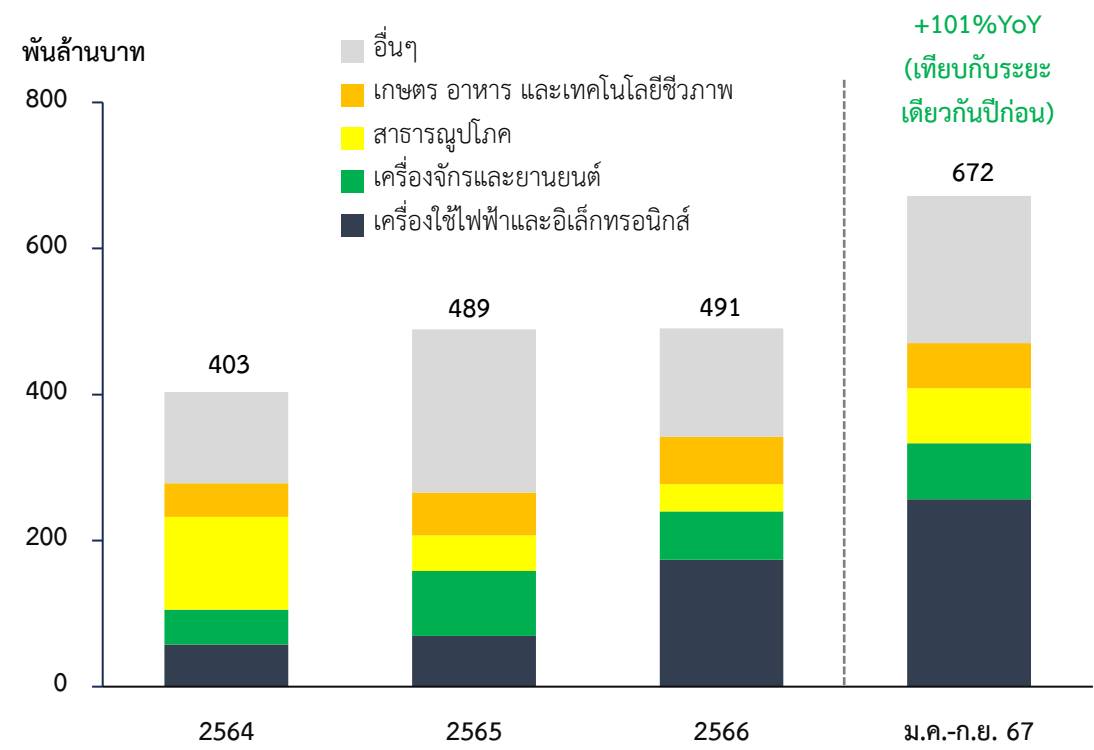
รายละเอียดของโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจผ่านผู้สูงอายุ

แหล่งเงิน	พันล้านบาท	เงื่อนไขและกระบวนการของโครงการฯ
งบกลาง กระตุ้นเศรษฐกิจฯ จำนวน 187.7 พันล้านบาท (พ.ร.บ. งบประมาณรายจ่าย ปี 2568)	40	- จ่ายเงินจำนวน 10,000 บาทต่อคน ให้แก่กลุ่มผู้สูงอายุ อายุ 60 ปีขึ้นไป ผ่านช่องทางพร้อมเพย์ - กลุ่มเป้าหมายเป็นผู้ที่ลงทะเบียนผ่าน แอปพลิเคชันทางรัฐสำเร็จ และผ่านเกณฑ์ที่กำหนด และเป็นบุคคลที่ไม่ซ้ำซ้อนกับกลุ่มที่ได้รับเงินแล้วในโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจผ่านผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐและคนพิการ - คาดว่าจำนวนผู้ได้รับเงินจะไม่เกิน 4 ล้านคน

สำหรับวงเงินงบกลาง รายการค่าใช้จ่ายเพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจส่วนที่เหลือ ต้องติดตามรูปแบบของโครงการที่จะใช้วงเงินจำนวนนี้ต่อไป

การลงทุนภาคเอกชนมีแนวโน้มขยายตัวในปี 2568 จากหมวดเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่เพิ่มขึ้น แต่การลงทุนหมวดยานพาหนะจะยังฟื้นตัวช้าตามแนวโน้มของอุตสาหกรรมยานยนต์ อย่างไรก็ดี ธุรกิจอาจชะลอการลงทุนใหม่จากความไม่แน่นอนของแนวนโยบายของประเทศเศรษฐกิจหลัก

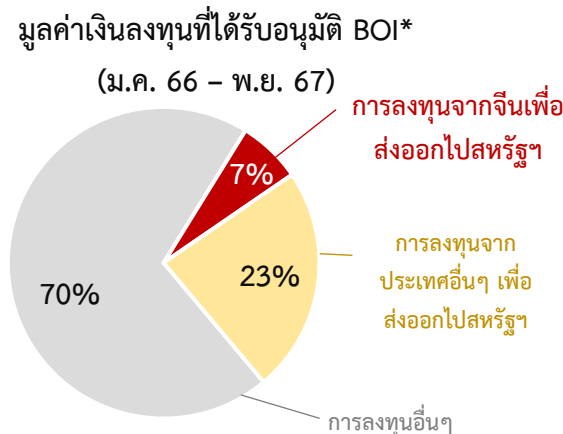
มูลค่าการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI)

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

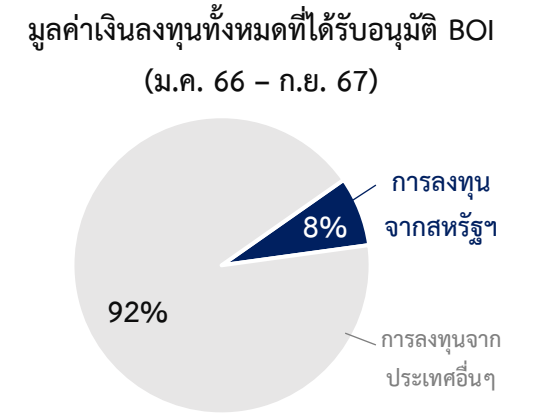
ธุรกิจมีความเสี่ยงที่จะชะลอการลงทุนใหม่เพื่อรอดูความชัดเจนของนโยบายเศรษฐกิจสหรัฐฯ โดยเฉพาะ (1) บริษัทจีนที่ส่งออกไปสหรัฐฯ เป็นหลัก และ (2) บริษัทสหรัฐฯ ที่อาจย้ายการผลิตกลับประเทศจากนโยบาย reshoring ซึ่งโดยรวมอาจกระทบต่อแนวโน้มการลงทุนไทยบ้าง

มูลค่าลงทุนของบริษัทจีนที่ส่งออกไปสหรัฐฯ ได้รับการส่งเสริมจาก BOI คิดเป็นร้อยละ 7 ของมูลค่าเงินลงทุนภายใต้ BOI

หมายเหตุ: เป็นข้อมูลโครงการลงทุนที่มีมูลค่ามากกว่า 200 ล้านบาท ซึ่งได้รับอนุมัติการส่งเสริมฯ จาก BOI แล้ว ในปี 2566 - พ.ย. 2567 รวมจำนวน 740 โครงการ
ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน คำนวณโดย ธปท.

มูลค่าลงทุนของบริษัทสหรัฐฯ ได้รับอนุมัติการส่งเสริมจาก BOI คิดเป็นร้อยละ 8 ของมูลค่าเงินลงทุนภายใต้ BOI

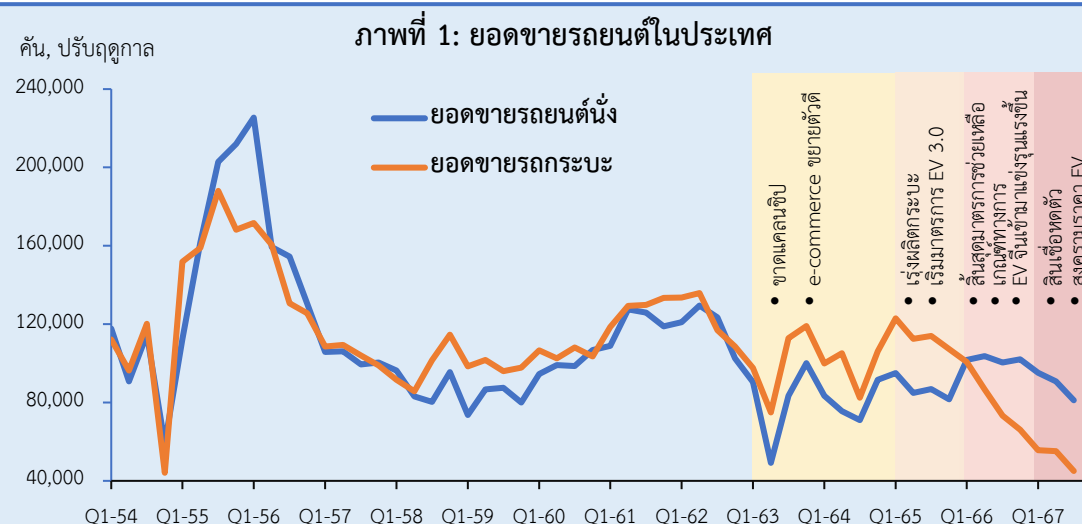
ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน คำนวณโดย ธปท.

Box 1: พัฒนาการอุตสาหกรรมยานยนต์ไทยและแนวโน้ม

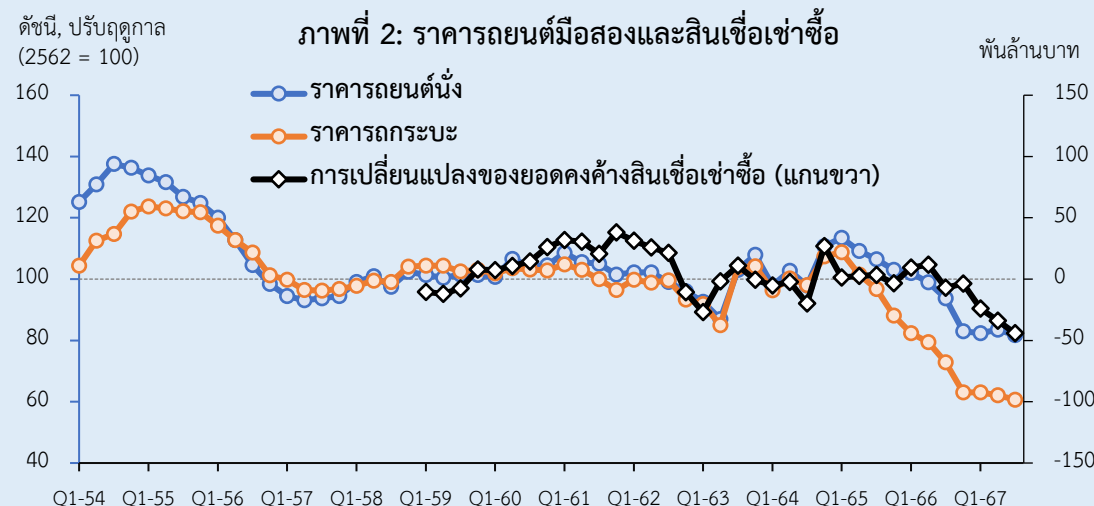
อุตสาหกรรมยานยนต์มียอดขายการผลิต 10 เดือนแรกของปี 2567 หดตัวจากปีก่อนเกือบร้อยละ 20 ตามการหดตัวของการผลิตเพื่อขายในประเทศเป็นหลัก โดยการผลิตรถกระบะหดตัวร้อยละ 52 และรถยนต์นั่งหดตัวร้อยละ 25 อย่างไรก็ดี การผลิตเพื่อส่งออกยังไปได้ โดยหดตัวเพียงร้อยละ 5 ส่งผลให้สัดส่วนการผลิตเพื่อขายในประเทศต่อการส่งออกลดลงมาอยู่ที่ 31:69 ในปัจจุบัน จากเดิมที่ 48:52 ในปี 2562

การหดตัวของตลาดยานยนต์ในประเทศเป็นผลจากหลายปัจจัย ทั้งปัจจัยเฉพาะของอุตสาหกรรม ปัจจัยเชิงวัฏจักร และปัจจัยเชิงโครงสร้าง โดยมีจุดเริ่มต้นตั้งแต่ช่วงปี 2563 ที่มีการระบาดของโควิด-19 ส่งผลให้เกิดปัญหาขาดแคลนชิปทั่วโลก ผู้ผลิตรถยนต์ในไทยจึงเน้นผลิตและขายรถกระบะที่ใช้จำนวนชิปในปริมาณที่น้อยกว่ารถยนต์นั่ง กอปรกับความต้องการจากธุรกิจขนส่งสินค้าขยายตัวสูงตามธุรกิจ e-commerce ที่เติบโตในช่วงโควิด-19 ทำให้ยอดขายกระบะฟื้นตัวได้เร็วกว่ารถยนต์นั่งในช่วงปี 2563-2565 (ภาพที่ 1) อย่างไรก็ดี หลังจากมาตรการช่วยเหลือทางการเงินทยอยสิ้นสุดลงตั้งแต่ปี 2566 กอปรกับเศรษฐกิจขยายตัวไม่ทั่วถึง ผู้ที่กู้ซื้อรถยนต์ไปในช่วงก่อนหน้าจึงประสบปัญหาในการผ่อนชำระต่อ ทำให้มีรถยนต์ถูกยึดเข้าลานประมูลเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะรถกระบะที่กลุ่มลูกค้าส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรและผู้ประกอบอาชีพอิสระที่รายได้ผันตัวซ้ำและไม่แน่นอน ส่งผลกระทบบายังราคารถยนต์มือสองให้ปรับลดลงเร็วและแรง ซึ่งทำให้ loss given default (LGD) ของสถาบันการเงินปรับสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ จึงเป็นที่มาทำให้สถาบันการเงินระมัดระวังการปล่อยสินเชื่อเช่าซื้อมากขึ้นในระยะต่อมา สะท้อนจากการปล่อยสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์^{1/} ที่ลดลง (ภาพที่ 2) นอกจากนี้ เกณฑ์ของทางการ อาทิ การควบคุมสัญญาเช่าซื้อรถ โดยกำหนดเพดานอัตราดอกเบี้ยสูงสุด และเกณฑ์การให้สินเชื่ออย่างรับผิดชอบและเป็นธรรม (responsible lending) เป็นปัจจัยร่วมที่ทำให้สถาบันการเงินต้องพิจารณาการให้สินเชื่ออย่างถี่ถ้วนมากขึ้นด้วย

หมายเหตุ: ^{1/}การเปลี่ยนแปลงของยอดคงค้างปล่อยสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์เทียบกับไตรมาสก่อนหน้า

ที่มา: สมาคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย จำนวนโดย ธปท.

ที่มา: บริษัท สหการประมูล จำกัด (มหาชน) และ ธปท. จำนวนโดย ธปท.

Box 1: พัฒนาการอุตสาหกรรมยานยนต์ไทยและแนวโน้ม (ต่อ)

ขณะเดียวกันการลดลงของราคารถยนต์มือสองทำให้ผู้บริโภคที่ต้องการขายรถเก่าเพื่อใช้เป็นเงินดาวน์ซื้อรถคันใหม่ นอกจากนี้ ปริมาณการขนส่งสินค้าที่ลดลงหลังเปิดเมืองเข้าสู่ภาวะปกติ และงบประมาณภาครัฐที่ล่าช้าซึ่งกระทบการก่อสร้าง ทำให้ความต้องการซื้อรถกระบะของภาครัฐลดลง ข้าเดิมยอดขายรถกระบะให้หดตัวรุนแรงตั้งแต่ปี 2566 เป็นต้นมา (ภาพที่ 1)

สำหรับรถยนต์นั่งเผชิญสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกันแต่รุนแรงน้อยกว่า ส่วนหนึ่งเนื่องจากกลุ่มลูกค้าหลักเป็นผู้มีรายได้ประจำ ซึ่งมีรายได้สูงและมั่นคงกว่ากลุ่มลูกค้าหลักของรถกระบะ ทำให้สัดส่วนของหนี้เสียต่ำกว่า สอดคล้องกับราคารถยนต์นั่งมือสองที่หดตัวน้อยกว่ารถกระบะ (ภาพที่ 2) อย่างไรก็ตาม รถยนต์นั่งได้รับผลกระทบเพิ่มเติมจากการเข้ามาของรถ EV ซึ่งเป็นปัจจัยเชิงโครงสร้าง โดยผู้ผลิตรถ EV เริ่มแข่งขันด้านราคาในปี 2566 และรุนแรงขึ้นต่อเนื่อง ทำให้ผู้ผลิตรถยนต์สันดาปต้องแข่งขันด้านราคาด้วย ผู้บริโภคบางส่วนจึงชะลอการซื้อรถใหม่เพื่อรอความแน่นอนของราคา ทั้งนี้ ผู้บริโภคบางส่วนยังชะลอการซื้อรถ EV เพื่อรอความมั่นใจในเทคโนโลยี เพราะเทคโนโลยีแบตเตอรี่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว อีกทั้งรอความพร้อมของ ecosystem ในการใช้รถ EV อาทิ สถานีชาร์จไฟฟ้า ราคาและเงื่อนไขของการประกันภัยรถ EV รวมถึงตลาดมือสองสำหรับรถ EV

การหดตัวของอุตสาหกรรมยานยนต์ทำให้การจ้างงานและรายได้ถูกจ้างในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง (ผลิตรถยนต์และชิ้นส่วน การค้าและซ่อมยานยนต์) ในช่วง 3 ไตรมาสแรกของปี 2567 ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน นอกจากนี้ ผู้ประกอบการเห็นว่าผู้ผลิตชิ้นส่วนและตัวแทนจำหน่ายได้รับผลกระทบรุนแรงขึ้นเมื่อเทียบกับช่วงต้นปี และเริ่มส่งผลกระทบไปยังธุรกิจที่เกี่ยวข้อง เช่น ธุรกิจขนส่งยานยนต์และชิ้นส่วนต้องลดปริมาณขนส่งลงเหลือ 1 ใน 3 จากรอบการขนส่งปกติ รวมถึงกระทบธุรกิจการค้าและอสังหาริมทรัพย์ในบริเวณนิคมอุตสาหกรรมบ้างแล้ว

ในปี 2568 แนวโน้มยอดขายรถยนต์ในประเทศยังมีความไม่แน่นอนสูง และต้องติดตามแนวโน้มราคารถยนต์มือสองอย่างใกล้ชิด เนื่องจากจะส่งผลกระทบต่อทั้งการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อของสถาบันการเงินและเงินดาวน์สำหรับซื้อรถใหม่ ทั้งนี้ แม้ว่าผู้ประกอบการบางส่วนคาดว่าจะราคารถยนต์มือสองจะปรับตัวขึ้นเนื่องจากปริมาณรถถูกยัดเข้าลานประมูลน้อยลงในช่วงปลายปี 2567 แต่ยังมีปัจจัยที่ไม่แน่นอน อาทิ การแข่งขันด้านราคาของรถยนต์ EV ที่อาจรุนแรงขึ้น และแนวโน้มเศรษฐกิจปี 2568 ทั้งนี้ คาดว่ายอดขายรถกระบะจะฟื้นตัวได้ช้ากว่ารถยนต์นั่ง เนื่องจากรายได้ของผู้ซื้อรถกระบะจะยังฟื้นตัวช้า อีกทั้งความต้องการลงทุนซื้อรถกระบะในธุรกิจก่อสร้างน่าจะยังไม่ดีขึ้น เนื่องจากงานก่อสร้างที่อยู่อาศัยชะลอตัว แม้จะมีปัจจัยบวกจากปริมาณงานก่อสร้างโครงการภาครัฐที่เพิ่มขึ้น ขณะที่ยอดขายรถยนต์นั่งมีโอกาสขยายตัวได้จากความนิยมรถยนต์ hybrid ที่มากขึ้น และกลุ่มลูกค้าหลักยังคงมีกำลังซื้อค่อนข้างสูง

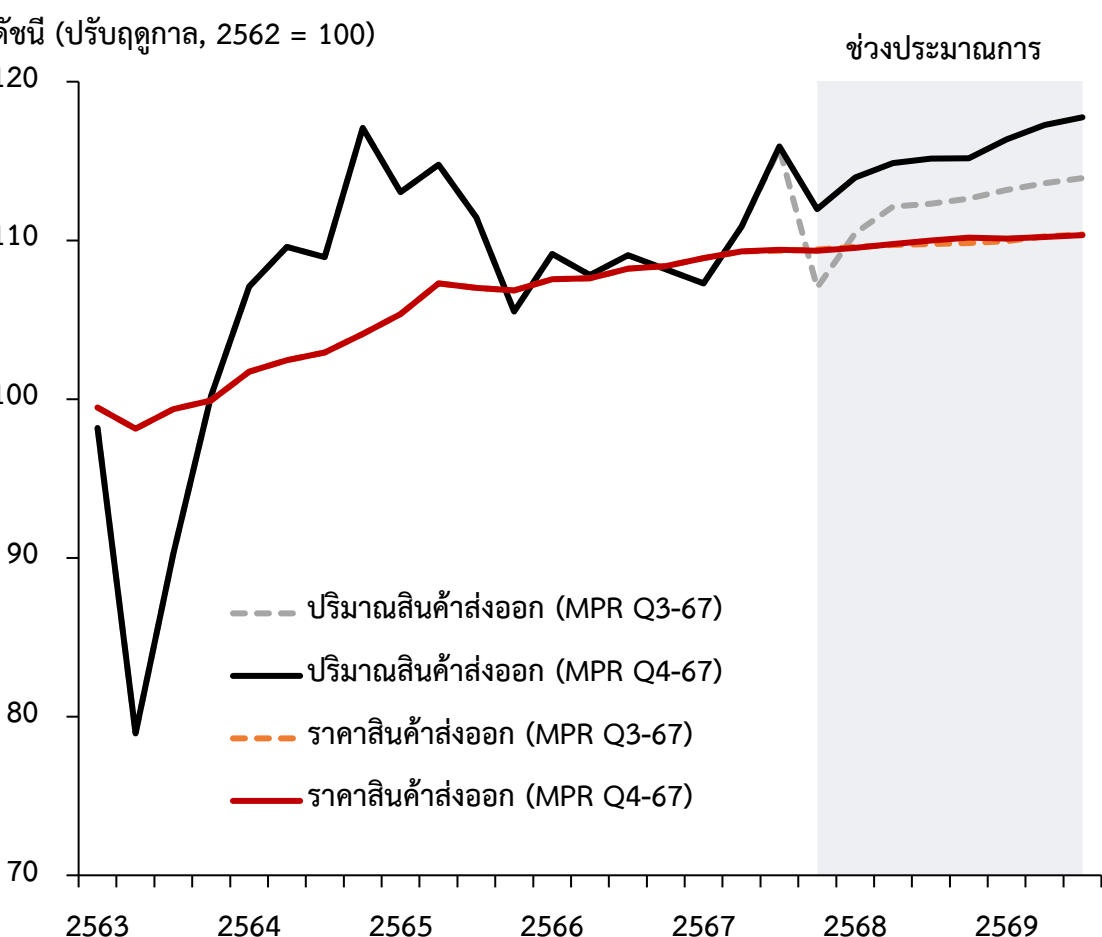
ในระยะปานกลาง อุตสาหกรรมยานยนต์จะยังเผชิญความท้าทาย โดยจะสามารถกลับมาเป็นแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยอย่างในอดีตได้เพียงใด ขึ้นอยู่กับการปรับตัวของอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้าง ทั้งการอิมพอร์ตของตลาดรถยนต์ในประเทศจากการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ และพฤติกรรมของผู้บริโภคยุคใหม่ที่เปลี่ยนไปนิยมใช้ขนส่งมวลชน การเรียกรถผ่านสมาร์ตโฟน และการเช่า มากกว่าการเป็นเจ้าของรถ นอกจากนี้ การปรับตัวที่สำคัญขึ้นอยู่กับการยกระดับอุตสาหกรรมยานยนต์ไทยเป็นฐานการผลิตรถยนต์ EV ของเอเชีย (EV hub) รวมถึงโมเดลธุรกิจและกระบวนการผลิตว่าจะสร้างมูลค่าเพิ่มให้เกิดขึ้นกับเศรษฐกิจไทยเพียงใด

หมายเหตุ: อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน (ปี 2566) มีสัดส่วน 8.2% ของ GDP ภาคอุตสาหกรรม และ 2.0% ของ GDP รวม และ 15.6% ของมูลค่าการส่งออกรวม ขณะที่มีการจ้างงานรวม 5-6 แสนคน ทั้งนี้ หากรวมอุตสาหกรรมต่อเนื่อง อาทิ ธุรกิจซ่อมบำรุงธุรกิจผู้แทนจำหน่าย และปั้มน้ำมัน อาจมีการจ้างงานสูงถึง 2 ล้านคน

ที่มา: สศช. กรมศุลกากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ คำนวณโดย ธปท.

การส่งออกสินค้ามีแนวโน้มขยายตัว โดยมีแรงขับเคลื่อนหลักจากหมวดอิเล็กทรอนิกส์และหมวดเครื่องจักรที่ได้รับประโยชน์จากการฟื้นตัวของวัฏจักรสินค้าเทคโนโลยี แต่ยังคงติดตามความไม่แน่นอนของนโยบายการค้าโลกต่อการส่งออกในระยะต่อไป

ประมาณการการส่งออกสินค้า ไม่รวมทองคำ

- การส่งออกมีแนวโน้มขยายตัว ตามการส่งออกสินค้ากลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องจักรและอุปกรณ์ เป็นสำคัญ ซึ่งได้รับประโยชน์จากการย้ายฐานการผลิตมาไทย และอุปสงค์ต่อสินค้าเทคโนโลยีที่ยังมีต่อเนื่องตามวัฏจักรสินค้าเทคโนโลยี นอกจากนี้ ความไม่แน่นอนของนโยบายการค้าโลกอาจนำไปสู่การเร่งส่งออกในช่วงครึ่งแรกของปี 2568 ก่อนที่สหรัฐฯ อาจจะตั้งกำแพงภาษีสินค้านำเข้า
- ด้านราคาสินค้าส่งออกยังมีแนวโน้มอยู่ในระดับสูง ตามราคาสินค้าโภคภัณฑ์โลก
- การส่งออกมีความเสี่ยงสำคัญจาก (1) ความไม่แน่นอนของนโยบายการค้าโลก โดยเฉพาะการตั้งกำแพงภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ ที่อาจกระทบต่อปริมาณการค้าของโลก ([Box 2: ความขัดแย้งทางการค้าโลกจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยผ่านช่องทางใด](#)) และ (2) นโยบายด้านสิ่งแวดล้อม เช่น New Vehicle Emission Standard (NVES) ของออสเตรเลีย ที่ส่งผลกระทบต่อผู้ส่งออกและผู้ผลิตยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์

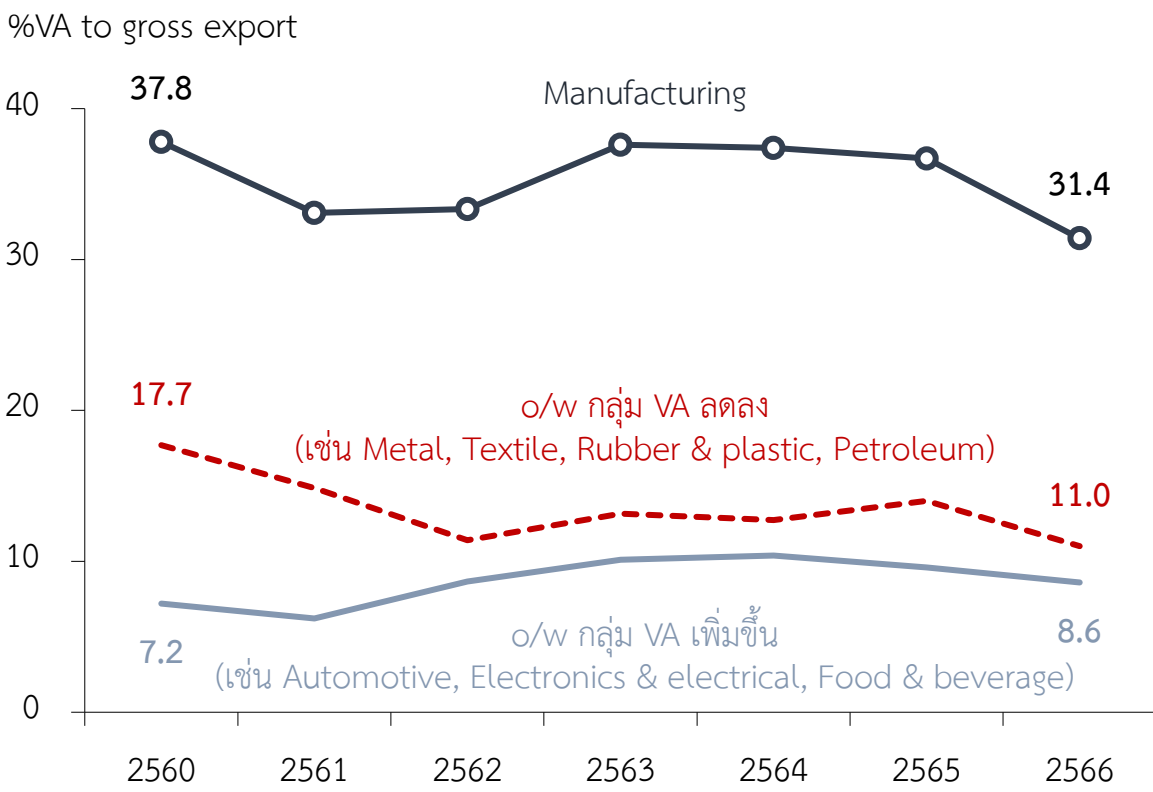
ประมาณการการส่งออกสินค้า

อัตราการขยายตัว (%YoY)	2566*	2567	2568
มูลค่าการส่งออก	-1.5	4.9 (2.8)	2.7 (2.0)
ราคาส่งออก	1.2	1.3 (1.3)	0.7 (0.5)
ปริมาณการส่งออก	-2.7	3.5 (1.5)	2.0 (1.5)

หมายเหตุ: * ข้อมูลจริง และ () ประมาณการในรายงานนโยบายการเงิน Q3-2567

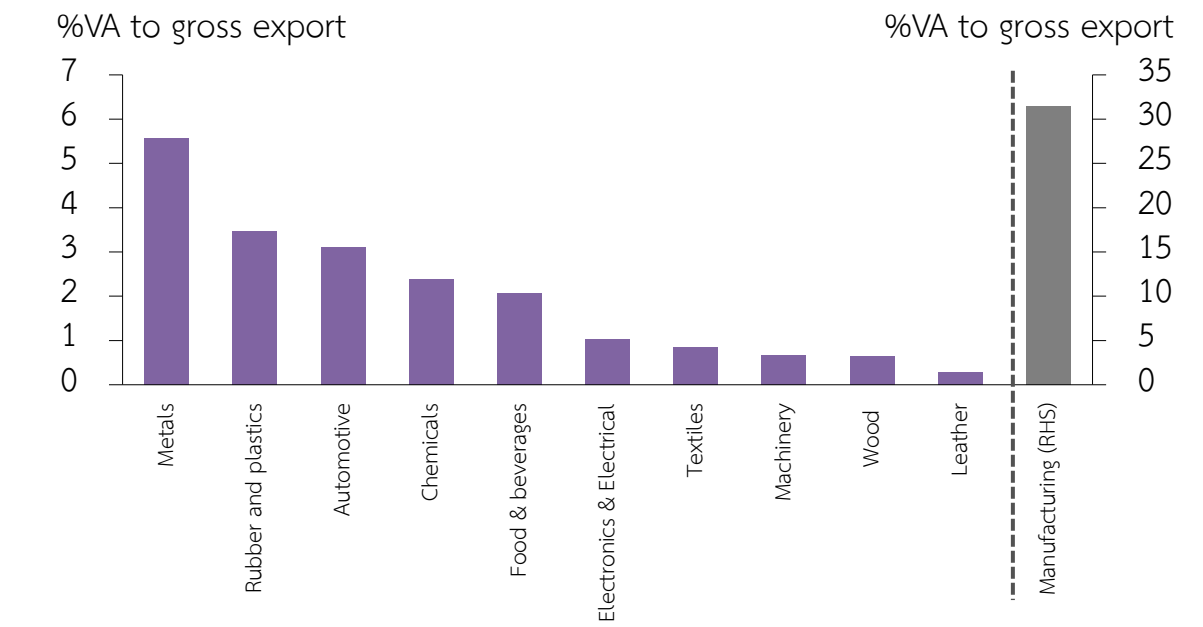
นอกจากนี้ การส่งออกยังมีความท้าทายจากมูลค่าเพิ่มที่ลดลงในบางอุตสาหกรรม โดยเฉพาะกลุ่มที่มีปัญหาเชิงโครงสร้าง

มูลค่าเพิ่ม (value-added: VA) ของสินค้าส่งออก จำแนกตามกลุ่มสินค้า

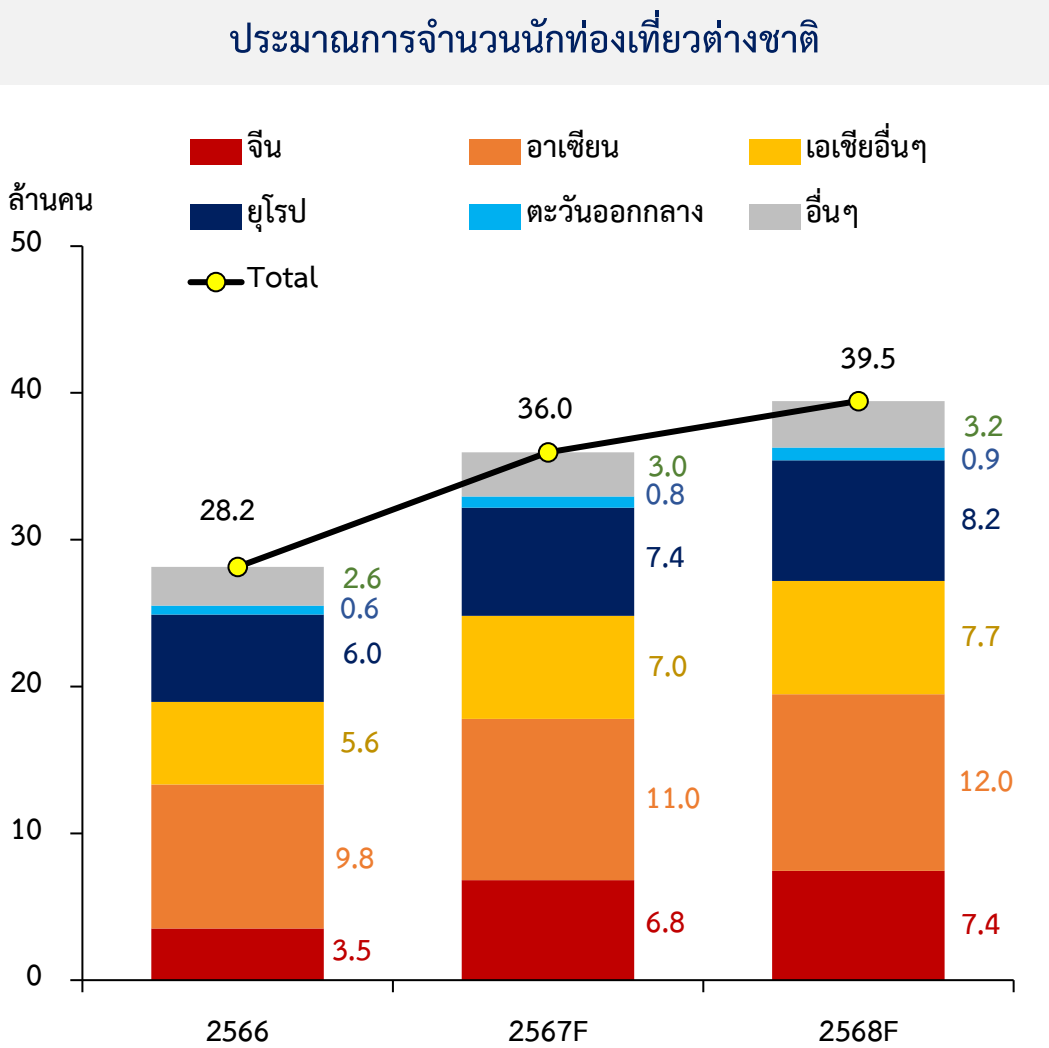
หมายเหตุ: คำนวณ Value-added ของการส่งออกไทยผ่าน Inter-Country Input-Output Table โดยใช้ Value-added x Leontief x Exports และ Leontief คือ สัมประสิทธิ์ปัจจัยการผลิตและผลผลิต
ที่มา: Asian Development Bank (ADB MRIO 2024) คำนวณโดยธนาคารแห่งประเทศไทย

มูลค่าเพิ่ม (value-added: VA) ของสินค้าส่งออก ปี 2566

ภาพรวมมูลค่าเพิ่ม (value-added) ที่ได้จากสินค้าส่งออกของไทยมีแนวโน้มลดลงจาก (1) มูลค่าเพิ่มที่ลดลงในสินค้าอุตสาหกรรมบางหมวด โดยเฉพาะกลุ่มที่มีปัญหาเชิงโครงสร้าง ซึ่งมีการนำเข้าวัตถุดิบจากจีนมากขึ้นและสร้างมูลค่าเพิ่มภายในประเทศได้น้อยลงในระยะหลัง เช่น โลหะ สิ่งทอ ยางและพลาสติก และปิโตรเลียม และ (2) กลุ่มสินค้าที่เป็นแรงขับเคลื่อนหลักของภาคส่งออกในระยะข้างหน้ามีมูลค่าเพิ่มต่ำกว่ากลุ่มสินค้าที่ส่งออกได้ดีในอดีต กล่าวคือ กลุ่มอิเล็กทรอนิกส์และกลุ่มเครื่องจักร (new driver) มีการนำเข้าวัตถุดิบและชิ้นส่วนในสัดส่วนสูง จึงสร้างมูลค่าเพิ่มน้อยเมื่อเทียบกับกลุ่มยานยนต์ (old driver) ที่มีการใช้ชิ้นส่วนในประเทศในสัดส่วนสูงกว่า ทำให้มีความเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมในประเทศสูงและสร้างมูลค่าเพิ่มมากกว่า

จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง แต่ต้องติดตามพฤติกรรมการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว และความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลก ที่อาจส่งผลกระทบต่อรายได้และความต้องการท่องเที่ยว

ที่มา : กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประมาณการโดย ธปท.

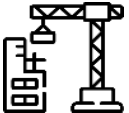
ประมาณการจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติและรายรับภาคท่องเที่ยว

	2562*	2565*	2566*	2567	2568
จำนวนนักท่องเที่ยว (ล้านคน)	39.9	11.1	28.2	36.0 (36.0)	39.5 (39.5)
สัดส่วนเทียบปี 2562	-	28%	71%	90% (90%)	99% (99%)
รายรับภาคท่องเที่ยว (ล้านล้านบาท)	1.9	0.5	0.9	1.4 (1.4)	1.6 (1.6)

หมายเหตุ: * ข้อมูลจริงซึ่งมีการปรับข้อมูลย้อนหลัง และ () ประมาณการในรายงานนโยบายการเงิน Q3-2567

- นักท่องเที่ยวต่างชาติมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แม้ว่าจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติไตรมาสที่ 4 ปี 2567 ขยายตัวชะลอลงจากปัจจัยเฉพาะกลุ่ม อาทิ (1) นักท่องเที่ยวจีน ซึ่งท่องเที่ยวในประเทศมากขึ้นตามมาตรการส่งเสริมของทางการจีน และ (2) นักท่องเที่ยวมาเลเซีย ซึ่งได้รับผลกระทบจากอุทกภัยในภาคใต้ของประเทศไทย อย่างไรก็ตาม แนวโน้มจำนวนนักท่องเที่ยวยังปรับเพิ่มขึ้นตามอุปสงค์การท่องเที่ยวโลก สะท้อนจากการเพิ่มเที่ยวบินและการขยายเส้นทางการบินใหม่ต่อเนื่อง และไทยยังเป็นจุดหมายการท่องเที่ยวอันดับต้น (top destination) ตามผลการสำรวจนักท่องเที่ยวในหลายสัญชาติ
- รายรับภาคการท่องเที่ยวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ตามค่าใช้จ่ายต่อหัวที่มีแนวโน้มสูงขึ้น โดยเฉพาะค่าใช้จ่ายหมวดที่พักและกิจกรรมท่องเที่ยว อย่างไรก็ตาม ยังต้องติดตามปัจจัยสำคัญต่อรายรับภาคท่องเที่ยว ได้แก่ จำนวนวันพัก และพฤติกรรมการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว ซึ่งความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลกอาจกระทบต่อรายได้และความต้องการท่องเที่ยวในระยะต่อไป

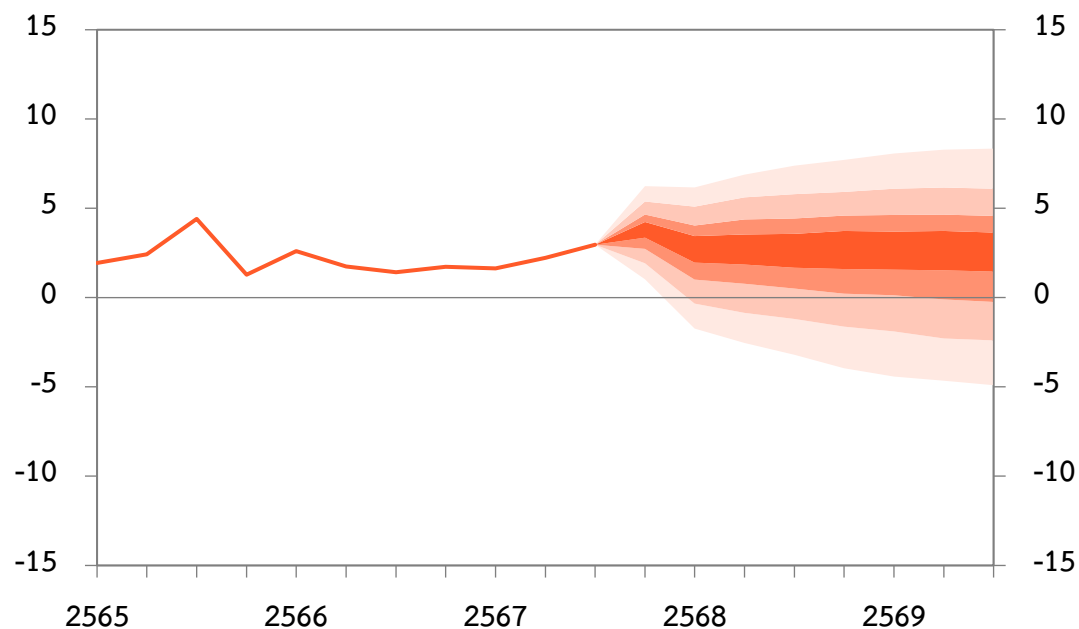
สรุปประมาณการเศรษฐกิจรายองค์ประกอบ

 การบริโภคภาคเอกชน	มีแนวโน้มชะลอตัวลงหลังขยายตัวสูงในช่วงก่อนหน้า โดยการบริโภคภาคเอกชนมีแรงสนับสนุนหลักจากการฟื้นตัวของรายได้ และแรงเสริมจากโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐ แต่ต้องติดตามพัฒนาการของหนี้ครัวเรือนที่แม้จะปรับลดลงบ้างแต่ยังอยู่ในระดับสูง การฟื้นตัวของรายได้แรงงานที่อาจถูกกระทบจากการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจที่ไม่ทั่วถึง ซึ่งอาจเป็นแรงกดดันต่อการบริโภคภาคเอกชนในระยะต่อไป
 การลงทุนภาคเอกชน	หดตัวในปี 2567 จากการลงทุนหมวดยานพาหนะและหมวดก่อสร้าง ขณะที่การลงทุนหมวดเครื่องจักรและอุปกรณ์ยังขยายตัวได้ ทั้งนี้ การลงทุนภาคเอกชนจะกลับมาขยายตัวในปี 2568 โดยมีแรงสนับสนุนจากการลงทุนในอุตสาหกรรมใหม่ สอดคล้องกับมูลค่าการออกบัตรส่งเสริมการลงทุน (BOI) ที่เพิ่มขึ้นในช่วงก่อนหน้า และผลดีจากโครงการร่วมลงทุนระหว่างรัฐและเอกชน (public-private partnership: PPP) ที่บางส่วนเลื่อนมาลงทุนในปี 2568 อย่างไรก็ดี ความไม่แน่นอนจากแนวนโยบายของประเทศเศรษฐกิจหลักอาจกระทบต่อแนวโน้มการลงทุนบ้าง เนื่องจากธุรกิจอาจชะลอการลงทุนใหม่โดยเฉพาะบริษัทจีนที่เน้นส่งออกไปสหรัฐฯ
 มูลค่าการส่งออกสินค้า	มีแนวโน้มขยายตัว โดยมีแรงส่งจากการส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์และสินค้าหมวดเครื่องจักร ซึ่งได้รับผลดีจากอุปสงค์โลกที่มีต่อเนื่อง ตามวัฏจักรอิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงการย้ายฐานการผลิตสินค้าหมวดเทคโนโลยีมายังไทย อย่างไรก็ดี ต้องติดตามความไม่แน่นอนจากนโยบายการตั้งกำแพงภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ ที่อาจส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการส่งออกของไทย
 การส่งออกบริการ	ขยายตัวต่อเนื่อง จากทั้งจำนวนนักท่องเที่ยวที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ 39.5 ล้านคนในปี 2568 และค่าใช้จ่ายต่อคนที่มีแนวโน้มปรับสูงขึ้น โดยเฉพาะค่าใช้จ่ายหมวดที่พักและกิจกรรมท่องเที่ยว โดยต้องติดตามปัจจัยจำนวนวันพักและพฤติกรรมการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวในระยะต่อไป ทั้งนี้ จากการส่งออกสินค้าและบริการที่มีแนวโน้มขยายตัว ส่งผลให้ดุลบัญชีเดินสะพัดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยคาดว่าจะเกินดุลเพิ่มขึ้นจาก 9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในปี 2567 มาอยู่ที่ 15 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในปี 2568

ความเสี่ยงของเศรษฐกิจไทยโดยรวมเบี่ยงไปทางด้านต่ำ

อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

ร้อยละเทียบกับระยะเดียวกันปีก่อน

ปัจจัยเสี่ยงด้านสูง

- ผลจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐที่อาจมากกว่าคาด

ปัจจัยเสี่ยงด้านต่ำ

- แนวนโยบายเศรษฐกิจของประเทศเศรษฐกิจหลักที่มีความไม่แน่นอนสูง โดยเฉพาะนโยบายการตั้งกำแพงภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ ที่จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยในระยะถัดไป
- ความตึงตัวของสินเชื่อในบางจุดที่อาจกระทบกลุ่มเปราะบางและ SMEs มากกว่าคาด

Box 2: ความขัดแย้งทางการค้าโลกจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยผ่านช่องทางใด

นโยบายการตั้งกำแพงภาษีสินค้านำเข้า (tariff) ของสหรัฐฯ กลับมาสร้างความกังวลให้กับทุกประเทศอีกครั้งนับตั้งแต่ที่ทรัมป์ได้รับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีสหรัฐฯ สมัยที่ 2 โดยในระยะสั้นคาดว่านโยบายดังกล่าวจะทำให้ดุลการค้าของสหรัฐฯ ปรับดีขึ้น อุตสาหกรรมการผลิตและตลาดแรงงานของสหรัฐฯ จะได้รับผลเชิงบวก แต่จะสร้างต้นทุนต่อเศรษฐกิจโลกในหลายด้านโดยเฉพาะการค้าโลกที่จะชะลอลง อย่างไรก็ดี นโยบายการตั้งกำแพงภาษีสินค้านำเข้ายังมีความไม่ชัดเจนในหลายประเด็น เศรษฐกิจโลกจึงอยู่ท่ามกลางความไม่แน่นอนที่เพิ่มสูงขึ้น โดยกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ประเมินว่า หากสหรัฐฯ จีน และยุโรป เพิ่มอัตราภาษีนำเข้าระหว่างกันร้อยละ 10 และสหรัฐฯ เก็บภาษีนำเข้าจากประเทศอื่นอีกร้อยละ 10 จะทำให้อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกลดลงร้อยละ 0.4 และ 0.6 ในปี 2568 และ 2569^{1/} ตามลำดับ ทั้งนี้ นโยบายการตั้งกำแพงภาษีสินค้านำเข้าและความขัดแย้งทางการค้าโลกคาดว่าจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยผ่านช่องทางการลงทุนและการค้าเป็นสำคัญ ดังนี้

(1) การลงทุนจะได้รับผลบวกจากการย้ายฐานการผลิตออกจากจีนมาไทย แต่มีความเสี่ยงที่การลงทุนอาจชะลอลงจากความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลก ตั้งแต่สงครามการค้าเริ่มขึ้นในช่วงประธานาธิบดีทรัมป์สมัยแรก บริษัทจีนได้เริ่มย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศที่ 3 เพื่อส่งออกไปยังสหรัฐฯ ที่ผ่านมา ไทยได้รับผลบวกจากการย้ายฐานการผลิตออกจากจีนโดยเฉพาะสินค้ากลุ่มเทคโนโลยี โดยตั้งแต่ปี 2561 เม็ดเงินลงทุนจากบริษัทสัญชาติจีนเข้ามาไทยรวมกว่า 37.3 พันล้านบาท คิดเป็นอัตราการเติบโตเฉลี่ยต่อปี (compound average growth) ที่ร้อยละ 20.1 อีกทั้งใน 9 เดือนแรกของปี 2567 คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ได้ออกบัตรส่งเสริมการลงทุนให้กับบริษัทสัญชาติจีนมากถึง 146.4 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 83.9 พันล้านบาทในช่วงเดียวกันปีก่อนถึงร้อยละ 74.5 โดยเม็ดเงินลงทุนดังกล่าวส่วนใหญ่กระจุกตัวอยู่ในอุตสาหกรรมเครื่องจักรและยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงโลหะและวัสดุ ซึ่งจะส่งผลดีต่อเศรษฐกิจไทยผ่านการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและการลงทุนที่เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม การลงทุนของไทยมีความเสี่ยงจากเศรษฐกิจโลกที่มีความไม่แน่นอนสูง ผู้ประกอบการทั้งชาวไทยและต่างชาติ จึงอาจชะลอการตัดสินใจลงทุนออกไปเพื่อรอประเมินความชัดเจนของนโยบายและทิศทางของเศรษฐกิจโลก

(2) ไทยจะได้รับผลดีจากการส่งออกสินค้าไปสหรัฐฯ ทดแทนเงิน (substitution effect) อีกทั้งการย้ายฐานการผลิตและการลงทุนในไทยที่เพิ่มขึ้นมีส่วนช่วยให้การส่งออกไทยขยายตัว โดยตั้งแต่ปี 2561 การส่งออกสินค้ากลุ่มเทคโนโลยีจากไทยไปยังสหรัฐฯ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น (ภาพที่ 1) จากทั้งผลของอุปสงค์สินค้าเทคโนโลยีของโลกที่เติบโตและการย้ายฐานการผลิตออกจากจีนในช่วงที่ผ่านมา โดยในช่วง 3 ไตรมาสแรกของปี 2567 ไทยส่งออกสินค้ากลุ่มเทคโนโลยีไปสหรัฐฯ ร้อยละ 32 ของการส่งออกสินค้าเทคโนโลยีทั้งหมด เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 17 ในปี 2560 อย่างไรก็ตาม ไทยต้องเผชิญความเสี่ยงที่สหรัฐฯ อาจใช้มาตรการกีดกันทางการค้าต่อไทย หากสหรัฐฯ เห็นว่าไทยกลายเป็นช่องทางสำหรับจีนในการหลบเลี่ยงกำแพงภาษี โดยเฉพาะในกรณีสินค้าส่งออกที่นำเข้าวัตถุดิบและสินค้าชิ้นกลางจากจีนในสัดส่วนที่สูง ซึ่งอาจเพิ่มความเสี่ยงต่อความสัมพันธ์ทางการค้าระหว่างไทยกับสหรัฐฯ และการส่งออกของไทยในอนาคต

ภาพที่ 1: สัดส่วนการส่งออกของไทยไปสหรัฐฯ ต่อการส่งออกของไทยรายสินค้า

สินค้าส่งออก	สัดส่วนที่ส่งออกไปสหรัฐฯ			
	2552	2560	2566	2567 Q1-Q3
เครื่องใช้ไฟฟ้า	10%	16%	31%	31%
อิเล็กทรอนิกส์	15%	21%	34%	38%
เครื่องจักรและอุปกรณ์	11%	14%	25%	26%
รวม 3 กลุ่ม	13%	17%	30%	32%

ที่มา: กรมศุลกากร คำนวณโดย ธปท.

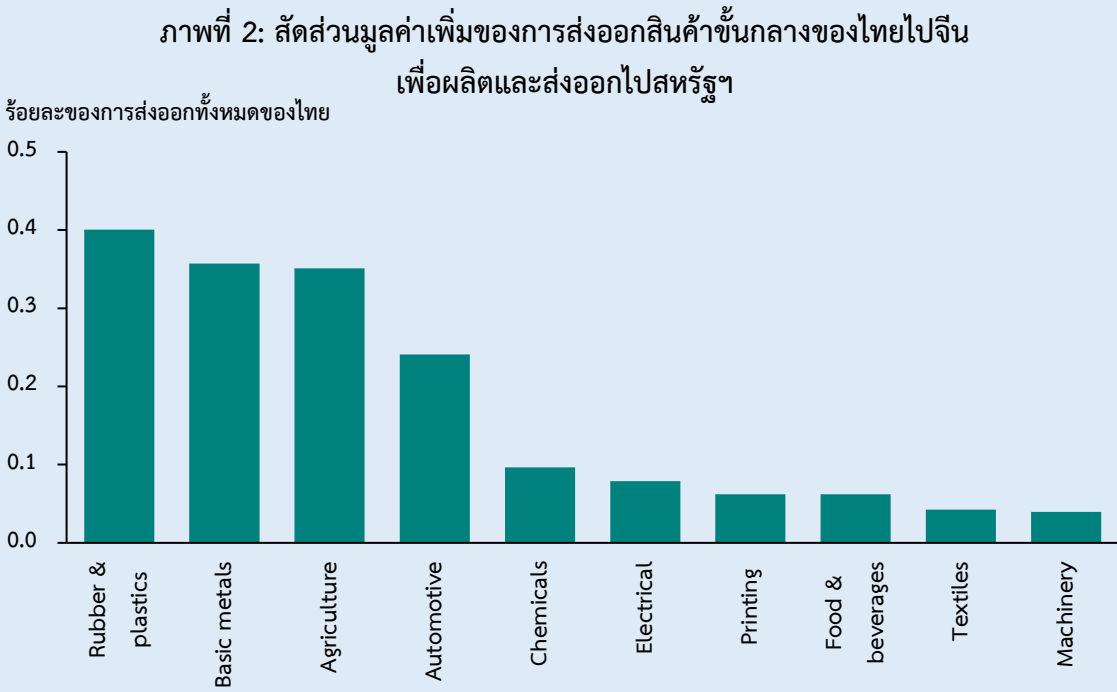
หมายเหตุ : ^{1/} ข้อมูลจาก World Economic Outlook Database, October 2024, IMF

Box 2: ความขัดแย้งทางการค้าโลกจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยผ่านช่องทางใด (ต่อ)

(3) ภาคการส่งออกและภาคท่องเที่ยวของไทยจะได้ผลลบจากเศรษฐกิจจีนที่ชะลอตัวจากการกีดกันทางการค้า โดยในปี 2566 ไทยส่งออกไปจีนคิดเป็นร้อยละ 12.0 ของการส่งออกทั้งหมด นักวิเคราะห์ส่วนใหญ่ประเมินว่าหากสหรัฐฯ ขึ้นภาษีนำเข้ากับจีนร้อยละ 30-60 จะส่งผลให้เศรษฐกิจจีนชะลอตัวลงราวร้อยละ 0.5-2.0^{2/} ทั้งนี้ อุปสงค์การนำเข้าสินค้าจากไทยของจีนจะลดลงผ่าน 2 ช่องทาง ได้แก่ (1) อุปสงค์ต่อสินค้าขั้นสุดท้ายลดลง (final demand effect) และ (2) อุปสงค์ต่อสินค้าขั้นกลางที่ถูกส่งออกไปจีนเพื่อผลิตและส่งออกไปสหรัฐฯ ลดลง (supply chain effect) อาทิ สินค้าในหมวดยางและพลาสติก โลหะ และชิ้นส่วนยานยนต์ (ภาพที่ 2) ซึ่งส่วนใหญ่ถูกใช้เป็นวัตถุดิบสำหรับการผลิตในอุตสาหกรรมยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและเครื่องจักร นอกจากนี้ ภาคการท่องเที่ยวที่เป็นหนึ่งในเครื่องยนต์สำคัญของเศรษฐกิจไทยมีโอกาสได้รับผลกระทบจากเศรษฐกิจจีนเช่นกัน หากการชะลอตัวของเศรษฐกิจจีนขยายวงกว้างจนกระทบความเชื่อมั่นในการใช้จ่ายและการเดินทางท่องเที่ยวของชาวจีน โดยในปี 2567 จำนวนนักท่องเที่ยวจีนสูงเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 19.3 ของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งหมด^{3/}

(4) ภาวะสินค้าจีนทะลักเข้ามาในไทยและอาเซียนที่รุนแรงขึ้น (China flooding exports) จากปัญหาค่าการผลิตล้นเกิน (overcapacity) สงครามการค้าระหว่างจีนและสหรัฐฯ ที่เริ่มตั้งแต่ปี 2561 รวมถึงปัญหาอุปทานส่วนเกิน ทำให้ไทยและอาเซียนกลายเป็นที่ระบายสินค้าจากจีน ซึ่งหากนโยบายดังกล่าวมีแนวโน้มความรุนแรงขึ้น มีความเป็นไปได้สูงที่จีนปรับตัวโดยส่งออกไปยังตลาดอื่นทดแทนสหรัฐฯ เพิ่มมากขึ้น และจะยิ่งเป็นแรงกดดันต่อความสามารถในการแข่งขันของผู้ผลิตของไทยในระยะถัดไป ซึ่งปัญหาสินค้าจีนทะลักจะส่งผลกระทบต่อการผลิตและการส่งออกผ่าน 2 ช่องทางหลัก ได้แก่

หมายเหตุ :
^{2/} อ้างอิงจากผลการศึกษาของ Goldman Sachs, Deutsche Bank, Barclays, Standard Chartered, OCBC, Citi, และ Morgan Stanley
^{3/} ข้อมูลเร็ว ตั้งแต่ 1 ม.ค. – 8 ธ.ค. 2567 จากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

หมายเหตุ: คำนวณมูลค่าเพิ่มที่เกิดขึ้นในประเทศไทย จากการส่งออกวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางไปประเทศจีนเพื่อผลิตเป็นสินค้าและส่งออกต่อสหรัฐฯ โดยใช้ข้อมูลจากตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระหว่างภูมิภาคของธนาคารพัฒนาเอเชีย (ADB) ที่มา: Asian Development Bank Multi-Regional Input-Output 2024 คำนวณโดย ธปท.

Box 2: ความขัดแย้งทางการค้าโลกจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยผ่านช่องทางใด (ต่อ)

(4.1) ภาคการผลิตไทยถูกสินค้าจีนแย่งส่วนแบ่งตลาดในประเทศ โดยหากเปรียบเทียบข้อมูลสัดส่วนการพึ่งพาการนำเข้าต่อมูลค่าจำหน่ายของไทยในปี 2559-2561 เทียบกับปี 2566 พบว่า การบริโภคของไทยพึ่งพาสินค้านำเข้าจากจีนเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง โดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่พึ่งพาความต้องการในประเทศ อาทิ หมวดโลหะ รถยนต์นั่ง และเฟอร์นิเจอร์

(4.2) การส่งออกไทยสูญเสียส่วนแบ่งตลาดอาเซียนให้จีนเพิ่มขึ้น โดยอาเซียนและไทยเสียดุลการค้าให้กับจีนอย่างต่อเนื่องและยังคงมีแนวโน้มขาดดุลเพิ่มขึ้น โดยจากการประเมินพบว่า สินค้าที่ไทยมีความเสี่ยงที่จะสูญเสียส่วนแบ่งทางการตลาดให้กับจีนเป็นอันดับต้น ๆ ได้แก่ หมวดเครื่องใช้ไฟฟ้าและหมวดเคมีภัณฑ์ สะท้อนจากสัดส่วนการส่งออกของไทยไปอาเซียนปรับลดลง แม้ว่าอุปสงค์สินค้าของอาเซียนจะเพิ่มขึ้น ขณะที่การส่งออกของจีนไปอาเซียนกลับปรับเพิ่มขึ้นชัดเจน^{4/}

ผลกระทบที่กล่าวมาข้างต้นสอดคล้องกับมุมมองของผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับภาคส่งออก^{5/} โดยในปี 2568 ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่าผลกระทบจากนโยบายของประธานาธิบดีทรัมป์ในสมัยที่ 2 มีความไม่แน่นอนและคาดการณ์ได้ยาก โดยสินค้าที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบเชิงลบจะเป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงจากการระบายสินค้าจีนมาไทยและอาเซียนมากขึ้น โดยเฉพาะสินค้าทั่วไปที่มุ่งกลุ่มตลาดมวลชน (mass market) ที่แข่งขันกับจีน และสินค้าที่มีปัญหาเชิงโครงสร้าง อาทิ ยานยนต์ เหล็กและเครื่องใช้ไฟฟ้าขนาดเล็ก ปีโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ อย่างไรก็ตาม มีบางสินค้าที่คาดว่าจะได้รับผลดีจากนโยบายกีดกันทางการค้า เนื่องจากเป็นกลุ่มที่สหรัฐฯ ไม่ได้เก็บภาษีกับไทยโดยตรง จึงเป็นโอกาสที่ไทยจะส่งออกทดแทนสินค้าจีนได้ ทั้งในสินค้าประเภทผักและผลไม้กระป๋องหรือแช่แข็ง น้ำตาล และแป้งมันสำปะหลัง รวมถึงมีบางสินค้าที่ได้รับผลดีจากการย้ายฐานการผลิตมาไทยบ้างแล้วตั้งแต่มีนโยบายกีดกันการค้าในรอบก่อน อาทิ ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์

หมายเหตุ :

^{4/} เกริกเกียรติ และคณะ, (2024), “ผลกระทบจาก China Flooding ต่อภาคเศรษฐกิจของไทย”, Economic Pulse no 8, ธนาคารแห่งประเทศไทย

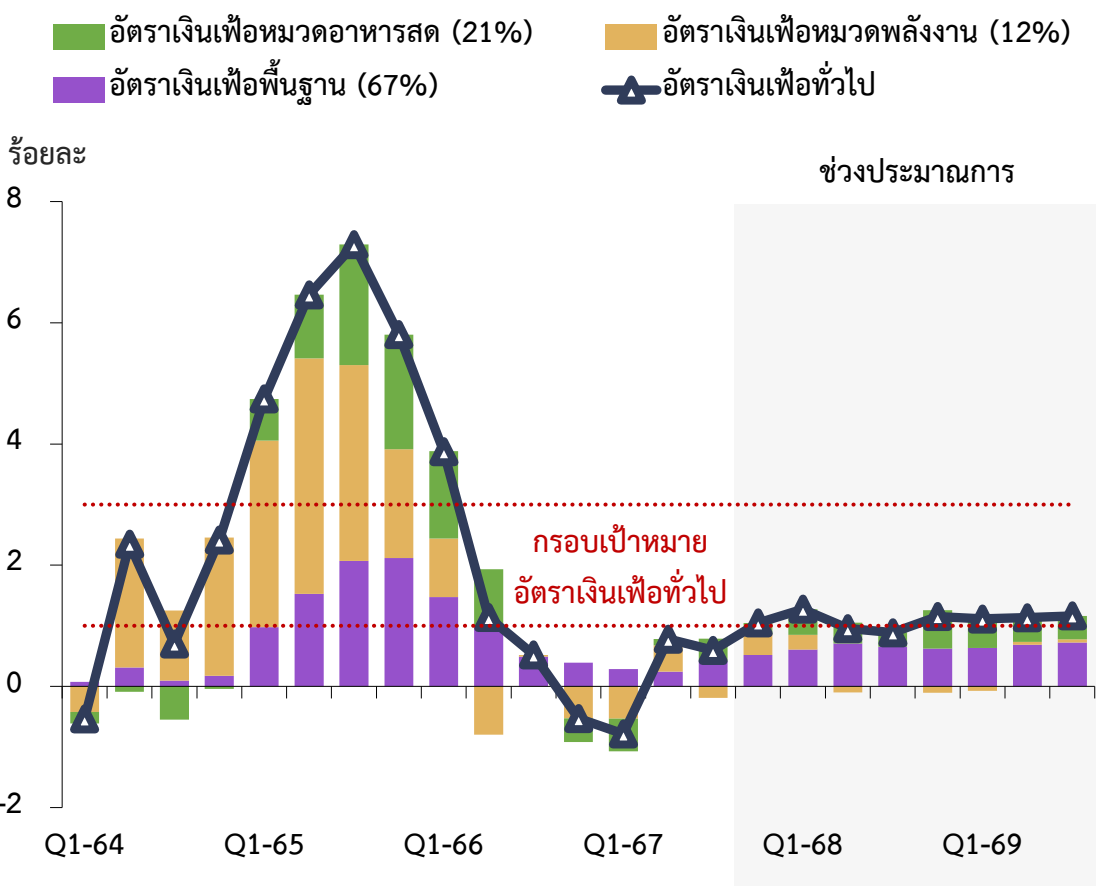
^{5/} การสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ (BLP) ระหว่าง 1 ต.ค. – 9 ต.ค. 2567 จำนวน 135 ราย ในทุกภูมิภาค

นอกจากนี้ นโยบายการตั้งกำแพงภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ อาจส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อของไทยผ่านอุปสงค์โดยรวมของโลกที่ชะลอลง ซึ่งส่งผลให้ราคาน้ำมันดิบและสินค้าโภคภัณฑ์ปรับลดลง นอกจากนี้ ไทยอาจได้รับผลของการทะลักเข้ามาของสินค้าจีนเพิ่มเติม ซึ่งจะทำให้ราคาสินค้าในประเทศปรับลดลงหรือเพิ่มขึ้นได้ยากอีกด้วย

โดยสรุป ความขัดแย้งทางการค้าโลกจะส่งผลกระทบต่อไทยผ่านช่องทางการส่งออกและการลงทุนเป็นหลัก แต่ขนาดของผลกระทบยังมีความไม่แน่นอนสูงเพราะขึ้นอยู่กับอัตราภาษีนำเข้าที่สหรัฐฯ จะนำมาใช้จริง และขึ้นอยู่กับการตอบโต้และการปรับตัวของประเทศคู่ค้าด้วย สำหรับไทยจะได้รับผลกระทบต่อเนื่องผ่านมาทางจีนเป็นหลักเนื่องจากมีความเชื่อมโยงสูงทางเศรษฐกิจ ทั้งนี้ หากผลกระทบรุนแรงขึ้นอาจนำไปสู่การลดการจ้างงานในบางอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่พึ่งพาการส่งออก หรือภาคการท่องเที่ยวของไทยอาจไม่ขยายตัวมากเท่าที่คาดไว้ ส่งผลให้การจ้างงานและรายได้ลดลง ซึ่งจะกดดันกำลังซื้อของครัวเรือนและการบริโภคในระยะต่อไป

อัตราเงินเฟ้อทั่วไปทยอยเพิ่มขึ้นเข้าสู่กรอบเป้าหมาย จากผลของฐานราคาพลังงานที่ต่ำและการส่งผ่านต้นทุนในหมวดอาหาร สำหรับปี 2568 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปมีแนวโน้มทรงตัว โดยอัตราเงินเฟ้อหมวดพลังงานมีแนวโน้มอยู่ในระดับต่ำตามราคาน้ำมัน

ที่มาของประมาณการอัตราเงินเฟ้อทั่วไป

หมายเหตุ: () คือ น้ำหนักในตะกร้าเงินเฟ้อ
ที่มา: กระทรวงพาณิชย์ คำนวณและประมาณการโดย ธปท. ณ วันที่ 18 ธ.ค. 2567

ประมาณการอัตราเงินเฟ้อ

อัตราการขยายตัว (%YoY)	2566*	2567	2568
อัตราเงินเฟ้อทั่วไป	1.2	0.4 (0.5)	1.1 (1.2)
อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน	1.3	0.6 (0.5)	1.0 (0.9)

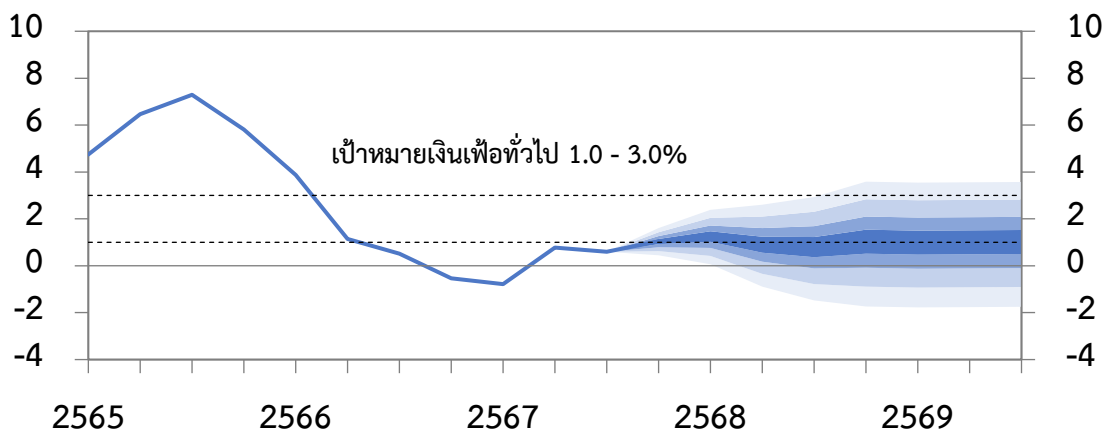
หมายเหตุ: * ข้อมูลจริง และ () ประมาณการในรายงานนโยบายการเงิน Q3-2567

- อัตราเงินเฟ้อทั่วไปทยอยเพิ่มขึ้นเข้าสู่กรอบเป้าหมาย จากอัตราเงินเฟ้อหมวดพลังงานที่มีผลของฐานต่ำในปีก่อน รวมถึงอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานที่ปรับเพิ่มขึ้นตามการทยอยส่งผ่านต้นทุนในหมวดอาหารสำเร็จรูป ทั้งนี้ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปปี 2568 มีแนวโน้มทรงตัวในระดับต่ำ จากอัตราเงินเฟ้อหมวดพลังงานที่ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกถูกกดดันจากอุปสงค์จีนที่ชะลอตัว ขณะที่อัตราเงินเฟ้อหมวดอาหารสดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นบ้างตามความแปรปรวนของสภาพอากาศ
- อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานปี 2568 มีแนวโน้มทยอยเพิ่มขึ้น ตามเศรษฐกิจที่คาดว่าจะขยายตัวต่อเนื่อง ซึ่งเอื้อต่อการส่งผ่านต้นทุนของผู้ประกอบการ

ประมาณการเงินเพื่อแก้ปัญหาทางด้านต่ำ ตามแนวโน้มราคาพลังงานที่อาจต่ำลงเป็นสำคัญ

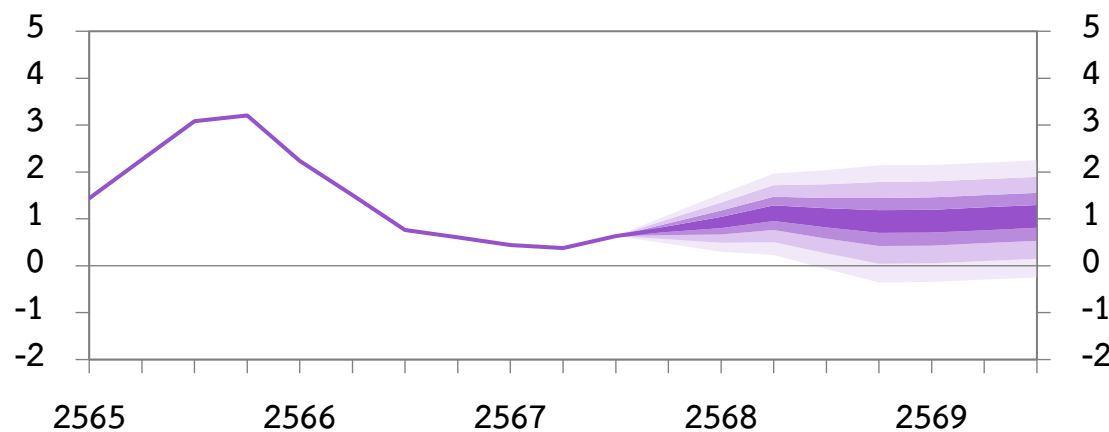
ประมาณการอัตราเงินเฟ้อทั่วไป

ร้อยละเทียบกับระยะเดียวกันปีก่อน

ประมาณการอัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน

ร้อยละเทียบกับระยะเดียวกันปีก่อน

ปัจจัยเสี่ยงด้านสูง

- ความขัดแย้งด้านภูมิรัฐศาสตร์ที่อาจส่งผลให้ราคาพลังงานและราคาวัตถุดิบปรับสูงขึ้น

ปัจจัยเสี่ยงด้านต่ำ

- แนวโน้มราคาพลังงานที่อาจต่ำลงจากการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกที่อาจต่ำกว่าคาด

ตารางสรุปข้อสมมติประกอบประมาณการ

ร้อยละต่อปี	2566*	2567	2568
อัตราการขยายตัวเศรษฐกิจประเทศคู่ค้า (%YoY) ^{1/}	2.9	2.8 (2.8)	2.7 (2.6)
อัตราดอกเบี้ย Fed funds (% ณ สิ้นปี)	5.25 - 5.50	4.25 – 4.50 (4.25 – 4.50)	3.75 – 4.00 (3.25 – 3.50)
ดัชนีค่าเงินในภูมิภาค (ไม่รวมจีน) ต่อดอลลาร์ สรอ. ^{2/}	166.2	169.3 (167.8)	167.4 (158.7)
ราคาน้ำมันดิบดูไบ (ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล)	82.1	80.0 (80.0)	77.0 (80.0)
รายได้เกษตรกร (%YoY)	-0.1	5.8 (4.3)	-4.7 (-3.4)
การอุปโภคภาครัฐ ณ ราคาประจำปี (พันล้านบาท)	2,983	3,085 (3,081)	3,160 (3,193)
การลงทุนภาครัฐ ณ ราคาประจำปี (พันล้านบาท)	1,011	1,044 (1,028)	1,114 (1,089)

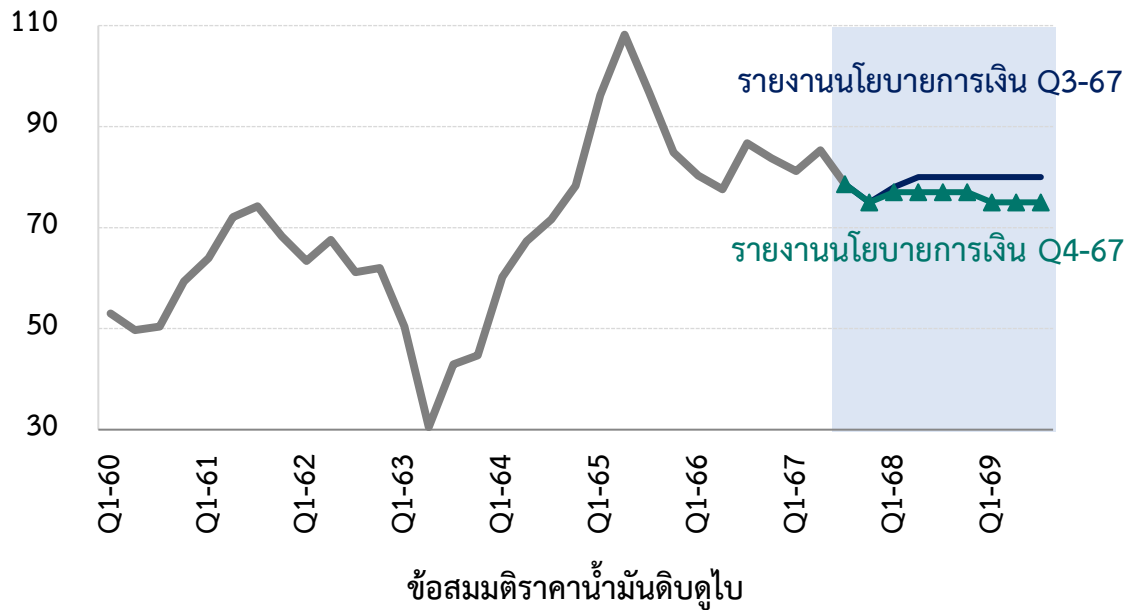
หมายเหตุ: ^{1/} ถ่วงน้ำหนักด้วยสัดส่วนมูลค่าการส่งออกจากไทยไปยังประเทศคู่ค้า
^{2/} ตัวเลขที่เพิ่มขึ้นแสดงการอ่อนค่า ตัวเลขที่ลดลงแสดงการแข็งค่า
 * ข้อมูลจริง
 () ประมาณการเดิมในรายงานนโยบายการเงิน Q3-2567 (รวมผลของโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจปี 2567)

- เศรษฐกิจประเทศคู่ค้า** ในปี 2567 ขยายตัวได้ต่อเนื่อง จากทั้งเศรษฐกิจสหรัฐฯ กลุ่มยูโร และเอเชีย สำหรับในปี 2568 มีแนวโน้มขยายตัวชะลอลง โดยเฉพาะเศรษฐกิจจีนที่คาดว่าจะการบริโภคจะยังอ่อนแอ ทั้งนี้ ยังมีความไม่แน่นอนเพิ่มขึ้นจากนโยบายเศรษฐกิจของสหรัฐฯ
- อัตราดอกเบี้ยนโยบายสหรัฐฯ** ในปี 2567 ปรับลดลงทั้งหมด 100 bps สำหรับปี 2568 คาดว่า Fed มีแนวโน้มชะลอการปรับลดอัตราดอกเบี้ย โดยปรับลดอัตราดอกเบี้ยทั้งหมด 50 bps ทำให้อัตราดอกเบี้ย ณ สิ้นปี 2568 อยู่ที่ร้อยละ 3.75 – 4.00
- ค่าเงินภูมิภาค (ไม่รวมจีน)** มีแนวโน้มอ่อนค่าตามการแข่งขันค่าของเงินดอลลาร์ สรอ. จากความกังวลเกี่ยวกับนโยบายเศรษฐกิจของสหรัฐฯ ที่อาจส่งผลกระทบต่อแนวโน้มเศรษฐกิจ เงินเพื่อและอัตราดอกเบี้ยนโยบายสหรัฐฯ สำหรับปี 2568 ค่าเงินภูมิภาคมีแนวโน้มแข็งค่าขึ้นบ้างตามทิศทางการดำเนินนโยบายการเงินของประเทศเศรษฐกิจหลักที่ผ่อนคลายขึ้น
- ราคาน้ำมันดิบดูไบ** ปรับลดลงจากอุปสงค์จีนที่ชะลอลงตามเศรษฐกิจที่ฟื้นตัวช้าและการใช้พลังงานทางเลือก ขณะที่อุปทานโลกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะจากประเทศสหรัฐฯ ลาตินอเมริกา และแคนาดา
- รายได้เกษตรกร (ไม่รวมมาตรการสนับสนุนจากภาครัฐ)** ในปี 2567 ขยายตัวจากราคายางพาราและปาล์มน้ำมันที่อุปทานตึงตัวจากปัญหาสภาพอากาศ สำหรับปี 2568 หดตัวจากฐานสูงของราคายางพาราปีก่อน และราคาข้าวขาที่ลดลงจากการกลับมาส่งออกข้าวของอินเดีย
- การใช้จ่ายภาครัฐ ณ ราคาประจำปี** ในปี 2568 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าตามกรอบงบประมาณรายจ่ายประจำปีและการลงทุนของรัฐวิสาหกิจ แม้การอุปโภคภาครัฐบางส่วนของปีงบประมาณ 2569 (ซึ่งเริ่มใน Q4-68) จะถูกกันไปเป็นรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลัง

ราคาน้ำมันดิบดูไบมีแนวโน้มลดลงในปี 2568 จากอุปสงค์จีนที่ชะลอตัวและอุปทานจากประเทศกลุ่ม non-OPEC ที่จะทยอยเพิ่มขึ้น

ข้อสมมติราคาน้ำมันดิบดูไบ

ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล

ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล	2566*	2567	2568
ข้อสมมติราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยทั้งปี	82.1	80 (80)	77 (80)

หมายเหตุ: * ข้อมูลจริง
() คือ ประมาณการในรายงานนโยบายการเงิน Q3-2567

ที่มา: ประมาณการโดย ธปท.

ราคาน้ำมันดิบดูไบปี 2567 อยู่ในระดับต่ำ

- ราคาน้ำมันดิบดูไบอยู่ในระดับต่ำจากอุปสงค์ของจีนที่ชะลอตัวเป็นสำคัญ

ราคาน้ำมันดิบดูไบมีแนวโน้มลดลงในปี 2568 เนื่องจาก

- อุปสงค์จากจีนขยายตัวชะลอลง จากเศรษฐกิจที่ฟื้นตัวช้า และการใช้พลังงานทางเลือกที่มากขึ้น ตามนโยบายสนับสนุนรถยนต์ไฟฟ้าของรัฐบาลจีน
- อุปทานจาก non-OPEC มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง โดยเฉพาะอุปทานจากประเทศสหรัฐอเมริกา ลาตินอเมริกา และแคนาดา ในขณะที่กลุ่มประเทศ OPEC+ ขยายระยะเวลาปรับลดปริมาณการผลิตโดยสมัครใจ (voluntary output cuts) ที่ 2.2 ล้านบาร์เรลต่อวัน ต่อเนื่องถึงเดือนมีนาคม 2568 และแบบรวมกลุ่ม (collective output cuts) ที่ 3.65 ล้านบาร์เรลต่อวัน ต่อเนื่องถึงสิ้นปี 2569

ความเสี่ยงของราคาน้ำมันดิบดูไบในระยะข้างหน้าแบ่งไปทางด้านต่ำ

- ความเสี่ยงด้านสูง: ความขัดแย้งด้านภูมิรัฐศาสตร์ที่อาจกระทบต่อโครงสร้างพื้นฐาน อาทิ ความขัดแย้งระหว่างรัสเซีย-ยูเครน อิสราเอล-ฮามาส อิสราเอล-อิหร่าน และวิกฤตทะเลแดง และการปรับลดปริมาณการผลิตของกลุ่ม OPEC+ ที่อาจนานขึ้นหรือมากกว่าคาด
- ความเสี่ยงด้านต่ำ: เศรษฐกิจโลกที่อาจชะลอลง โดยเฉพาะเศรษฐกิจจีน จากผลกระทบของนโยบายตั้งกำแพงภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ และอุปทานน้ำมันจาก non-OPEC ที่อาจมากกว่าคาด โดยเฉพาะจากสหรัฐฯ ตามแนวนโยบายสนับสนุนการขุดเจาะและใช้เชื้อเพลิงฟอสซิลของรัฐบาลใหม่

สินเชื่อชะลอลงในช่วงที่ผ่านมา เงินบาทแข็งค่าจากไตรมาสก่อนและอ่อนค่าในช่วงปลายปีจากนโยบายการค้าโลกที่มีความไม่แน่นอน

อัตราดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์
ปรับลดลง ตามการปรับลด
อัตราดอกเบี้ยนโยบายในช่วงก่อนหน้านี้
ทั้งอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินกู้

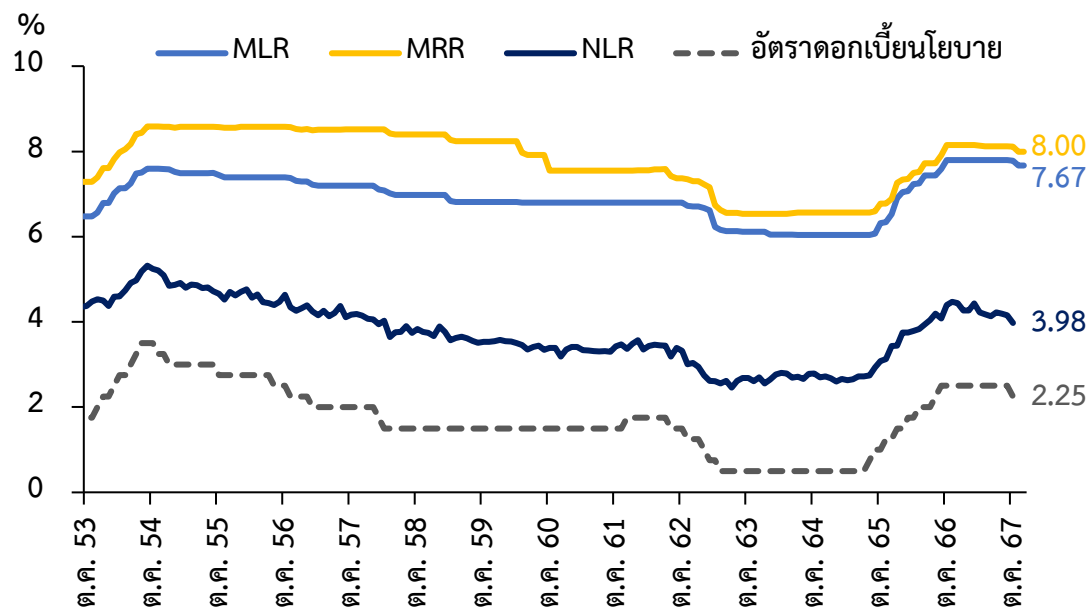
สินเชื่อโดยรวมชะลอลง
จากความต้องการสินเชื่อที่ลดลง
การชำระคืนหนี้ที่ถ่วงไปในช่วงโควิด-19
และความเสี่ยงด้านเครดิตที่อยู่ในระดับสูง

ค่าเงินบาทแข็งค่าจากไตรมาสก่อน
ตามทิศทางการผ่อนคลายนโยบายการเงิน
ของประเทศเศรษฐกิจหลัก อย่างไรก็ดี
เงินบาทเผชิญปัจจัยด้านอ่อนค่า
ภายหลังการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐฯ
และนโยบายการค้าโลกที่มีความไม่แน่นอน

อัตราดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์ปรับลดลงตามการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายในช่วงก่อนหน้า ทั้งอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินกู้

อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคารพาณิชย์

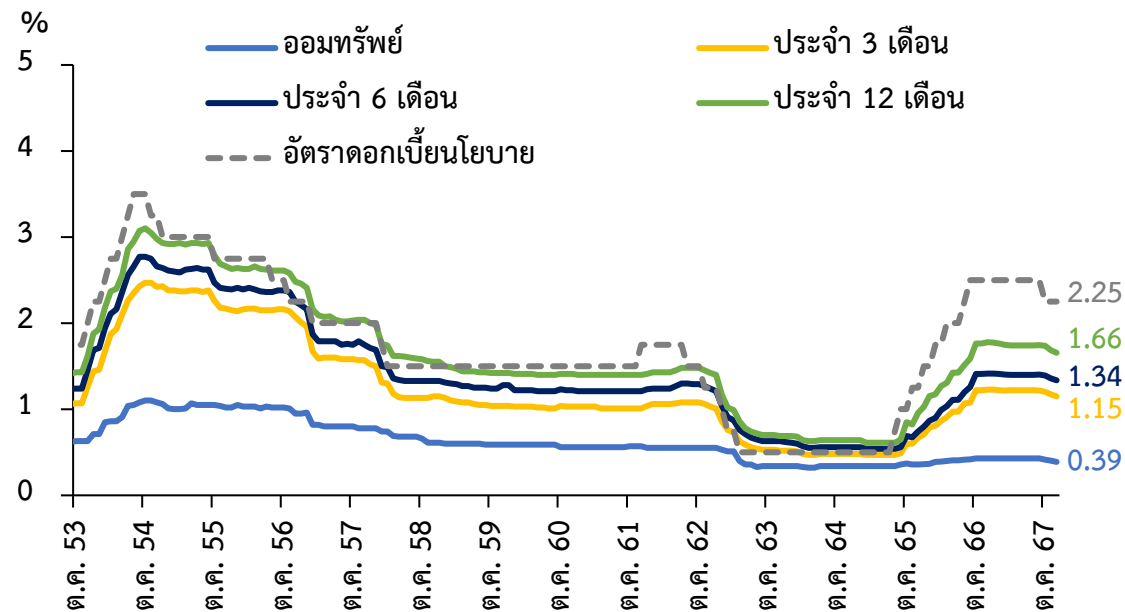

หมายเหตุ: (1) อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินกู้เฉลี่ยรายเดือนของธนาคารพาณิชย์ 14 แห่ง (ข้อมูล ณ วันที่ 17 ธ.ค. 2567)

(2) อัตราดอกเบี้ยสินเชื่อปล่อยใหม่ (new loan rate: NLR) (ข้อมูล ณ เดือน ต.ค. 2567)

ที่มา: ธปท.

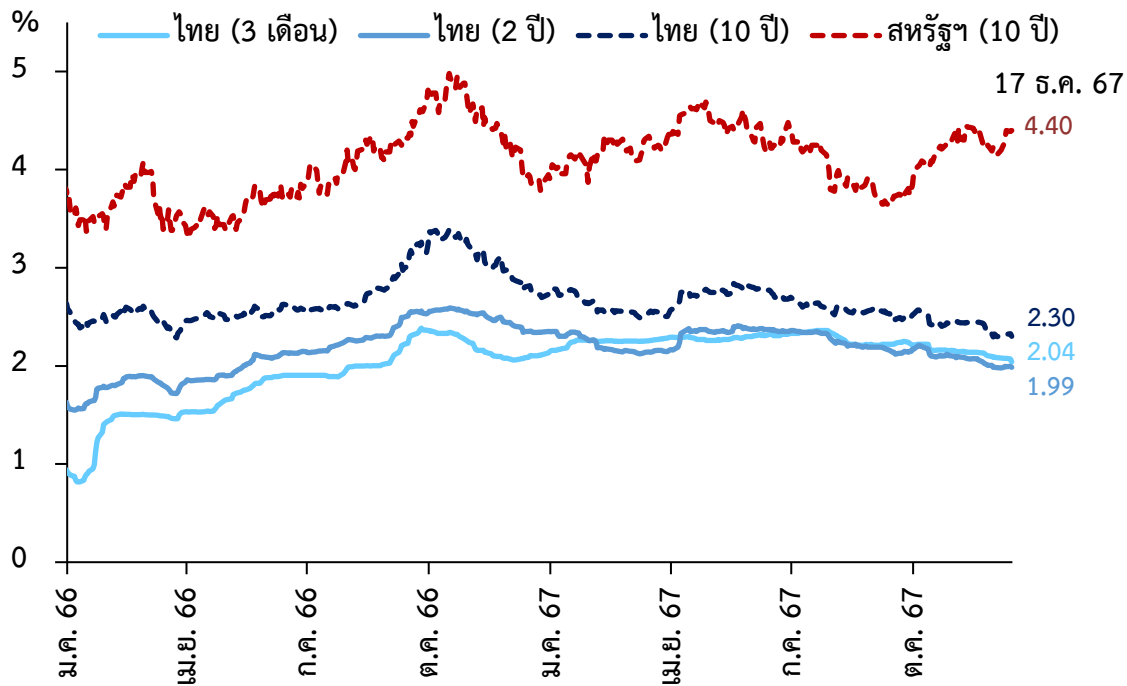
อัตราดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคารพาณิชย์

อัตราดอกเบี้ยเงินกู้และเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ (ธพ.) โดยรวมปรับลดลง ตามการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายในวันที่ 16 ต.ค. 2567 โดยอัตราดอกเบี้ยเงินกู้อ้างอิง minimum loan rate (MLR) ลดลงมาอยู่ที่ร้อยละ 7.67 และ minimum retail rate (MRR) ลดลงมาอยู่ที่ร้อยละ 8.00 ซึ่งคิดเป็นอัตราการส่งผ่านเฉลี่ยจากอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่ร้อยละ 55 สำหรับ MLR และร้อยละ 61 สำหรับ MRR สำหรับอัตราดอกเบี้ยสินเชื่อปล่อยใหม่ (new loan rate: NLR) ณ สิ้นเดือน ต.ค. 2567 ปรับลดลงมาอยู่ที่ร้อยละ 3.98 ด้านอัตราดอกเบี้ยเงินฝากออมทรัพย์และเงินฝากประจำปรับลดลงเช่นเดียวกัน

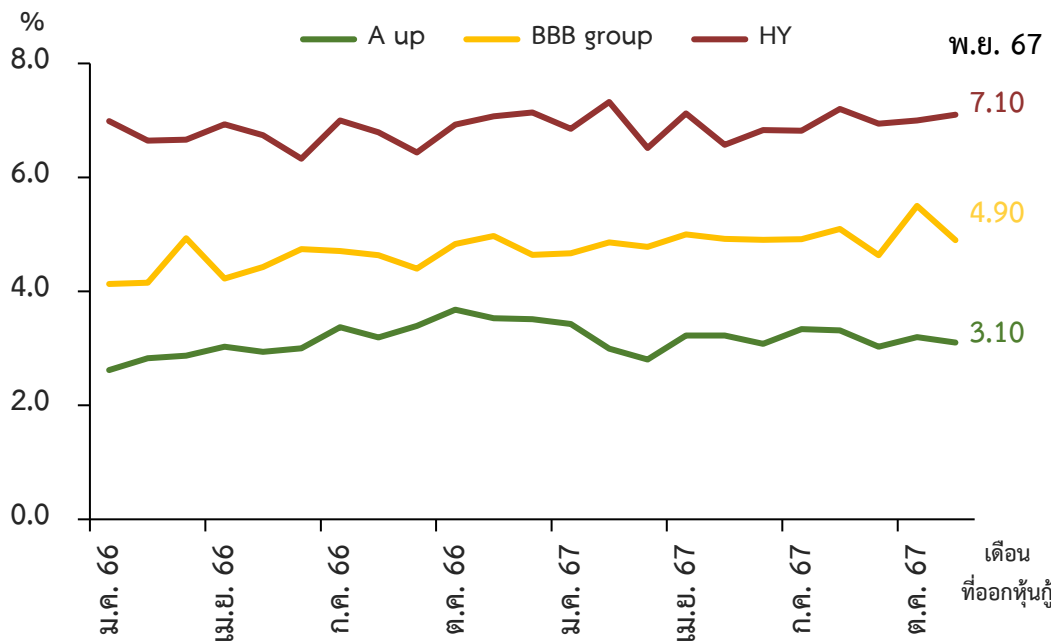
อัตราผลตอบแทนพันธบัตรไทยปรับลดลง ขณะที่ต้นทุนการระดมทุนผ่านตลาดตราสารหนี้ภาคเอกชนโดยรวมยังทรงตัวใกล้เคียงเดิม

อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลไทยและสหรัฐฯ

ที่มา: สมาคมตลาดตราสารหนี้ไทย (ข้อมูล ณ วันที่ 17 ธ.ค. 2567)

อัตราผลตอบแทนหุ้นกู้ภาคเอกชนระยะมากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 3 ปี* แบ่งตามระดับ credit rating

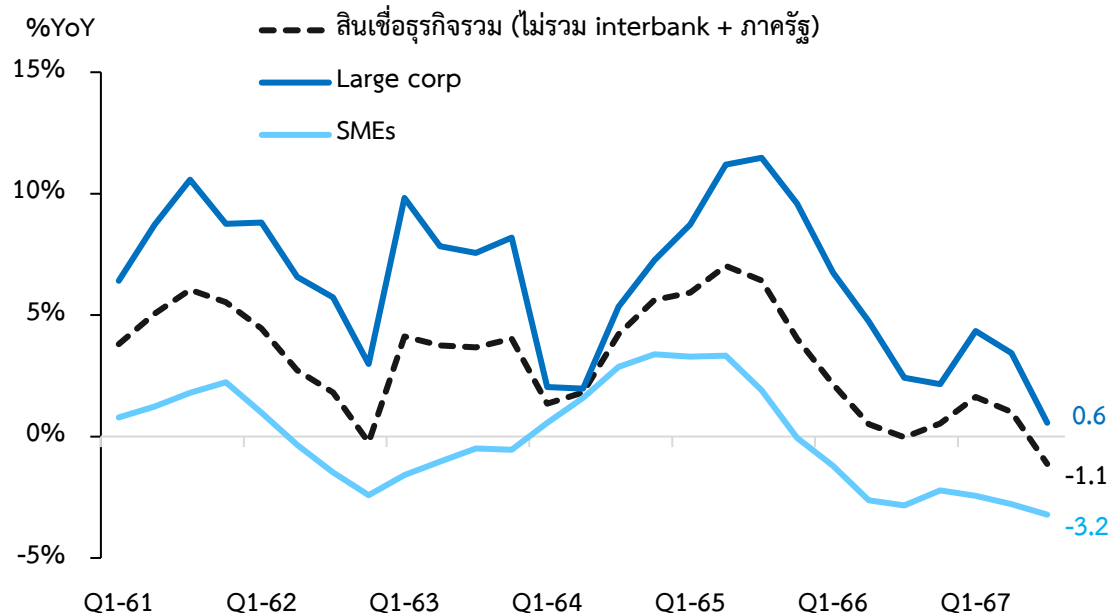
หมายเหตุ: * ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักอัตราดอกเบี้ยหน้าตัว (coupon rate) ในตลาดแรก

อัตราผลตอบแทนพันธบัตรระยะสั้นและยาวปรับลดลงจากไตรมาสก่อน ตามการลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายเมื่อวันที่ 16 ต.ค. 2567 รวมทั้งจากความต้องการของนักลงทุนในประเทศที่ยังคงอยู่ในระดับสูง ซึ่งต่างจากอัตราผลตอบแทนพันธบัตรสหรัฐฯ ที่ปรับสูงขึ้นเพราะคาดว่า Fed จะลดอัตราดอกเบี้ยช้าลง ด้านอัตราผลตอบแทนหุ้นกู้ภาคเอกชนโดยรวมทรงตัว โดยเคลื่อนไหวจากปัจจัยเฉพาะของผู้ออกหุ้นกู้บางรายเป็นสำคัญ สำหรับอัตราผลตอบแทนในกลุ่ม BBB และ high yield ยังอยู่ในระดับสูง สอดคล้องกับมุมมองนักลงทุนที่ยังระมัดระวังการลงทุนในตราสารหนี้เอกชนกลุ่มเสี่ยง

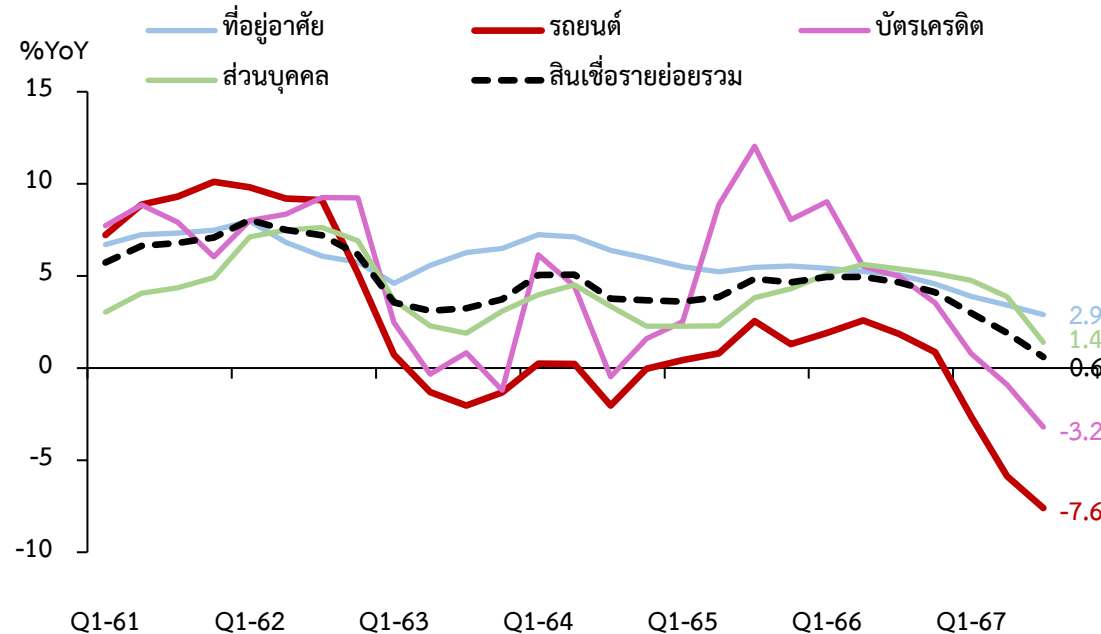
สินเชื่อธุรกิจปรับลดลงตามความต้องการสินเชื่อที่ลดลง การชำระคืนหนี้ที่ถ่วงไปในช่วงโควิด-19 และความเสี่ยงด้านเครดิตที่อยู่ในระดับสูง สินเชื่อรายย่อยในภาพรวมชะลอตัวตามความเสี่ยงด้านเครดิตและปัจจัยเฉพาะ เช่น สินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์

การขยายตัวของสินเชื่อธุรกิจ จำแนกตามขนาด

หมายเหตุ: (1) ครอบคลุมสินเชื่อระบบ ธพ. บริษัทลูกของ ธพ. สถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) และ Non-banks ภายใต้การกำกับของ ธปท.
 (2) นิยามสินเชื่อธุรกิจ ดังนี้ ธพ. และ บ.ลูกของ ธพ.: ใช้วงเงินสินเชื่อไม่รวม interbank ที่ธุรกิจมีกับ ธพ. แต่ละแห่ง ณ ก.ย. 67 (Large corporate > 500 ลบ. และ SMEs ไม่เกิน 500 ลบ.), SFIs: ใช้นิยาม สสว. ที่อิงรายได้และการจ้างงาน, Non-banks : ใช้ Nano Finance และ สินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับที่มีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ (ไม่รวมสินเชื่อที่มีทะเบียนรถเป็นประกัน)

การขยายตัวของสินเชื่อรายย่อย จำแนกรายประเภทสินเชื่อ

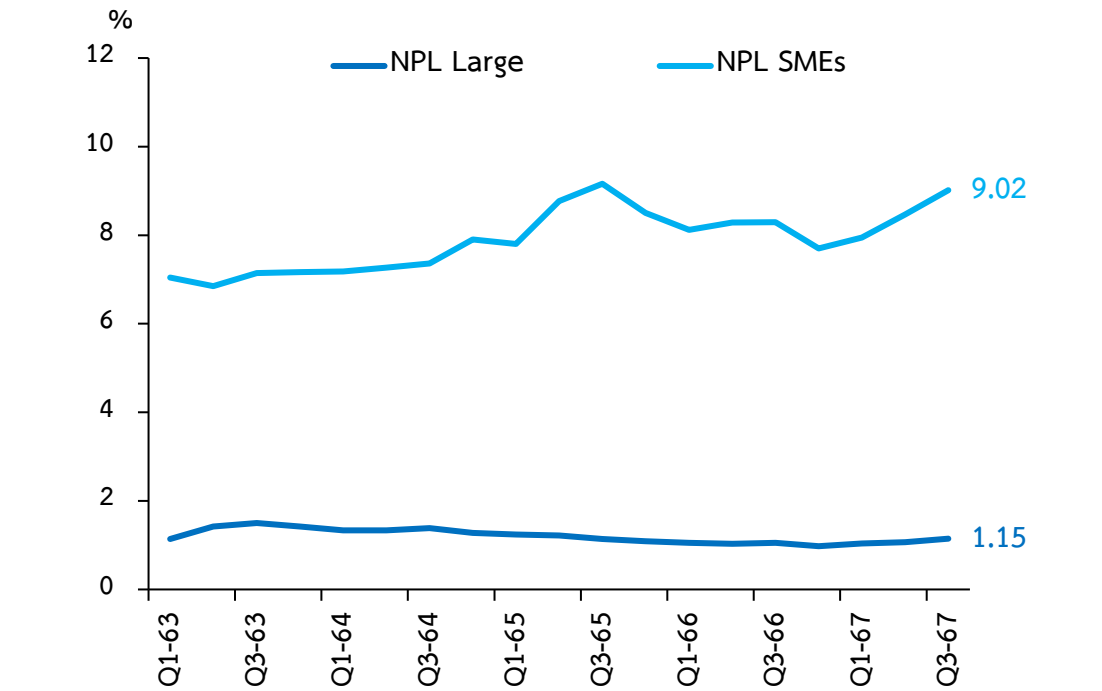
หมายเหตุ: ครอบคลุมสินเชื่อระบบ ธพ. สถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) บริษัทลูกของ ธพ. และ non-bank ภายใต้การกำกับของ ธปท. ที่มา: ธปท.

สินเชื่อธุรกิจขนาดใหญ่ขยายตัวชะลอตัว โดยสินเชื่อธุรกิจขนาดใหญ่ขยายตัวชะลอตัวจากการชำระคืนหนี้และรายได้ที่เพิ่มขึ้น ในขณะที่สินเชื่อกลุ่มธุรกิจที่เผชิญกับปัญหาความสามารถในการแข่งขันหดตัว โดยเฉพาะในกลุ่มปิโตรเคมี อิเล็กทรอนิกส์ และยานยนต์ ด้านสินเชื่อธุรกิจ SMEs ยังคงหดตัวตามความเสี่ยงด้านเครดิตของผู้กู้ที่ปรับสูงขึ้นและความสามารถในการแข่งขันที่ปรับลดลง สำหรับสินเชื่อภาคครัวเรือนโดยรวมขยายตัวชะลอตัว โดยสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์และบัตรเครดิตหดตัว ตามความเสี่ยงด้านเครดิตที่สูงขึ้นและปัจจัยเฉพาะ

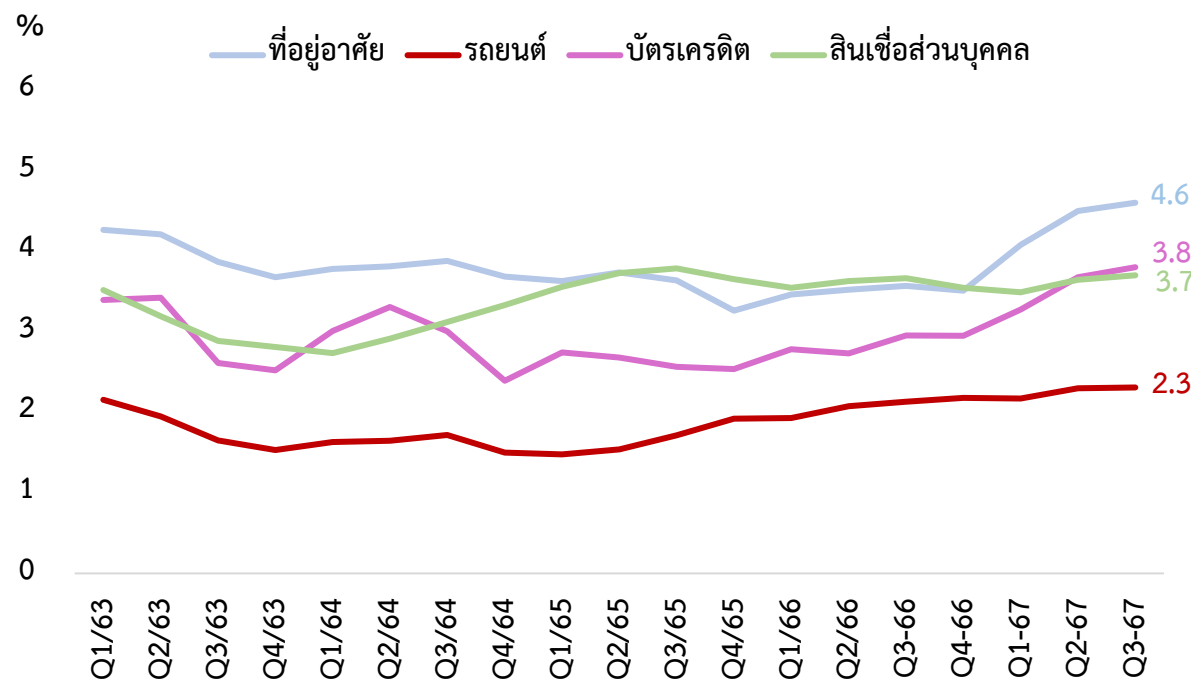
คุณภาพสินเชื่อด้อยลง โดยต้องติดตามคุณภาพสินเชื่อโดยเฉพาะธุรกิจ SMEs และสินเชื่อรายย่อยของกลุ่มรายได้น้อยและภาระหนี้สูง ทั้งนี้ ประเมินว่าสัดส่วน NPL ยังอยู่ในระดับที่สามารถบริหารจัดการได้และจะไม่เพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดด (NPL cliff)

Stage 3 (NPL) ของสินเชื่อธุรกิจ แยกตามขนาด

Stage 3 (NPL) ของสินเชื่อรายย่อย แยกตามประเภทสินเชื่อ

หมายเหตุ: ข้อมูลครอบคลุมสินเชื่อระบบ ธพ. สถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) บริษัทลูกของ ธพ. และ non-bank ภายใต้การกำกับของ ธพท.
ที่มา: ธพท.

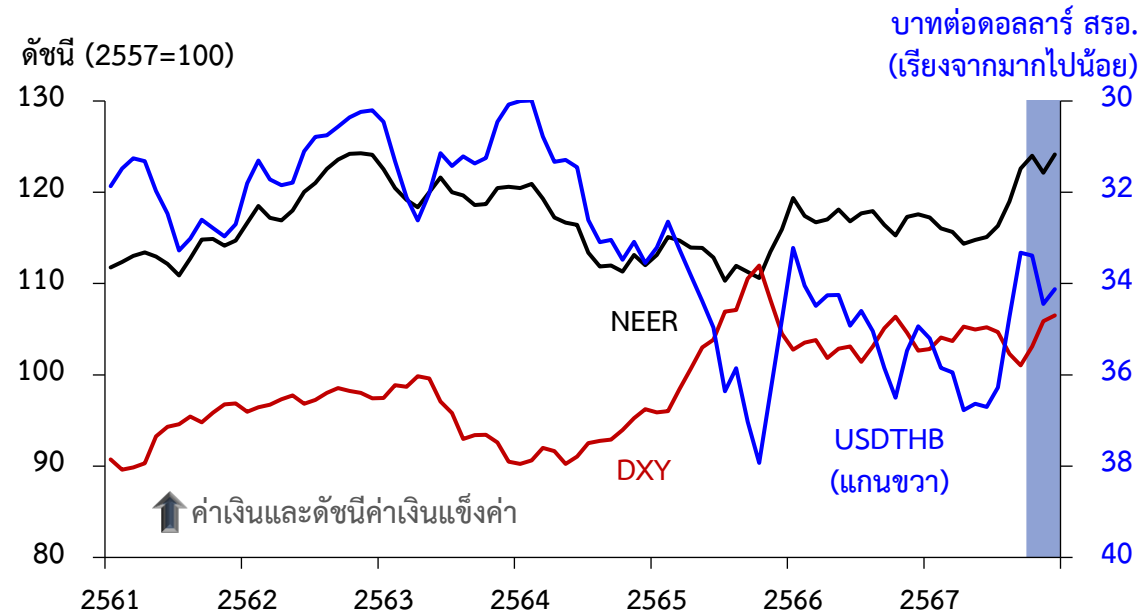

หมายเหตุ: ข้อมูลครอบคลุมสินเชื่อระบบ ธพ. สถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) บริษัทลูกของ ธพ. และ non-bank ภายใต้การกำกับของ ธพท.
ที่มา: ธพท.

ความสามารถในการชำระหนี้โดยรวมปรับลดลง สะท้อนจากสัดส่วนสินเชื่อด้อยคุณภาพ (non-performing loan: NPL หรือ stage 3) ที่ปรับเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะสินเชื่อของธุรกิจ SMEs ทั้งนี้ ธพ. ยังบริหารจัดการคุณภาพหนี้และให้ความช่วยเหลือลูกหนี้อย่างต่อเนื่อง และเริ่มเห็นคุณภาพสินเชื่อทรงตัวบ้างในบางกลุ่ม

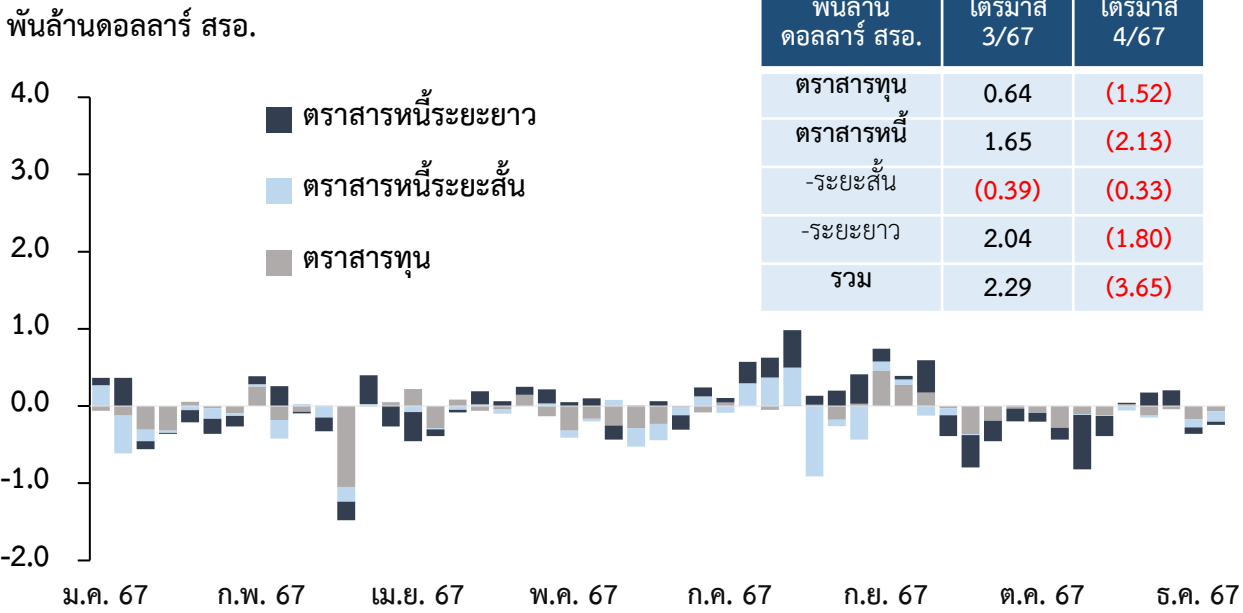
ค่าเงินบาทเฉลี่ยปรับแข็งค่าขึ้นเทียบไตรมาสก่อน ตามการดำเนินนโยบายการเงินแบบผ่อนคลายเป็นพิเศษของประเทศไทย อย่างไรก็ดี เงินบาทเผชิญปัจจัยด้านอ่อนค่าหลังการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐฯ และนโยบายการค้าโลกที่มีความไม่แน่นอน

ค่าเงินบาทเทียบดอลลาร์ สรอ. (USDTHB) ดัชนีค่าเงินบาท (NEER) และดัชนีค่าเงินดอลลาร์สหรัฐฯ (DXY)

หมายเหตุ: ข้อมูลเฉลี่ยถึงวันที่ 17 ธ.ค. 67
ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย และ Bloomberg

เงินทุนเคลื่อนย้ายระหว่างประเทศ

หมายเหตุ: ข้อมูลสุทธิรายสัปดาห์ โดยคำนวณเฉพาะวันที่ตลาดเปิดทำการ และ *ข้อมูลถึงวันที่ 17 ธ.ค. 67
ที่มา: ThaiBMA

ในไตรมาสที่ 4 ปี 2567 ค่าเงินบาทเทียบดอลลาร์ สรอ. เฉลี่ยอยู่ที่ 33.96 แข็งค่าขึ้นจากไตรมาสก่อน โดยเป็นผลจากการดำเนินนโยบายการเงินของประเทศไทยที่ผ่อนคลายที่ยังอยู่ในทิศทางผ่อนคลายเป็นพิเศษ ประกอบกับปัจจัยด้านราคาทองคำที่ปรับสูงขึ้น อย่างไรก็ดี เงินบาทเผชิญปัจจัยด้านอ่อนค่าภายหลังการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐฯ โดยตลาดกังวลเกี่ยวกับแนวโน้มนโยบายของทรัมป์ที่อาจกดดันให้เงินเฟ้อสหรัฐฯ ปรับสูงขึ้นและส่งผลกระทบต่ออัตราดอกเบี้ยของธนาคารกลางสหรัฐฯ จะลดลงหรือน้อยลง นอกจากนี้ เงินบาทยังได้รับปัจจัยกดดันด้านอ่อนค่าเพิ่มเติม จากความกังวลต่อนโยบายการค้ากึ่งกีดกันของสหรัฐฯ ต่อจีนที่อาจส่งผลกระทบต่อไทยเนื่องจากความเชื่อมโยงทางการค้าที่อยู่ในระดับสูง ทั้งนี้ เงินทุนเคลื่อนย้ายระหว่างประเทศในไตรมาสที่ 4 ไหลออกสุทธิทั้งตราสารหนี้และตราสารทุนสอดคล้องกับภูมิภาค จากความกังวลต่อนโยบายของทรัมป์ สำหรับดัชนีค่าเงินบาท (NEER) เฉลี่ยอยู่ที่ 123.4 แข็งค่าขึ้นจากไตรมาสก่อน จากเงินบาทที่เคลื่อนไหวแข็งค่านำสกุลเงินคู่แข่ง

ประเด็นสำคัญในการดำเนินนโยบายการเงิน

เศรษฐกิจ

เผชิญความท้าทายจากการแข่งขัน
ภายนอกที่รุนแรงขึ้น และความ
ไม่แน่นอนในระยะข้างหน้าที่สูงขึ้น
โดยเฉพาะแนวนโยบายของประเทศ
เศรษฐกิจหลัก แต่ยังสามารถขยายตัว
ได้ใกล้เคียงกับที่ประเมินไว้

เงินเฟ้อ

มีแนวโน้มทรงตัวอยู่ในระดับต่ำ
ขณะที่อัตราเงินเฟ้อคาดการณ์
ในระยะปานกลางยังยึดเหนี่ยว
อยู่ในกรอบเป้าหมาย

เสถียรภาพระบบการเงิน

สินเชื่อยังชะลอลงในช่วงที่ผ่านมา
ส่วนหนึ่งจากรูจกในภาคท่องเที่ยว
ที่ฟื้นตัวดีพึ่งพาสินเชื่อน้อยลง แต่
ต้องติดตามแนวโน้มและคุณภาพ
สินเชื่อของธุรกิจที่ฟื้นตัวช้าและ
ครัวเรือนกลุ่มเปราะบาง

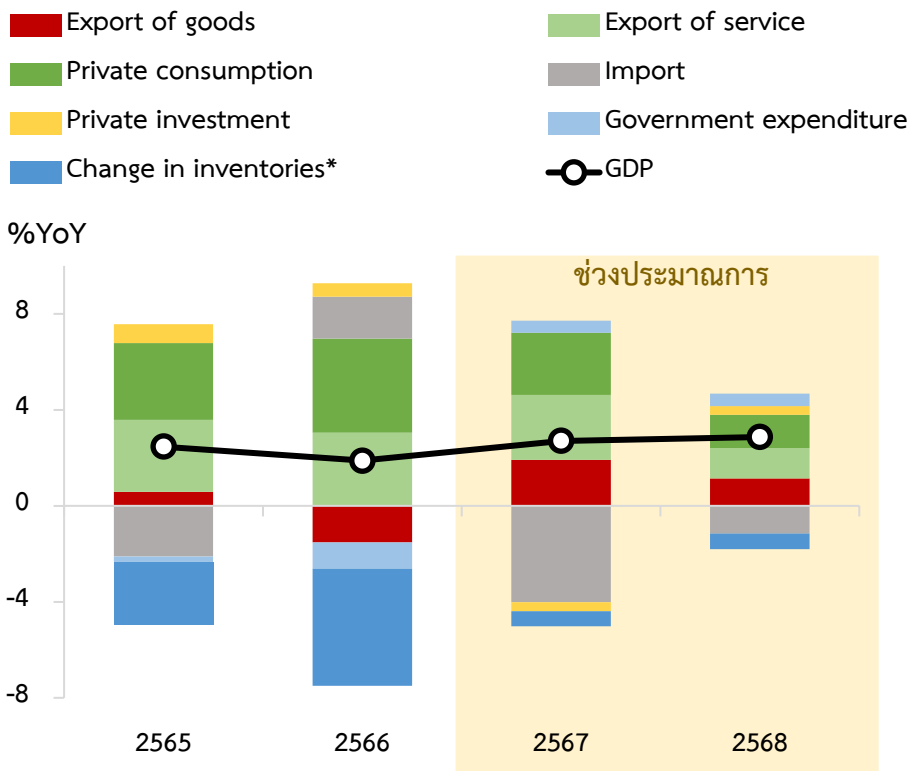
การตัดสินใจนโยบายการเงิน

อัตราดอกเบี้ยปัจจุบันอยู่ในระดับ
สอดคล้องกับแนวโน้มเศรษฐกิจและ
เงินเฟ้อ และการรักษาเสถียรภาพ
การเงินในระยะยาว รวมทั้งการรักษา
ขีดความสามารถ (policy space)
เพื่อรองรับความไม่แน่นอนที่สูงขึ้น

เศรษฐกิจในภาพรวมมีแนวโน้มขยายตัวใกล้เคียงกับที่ประเมินไว้ แต่การฟื้นตัวยังมีความแตกต่างกันในภาพย่อย

แรงขับเคลื่อนของเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไป

องค์ประกอบของประมาณการ GDP

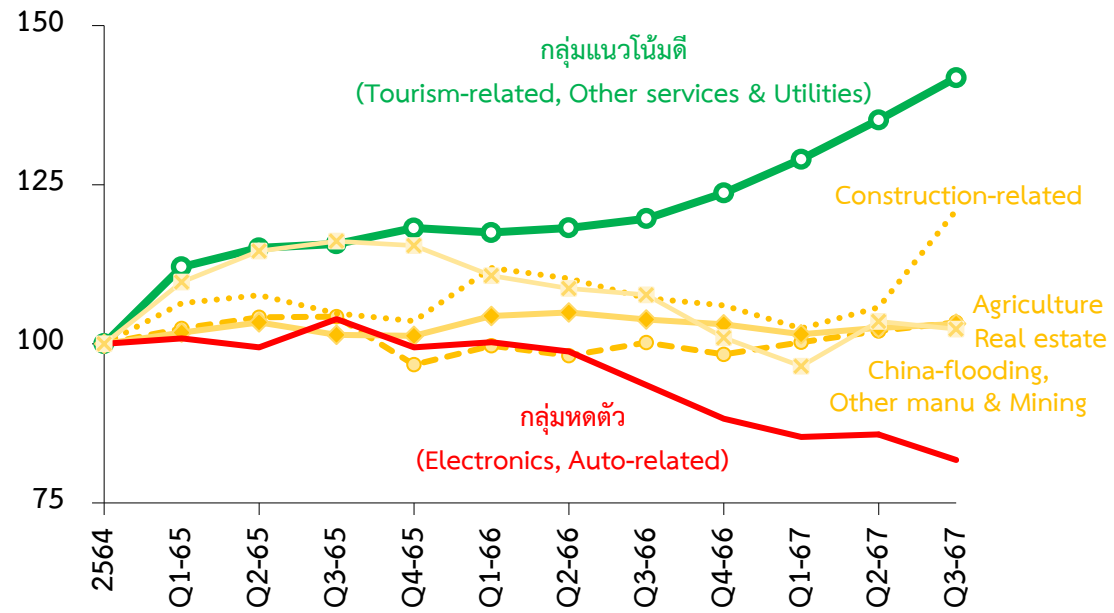

หมายเหตุ: *รวม statistical discrepancy หรือ CVM additive error
ที่มา: สศช. คำนวณและประมาณการโดย ธปท.

การฟื้นตัวของภาคธุรกิจมีความแตกต่างกันมากขึ้น

การฟื้นตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ จำแนกรายกลุ่ม (cluster)

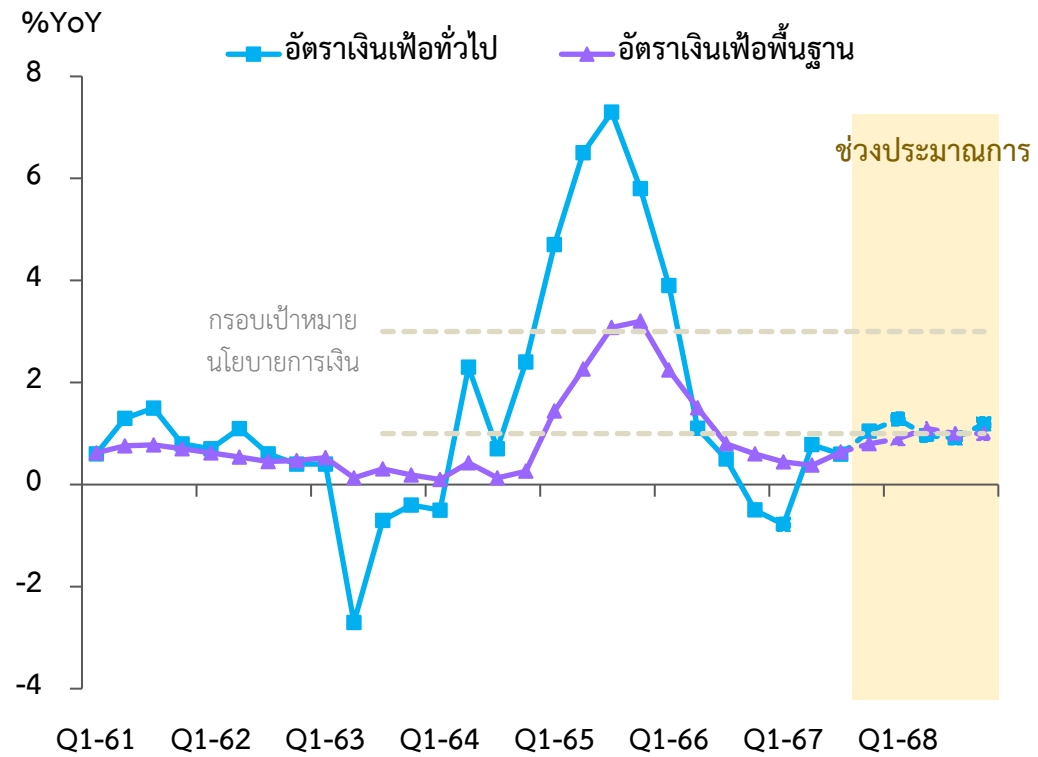
ดัชนี (ปรับฤดูกาล, 2564 = 100)

หมายเหตุ: ประเมินกิจกรรมเศรษฐกิจรายกลุ่ม (cluster) โดยใช้เครื่องชี้ ดังนี้ (1) Tourism-related และ Other services & Utilities สะท้อนด้วยยอดขายจากข้อมูลภาษี VAT รายบริษัท (2) Construction-related สะท้อนด้วยยอดขายจากข้อมูลภาษี VAT เฉลี่ยต่อบริษัทในหมวดก่อสร้าง (3) Agriculture สะท้อนด้วยดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร (4) China-flooding, Electronics, Auto-related, Other manu & Mining สะท้อนด้วยดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI) โดย Electronics ครอบคลุมเฉพาะ HDD และ IC & Semiconductors และ (5) Real Estate สะท้อนด้วยจำนวนหน่วยโอนกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัย
ที่มา: สศอ. สศก. กรมสรรพากร REIC คำนวณโดย ธปท.

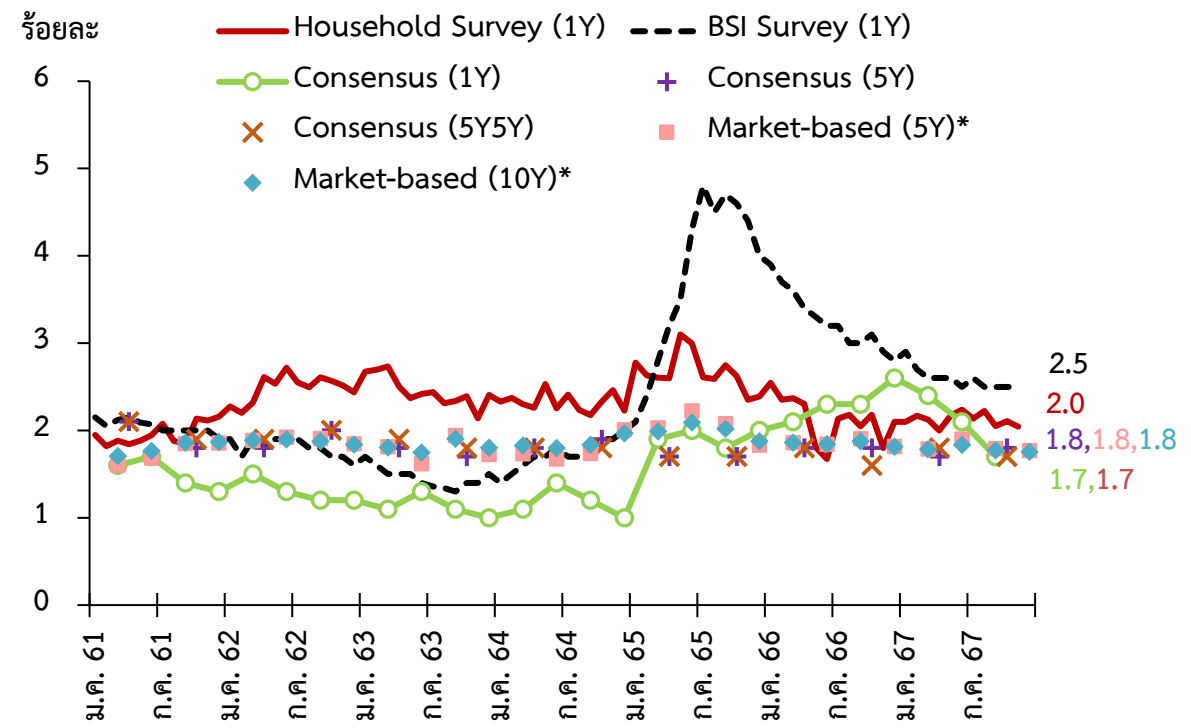
อัตราเงินเฟ้อทั่วไปมีแนวโน้มทรงตัวใกล้เคียงขอบล่าง ขณะที่อัตราเงินเฟ้อคาดการณ์ในระยะปานกลางยังยึดเหนี่ยวอยู่ในกรอบเป้าหมาย

ประมาณการเงินเฟ้อ

ที่มา: กระทรวงพาณิชย์ ประมาณการโดย ธปท.

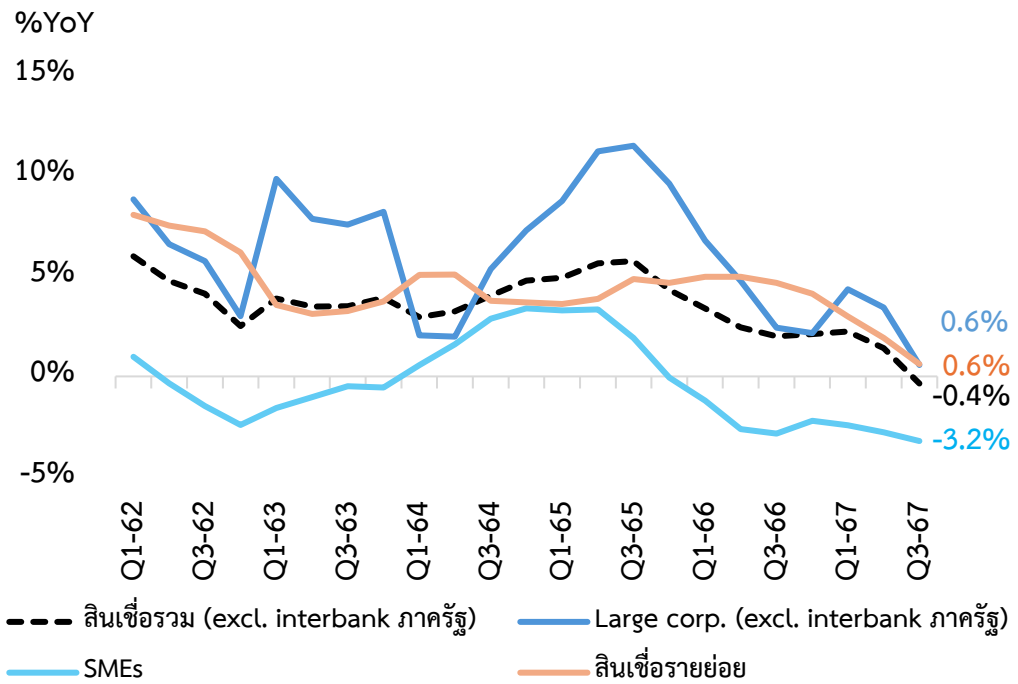
อัตราเงินเฟ้อคาดการณ์

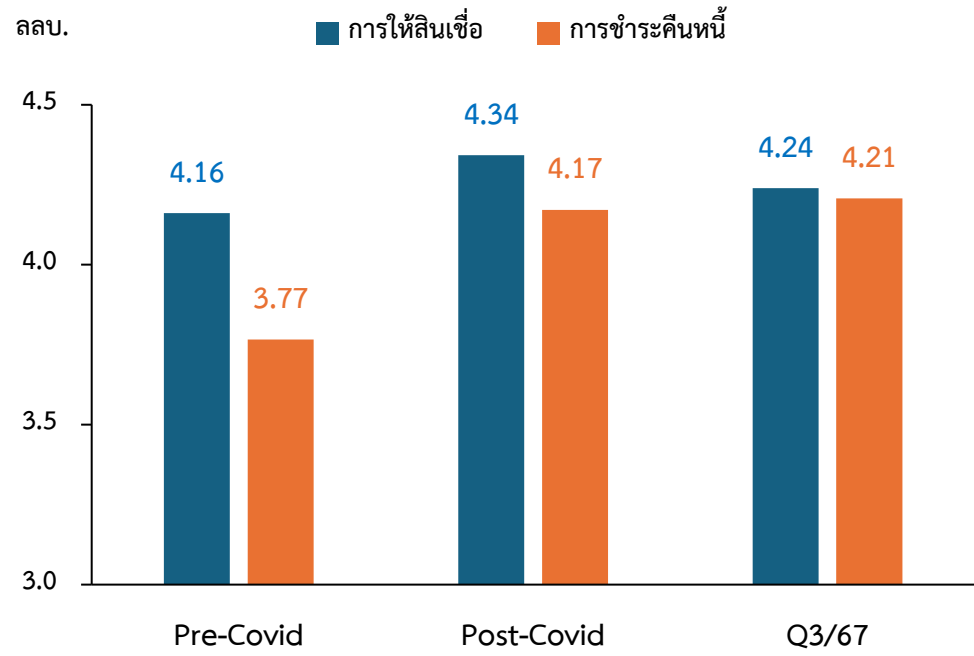
หมายเหตุ: *ประมาณการด้วย affine term structure model โดยใช้ข้อมูล yield curve และปัจจัยมหภาค
ที่มา: Asia Pacific Consensus Economics, Business Sentiment Survey (BOT), Consumer Confidence Survey (Ministry of Commerce)

สินเชื่อโดยรวมปรับลดลงส่วนหนึ่งจากการชำระคืนหนี้ที่สูงกว่าปกติหลังช่วงโควิด-19 ในขณะที่สินเชื่อปล่อยใหม่มีแนวโน้มชะลอลงจากความต้องการลงทุนในบางสาขาธุรกิจที่ลดลง และความเสี่ยงด้านเครดิตที่อยู่ในระดับสูง

การขยายตัวของสินเชื่อในระบบสถาบันการเงิน

ปริมาณการให้สินเชื่อใหม่และการชำระคืนหนี้ของสินเชื่อรวมระบบ ธพ.

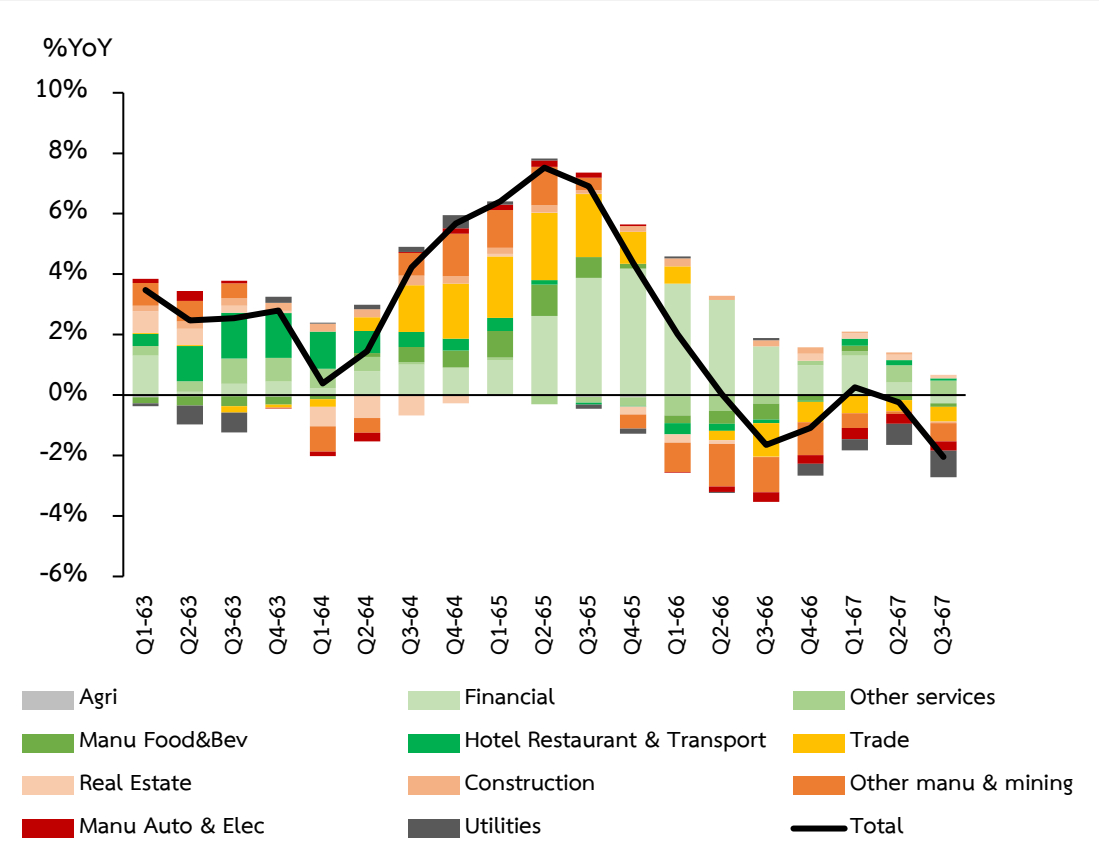
หมายเหตุ: (1) ระบบสถาบันการเงินประกอบด้วย ระบบ ธพ. (รวม บ.ลูกของ ธพ.) SFIs และ Non-banks ที่ไม่ใช่ บ.ลูกของ ธพ.
(2) นิยามสินเชื่อธุรกิจ ดังนี้ ธพ. และ บ.ลูก: ใช้วงเงินสินเชื่อไม่รวม interbank ที่ธุรกิจมีกับ ธพ. แต่ละแห่ง ณ ก.ย. 67 (Large corporate > 500 ลบ. และ SMEs ไม่เกิน 500 ลบ.), SFIs: ใช้นิยาม สสว. ที่อิงรายได้และการจ้างงาน, Non-banks : ใช้ Nano Finance และ สินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับที่มีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ (ไม่รวมสินเชื่อที่มีทะเบียนรถเป็นประกัน)

หมายเหตุ: ข้อมูลสินเชื่อปล่อยใหม่ (รวม rollover) และข้อมูลการชำระคืนหนี้ของระบบธนาคารพาณิชย์ เฉลี่ยเป็นรายไตรมาส โดย Pre-Covid คือ Q1/60-Q1/63 และ Post-Covid คือ Q3/65-Q4/66

สินเชื่อธุรกิจโดยรวมปรับลดลง แต่ต้องติดตามแนวโน้มสินเชื่อและกิจกรรมทางเศรษฐกิจของกลุ่มที่ยังฟื้นตัวไม่เต็มที่และฟื้นตัวช้า

แหล่งที่มาของการขยายตัวของสินเชื่อธุรกิจ

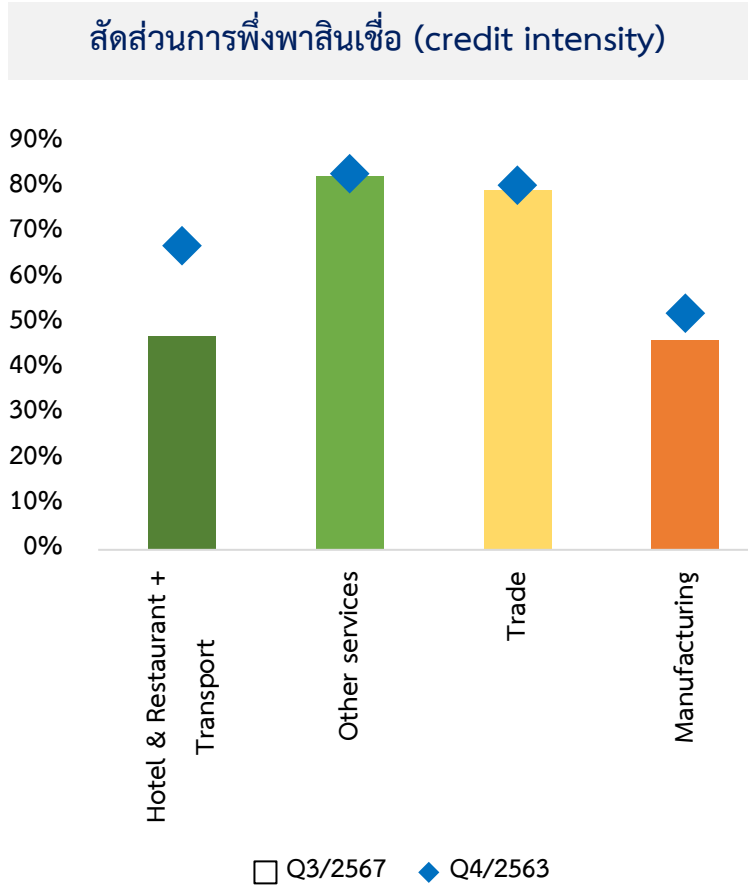

หมายเหตุ: ข้อมูลครอบคลุมสินเชื่อธุรกิจของระบบธนาคารพาณิชย์
ที่มา: ธปท.

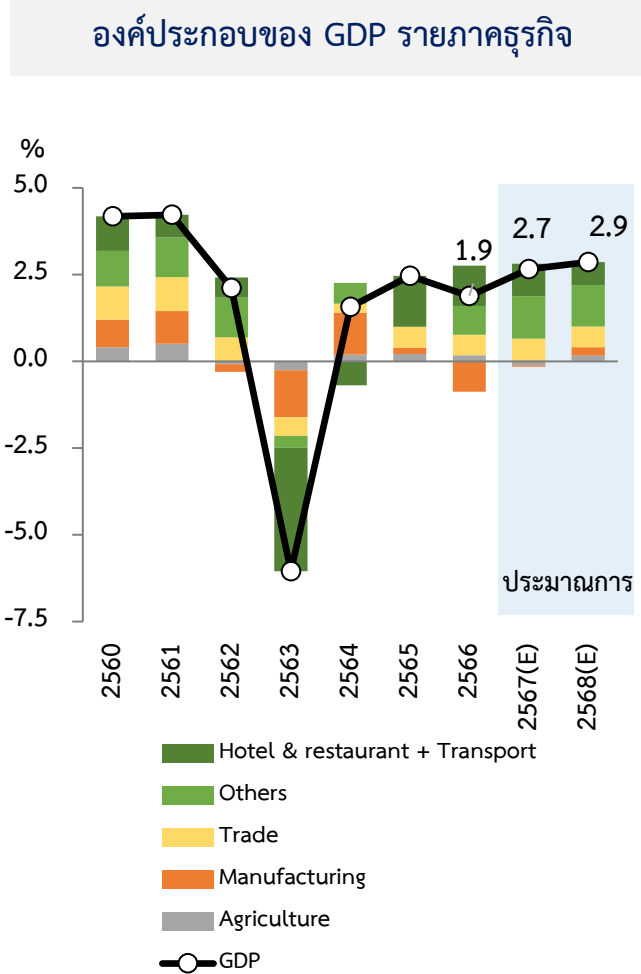
กลุ่มธุรกิจ	สินเชื่อ	กิจกรรมทางเศรษฐกิจ
1. กลุ่มที่ฟื้นตัวดี ได้แก่ ธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว การบริการ และการค้า (ขนาดใหญ่)	✓ จ่ายคืนหนี้เพิ่มขึ้น ✓ new loan ชะลอตามความต้องการกู้	ปรับดีขึ้น
2. กลุ่มที่ยังฟื้นตัวไม่เต็มที่ ได้แก่ SMEs ในภาคการค้า และธุรกิจภาคก่อสร้าง ก่อสร้าง และภาคอุตสาหกรรมที่ความสามารถในการแข่งขันปรับลดลง	○ new loan ชะลอโดยเฉพาะ SMEs	ถูกกดดันจากหลายปัจจัย โดยเฉพาะการแข่งขันที่รุนแรงขึ้น
3. กลุ่มที่ฟื้นตัวช้า ได้แก่ ธุรกิจภาคยานยนต์ และอิเล็กทรอนิกส์บางส่วน	○ ความต้องการถูกลดจากความไม่แน่นอน	พัฒนาการแย่ง
4. กลุ่มที่มีปัจจัยเฉพาะ ได้แก่ ธุรกิจภาคสาธารณสุขโรค	ใช้แหล่งเงินอื่นแทน	ไม่ต่างกับปกติ

หมายเหตุ: กลุ่มที่ฟื้นตัวดี ได้แก่ โรงแรมและร้านอาหาร การผลิตอาหารและเครื่องดื่ม การขนส่ง ธุรกิจการค้าขนาดใหญ่ และการบริการอื่นๆ, กลุ่มที่ยังฟื้นตัวไม่เต็มที่ ได้แก่ อสังหาริมทรัพย์ ก่อสร้าง SMEs ในภาคการค้า และการผลิตอื่นๆ, กลุ่มที่ฟื้นตัวช้า ได้แก่ การผลิตใน Automotive และ Electronics และกลุ่มที่มีปัจจัยเฉพาะ ได้แก่ ภาคสาธารณสุขโรค

แม้สินเชื่อธุรกิจชะลอตัวบ้าง แต่เศรษฐกิจโดยรวมยังมีแนวโน้มขยายตัวได้ โดยบางธุรกิจพึ่งพาสินเชื่อลดลง

หมายเหตุ: การประเมิน credit intensity รายภาคเศรษฐกิจ ใช้ข้อมูลยอดคงค้างสินเชื่อ (ครอบคลุมสินเชื่อ ธพ. และ SFI) หารด้วย nominal GDP (ย้อนหลัง 4Q)
ที่มา: ธพ. และ สศช. คำนวณโดย ธพ.

ที่มา: สศช. และ ธพ.

เศรษฐกิจในภาพรวมขยายตัวได้ แม้ว่าสินเชื่อจะมีแนวโน้มปรับลดลง ส่วนหนึ่งเป็นผลจากธุรกิจภาคบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวซึ่งมีแนวโน้มฟื้นตัวดี มีสัดส่วนการพึ่งพาสินเชื่อลดลงหลังจากที่พึ่งพาสินเชื่อสูงในช่วงโควิด-19 รวมทั้งมีความต้องการเงินทุนชะลอตัว โดยภาคการท่องเที่ยวและบริการจะยังคงเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญให้กับเศรษฐกิจไทยในระยะต่อไป ถึงแม้สินเชื่อมีแนวโน้มขยายตัวชะลอตัว

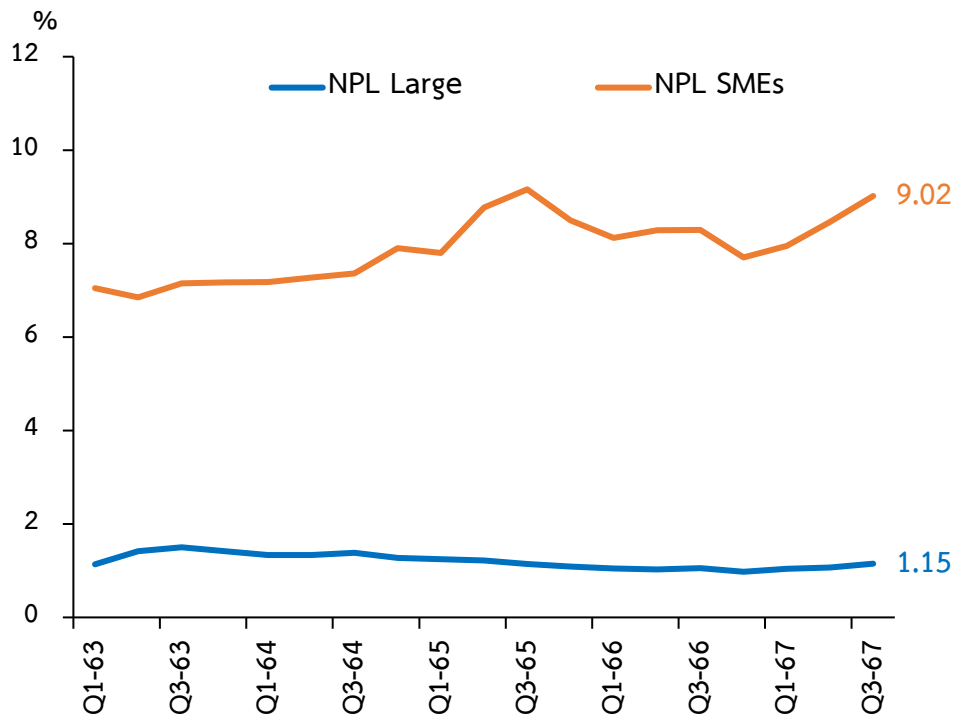
อย่างไรก็ดี ยังต้องติดตามพัฒนาการสินเชื่อของธุรกิจ SMEs และธุรกิจภาคอสังหาริมทรัพย์ ภาคก่อสร้าง และธุรกิจในบางภาคอุตสาหกรรมที่เผชิญกับปัญหาเชิงโครงสร้างและความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งอาจมีความต้องการเงินลงทุนแต่สถาบันการเงินมีความระมัดระวังการปล่อยสินเชื่อตามความเสี่ยงด้านเครดิตที่อยู่ในระดับสูง

คุณภาพสินเชื่อโดยรวมปรับลดลง โดยเฉพาะสินเชื่อ SMEs และครัวเรือนที่รายได้ฟื้นตัวช้าและมีภาระหนี้สูง

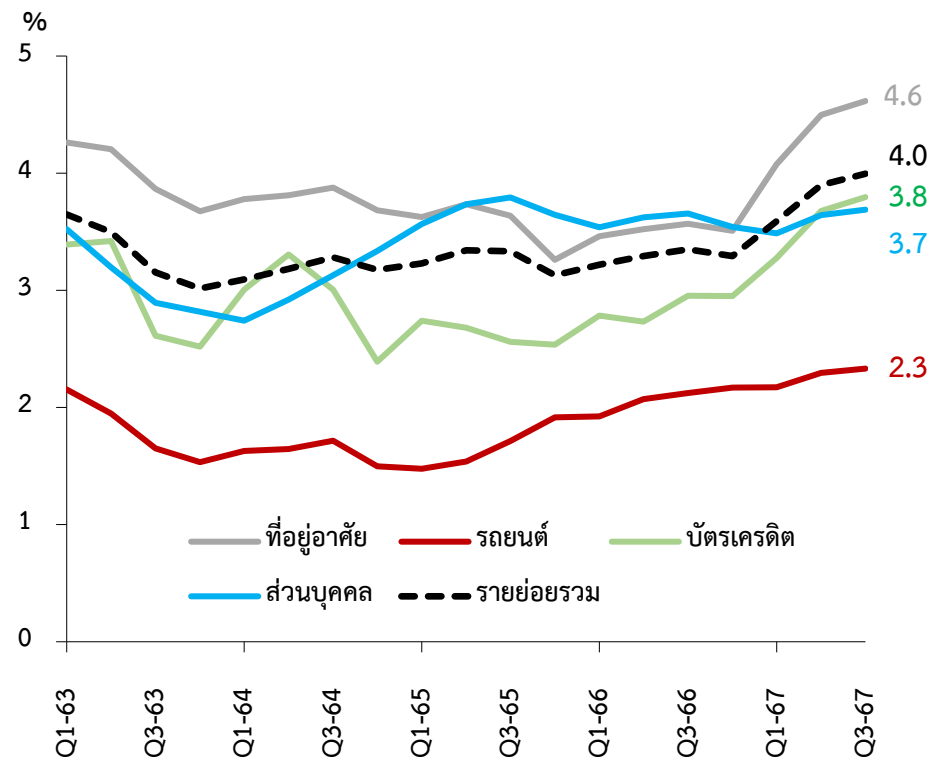
คุณภาพสินเชื่อปรับลดลงโดยเฉพาะ SMEs

สัดส่วน stage 3 (NPL) ของสินเชื่อธุรกิจในระบบสถาบันการเงิน

คุณภาพสินเชื่อของกลุ่มครัวเรือนปรับตัวลดลงต่อเนื่อง

สัดส่วน stage 3 (NPL) ของสินเชื่อรายย่อยในระบบสถาบันการเงิน

หมายเหตุ: (1) ระบบสถาบันการเงิน ประกอบด้วย ระบบ ธพ. (รวมบริษัทลูกของ ธพ.) SFIs และ Non-banks ที่ไม่ใช่บริษัทลูกของ ธพ.
(2) นิยามขนาดสินเชื่อธุรกิจ ดังนี้ (1) ธพ. รวมเครือ: ใช้วงเงินสินเชื่อไม่รวม interbank ที่ธุรกิจมีกับ ธพ. แต่ละแห่ง ณ ก.ย. 67 (Large corporate > 500 ลบ. และ SMEs ไม่เกิน 500 ลบ.), (2) SFIs: ใช้นิยาม สสว. ที่อิงรายได้และการจ้างงาน, (3) Non-banks: ใช้สินเชื่อ nano finance และ สินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ (ที่มีสินเชื่อที่มีทะเบียนรถเป็นประกัน) ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ

การลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายในการประชุมที่ผ่านมามีผลกระทบต่อผู้ประกอบการรายย่อยและ SMEs เฉพาะกลุ่ม
มีส่วนช่วยลดภาระหนี้ของกลุ่มเปราะบาง

มาตรการแก้ปัญหาหนี้

มาตรการที่ดำเนินการแล้ว

- คลินิกแก้หนี้ ทางด่วนแก้หนี้
- หมอหนี้
- กฎหมายฟื้นฟูลูกหนี้รายย่อย
- Responsible lending
- Open data, Financial literacy

มาตรการเพิ่มเติม

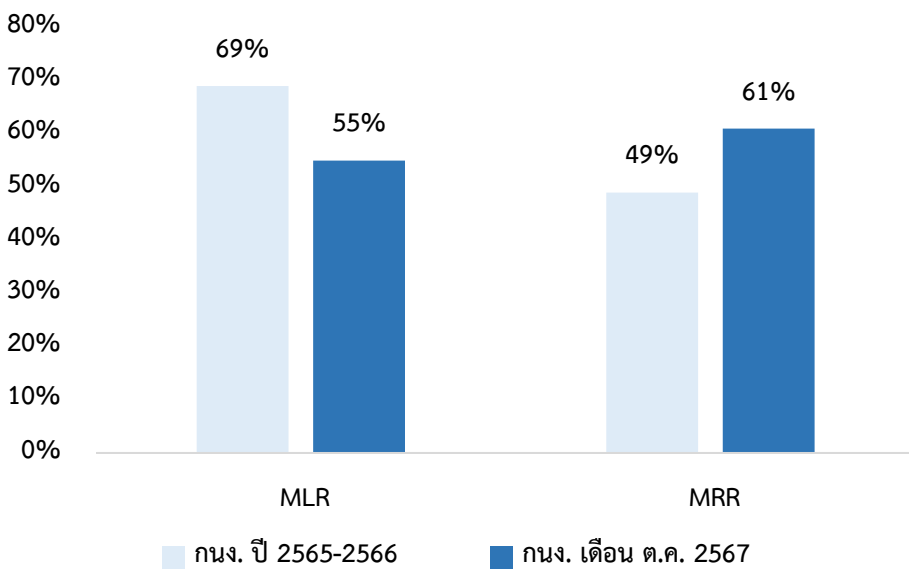
โครงการ “คุณสู้ เราช่วย”

(ประกาศโครงการเมื่อ 11 ธ.ค. 2567)

1. มาตรการ “จ่ายตรง คงทรัพย์” : ลูกหนี้รายย่อย (สินเชื่อบ้านและรถ) และ SMEs ลดการผ่อนชำระ ปีแรก ชำระ 50% ของค่างวดเดิม ปีที่สอง ชำระ 70% ของค่างวดเดิม ปีที่สาม ชำระ 90% ของค่างวดเดิม ดอกเบี้ยจะถูกพักไว้ และค่างวดจะนำไปตัดเงินต้นทั้งหมด หากลูกหนี้ปฏิบัติตามเงื่อนไขครบ 3 ปี จะยกดอกเบี้ยให้
2. มาตรการ “จ่าย ปิด จบ” : ลูกหนี้รายย่อยที่มีภาระหนี้ต่อบัญชีไม่เกิน 5,000 บาท ลูกหนี้จะได้รับการปรับโครงสร้างหนี้แบบผ่อนปรน โดยลูกหนี้จะชำระหนี้บางส่วน เพื่อให้สามารถจ่ายและปิดจบหนี้ได้เร็วขึ้น

ดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่: [โครงการ “คุณสู้ เราช่วย”](#)

อัตราการส่งผ่านอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคารพาณิชย์

หมายเหตุ: อัตราการส่งผ่านคำนวณจากการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักด้วยยอดคงค้างสินเชื่อของ ธพ. ไทย 14 แห่ง และไม่รวมผลของการเปลี่ยนแปลง FIDF fee

ในช่วงขาขึ้นอัตราดอกเบี้ย (ปี 2565-2566) การส่งผ่านอัตราดอกเบี้ยนโยบายไปยังลูกหนี้ขนาดเล็ก (ดอกเบี้ย MRR) น้อยกว่าลูกหนี้ขนาดใหญ่ (ดอกเบี้ย MLR) สำหรับในการลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายครั้งที่ผ่านมามี (ต.ค. 2567) การส่งผ่านอัตราดอกเบี้ยนโยบายไปยัง MRR มากกว่า MLR ซึ่งสะท้อนความพยายามช่วยเหลือลูกหนี้กลุ่มเปราะบางของธนาคารพาณิชย์

กนง. คงอัตราดอกเบี้ยนโยบาย โดยเห็นว่าอัตราดอกเบี้ยปัจจุบันอยู่ในระดับที่สอดคล้องกับแนวโน้มเศรษฐกิจและเงินเฟ้อ และการรักษาเสถียรภาพระบบการเงิน รวมทั้งการรักษาขีดความสามารถ (policy space) ในการรองรับความไม่แน่นอนในระยะข้างหน้าที่สูงขึ้น

การประชุมครั้งที่ 6/2567
(18 ธันวาคม 2567)

กนง. มีมติ 7 ต่อ 0
ให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่

ร้อยละ **2.25** ต่อปี

เศรษฐกิจไทยเผชิญความท้าทายจากการแข่งขันที่รุนแรงขึ้นและความไม่แน่นอนในระยะข้างหน้าที่สูงขึ้น แต่ยังสามารถขยายตัวได้ใกล้เคียงกับที่ประเมินไว้ อัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มทรงตัวใกล้เคียงขอบล่าง อัตราเงินเฟ้อคาดการณ์ในระยะปานกลางยังยึดเหนี่ยวอยู่ในกรอบเป้าหมาย

ระบบการเงินโดยรวมมีเสถียรภาพ สันเชื่อโดยรวมชะลอลงจากความต้องการลงทุนในบางสาขาธุรกิจที่ลดลง การชำระคืนหนี้ที่ถ่วงอยู่ในช่วงวิกฤตโควิด-19 และความเสถียรด้านเครดิตที่อยู่ในระดับสูง คณะกรรมการฯ เห็นควรให้ติดตามแนวโน้มการขยายตัวของสินเชื่อและนัยต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และผลของมาตรการ “คุณสู้ เราช่วย” ของภาครัฐที่จะช่วยบรรเทาภาระหนี้ให้กับกลุ่มเปราะบาง

อัตราดอกเบี้ยในปัจจุบันยังอยู่ในระดับที่สอดคล้องกับแนวโน้มเศรษฐกิจที่ใกล้เคียงกับศักยภาพ เงินเฟ้อที่โน้มเข้าสู่กรอบเป้าหมาย และการรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจการเงินในระยะยาว รวมทั้งรักษาขีดความสามารถของนโยบายการเงินในการรองรับความไม่แน่นอนในระยะข้างหน้าที่สูงขึ้น

ร้อยละต่อปี	2565	2566	2565	2566				2567		
			ไตรมาส 4	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3
อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจ	2.5	1.9	1.3	2.6	1.8	1.4	1.7	1.6	2.2	3.0
ด้านการผลิต										
ภาคการเกษตร	2.5	2.0	3.6	6.2	1.5	1.1	-0.6	-2.7	-1.9	-0.5
ภาคนอกการเกษตร	2.5	1.9	1.0	2.3	1.8	1.5	2.0	2.1	2.6	3.2
การผลิตสินค้าอุตสาหกรรม	0.7	-3.2	-4.6	-2.6	-3.5	-4.4	-2.4	-2.9	0.3	0.1
การก่อสร้าง	-2.4	-0.6	3.3	3.8	0.3	0.5	-8.8	-17.3	-5.5	15.5
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ฯ	3.7	3.8	3.7	3.3	3.4	3.3	5.1	4.3	3.0	3.5
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	8.0	8.5	11.0	12.5	7.4	7.1	7.0	9.7	8.1	9.0
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	34.5	18.0	26.3	34.4	15.3	15.0	9.8	11.8	7.8	8.4
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	5.2	3.3	3.9	3.5	3.7	3.1	2.8	6.6	5.4	3.4
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	-2.3	3.1	-3.1	0.9	2.4	4.2	4.7	2.8	1.7	1.8
กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์	2.3	1.9	2.0	1.9	2.5	1.9	1.1	0.8	1.1	0.7

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานสถิติแห่งชาติ และธนาคารแห่งประเทศไทย

ร้อยละต่อปี	2565	2566	2565	2566				2567		
			ไตรมาส 4	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3
อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจ	2.5	1.9	1.3	2.6	1.8	1.4	1.7	1.6	2.2	3.0
ด้านการใช้จ่าย										
อุปสงค์ในประเทศ	4.0	3.5	3.1	3.0	3.6	3.9	3.6	2.6	1.6	4.3
การบริโภคภาคเอกชน	6.2	7.1	6.4	5.9	7.3	7.9	7.4	6.9	4.9	3.4
การลงทุนภาคเอกชน	4.7	3.2	4.3	2.8	1.4	3.5	5.0	4.6	-6.8	-2.5
การอุปโภคภาครัฐ	0.1	-4.6	-7.1	-6.0	-4.3	-5.0	-3.0	-2.1	0.3	6.3
การลงทุนภาครัฐ	-3.9	-4.6	2.7	4.2	-2.1	-3.4	-20.1	-27.7	-4.0	25.9
การนำเข้าสินค้าและบริการ	3.6	-2.3	-5.4	-0.2	-2.6	-9.4	3.9	5.2	1.3	9.6
สินค้า	1.2	-3.8	-10.2	-3.6	-4.8	-10.4	5.0	4.3	-1.0	8.3
บริการ	13.6	4.2	13.6	14.5	6.4	-5.2	2.1	9.1	10.8	15.2
การส่งออกสินค้าและบริการ	6.1	2.1	-2.3	1.9	0.9	1.1	4.9	2.5	4.7	10.5
สินค้า	1.1	-2.8	-10.5	-5.6	-5.3	-3.0	3.4	-2.0	1.9	8.3
บริการ	59.9	38.3	78.1	66.9	53.7	30.6	14.9	24.7	19.6	21.9
ดุลการค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)*	13.5	19.4	4.2	4.6	3.2	6.7	4.9	2.5	5.7	5.8
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)*	-17.2	7.4	0.3	3.6	-3.0	3.1	3.7	3.4	1.1	2.2
ดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้าย (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)*	6.7	-11.9	4.2	-0.4	-0.8	-6.2	-4.6	-5.1	-2.4	-0.5
เงินสำรองระหว่างประเทศ (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	216.6	224.5	216.6	224.5	218.2	211.8	224.5	223.4	224.3	243.0
อัตราการว่างงาน (ร้อยละ)	1.3	1.0	1.2	1.0	1.1	1.0	0.8	1.0	1.1	1.0
อัตราการว่างงาน ปรับฤดูกาล (ร้อยละ)	n.a.	n.a.	1.2	1.1	1.0	1.0	0.8	1.0	1.0	1.0

หมายเหตุ: *ข้อมูลอาจเปลี่ยนแปลงตามรอบการปรับปรุงข้อมูลและการปรับวิธีการบันทึกข้อมูล
ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานสถิติแห่งชาติ และธนาคารแห่งประเทศไทย

เครื่องชี้วัด	2565	2566	2565	2566				2567		
			ไตรมาส 4	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3
. ภาคตลาดการเงิน										
ตลาดพันธบัตร										
ส่วนต่างอัตราผลตอบแทนพันธบัตรระยะสั้น (2 ปี) และระยะยาว (10 ปี)	1.0	0.4	1.0	0.6	0.4	0.6	0.4	0.4	0.3	0.3
ตลาดหลักทรัพย์										
SET Index (end of period)	1,668.7	1,415.9	1,668.7	1,609.2	1,503.1	1,471.4	1,415.9	1,377.9	1,301.0	1,448.8
Actual volatility (SET Index) ^{1/}	11.0	11.8	9.4	12.0	11.6	10.2	13.2	10.0	10.5	12.7
อัตราส่วนราคาต่อกำไร (P/E ratio) (เท่า)	18.2	18.4	18.2	19.3	18.0	20.3	18.4	18.1	17.1	18.0
ตลาดอัตราแลกเปลี่ยน (ค่าเฉลี่ย)										
Actual volatility (บาท) (%annualized) ^{2/}	8.7	9.1	11.9	10.9	7.9	8.0	9.4	8.6	6.4	7.9
ดัชนีค่าเงินบาท (NEER)	115.5	119.8	115.9	120.3	119.8	119.8	119.2	118.8	117.2	121.8
ดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง (REER)	103.3	104.3	103.2	106.1	104.4	104.1	102.4	100.9	100.0	103.6
. ภาคสถาบันการเงิน ^{3/}										
อัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของลูกค้าชั้นดี (MLR) ^{4/}	6.00	7.25	6.00	6.56	7.00	7.04	7.25	7.25	7.25	7.25
อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือน ^{4/}	0.98	1.65	0.98	1.15	1.40	1.49	1.65	1.65	1.65	1.65
ความเสี่ยงพอของเงินกองทุน										
เงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (%)	19.4	20.1	19.4	19.4	19.5	19.9	20.1	20.1	19.9	20.5
ความสามารถในการทำกำไร										
กำไรสุทธิ (พันล้านบาท)	238.0	251.0	63.0	60.0	74.0	65.0	53.0	68.0	76.0	71.0
กำไรสุทธิต่อสินทรัพย์สุทธิเฉลี่ยต่อปี (ROA) (เท่า)	1.0	1.1	1.1	1.0	1.3	1.1	0.9	1.1	1.3	1.2
สภาพคล่อง										
เงินให้สินเชื่อต่อเงินรับฝากและตั๋วแลกเงิน	92.0	91.0	92.0	90.6	92.0	92.4	91.0	90.1	89.7	89.1

หมายเหตุ: ^{1/} คำนวณโดยวิธี Annualized standard deviation of return
^{2/} Daily volatility (โดยใช้ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักแบบ exponential)

^{3/} ข้อมูลครอบคลุมธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบ
^{4/} ค่าเฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดใหญ่ 6 แห่งตั้งแต่ ก.ค. 2564

เครื่องชี้วัด	2565	2566	2565	2566				2567		
			ไตรมาส 4	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3
3. ภาคครัวเรือน										
หนี้ครัวเรือนต่อ GDP (%)	91.6	91.4	91.6	90.8	90.9	91.0	91.4	90.8	89.8	89.0
สินทรัพย์ทางการเงินต่อหนี้สิน (เท่า)	2.7	2.6	2.7	2.8	2.7	2.6	2.6	2.7	2.7	n.a.
สัดส่วนสินเชื่อก้างชำระเกิน 3 เดือน (NPLs) ของระบบ สง. (%)										
สินเชื่ออุปโภคบริโภค	3.1	3.3	3.1	3.2	3.3	3.4	3.3	3.6	3.9	4.0
สินเชื่อที่อยู่อาศัย	3.3	3.5	3.3	3.5	3.5	3.6	3.5	4.1	4.5	4.6
สินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์	1.9	2.2	1.9	1.9	2.1	2.1	2.2	2.2	2.3	2.3
สินเชื่อบัตรเครดิต	2.5	3.0	2.5	2.8	2.7	3.0	3.0	3.3	3.7	3.8
สินเชื่อส่วนบุคคล	3.7	3.5	3.7	3.5	3.6	3.7	3.5	3.5	3.6	3.7
4. ภาคธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน										
อัตรากำไรจากการดำเนินงาน (OPM) (%) ^{5/}	7.7	7.4	6.2	6.2	7.3	7.3	7.8	7.9	7.8	6.8
อัตราส่วนหนี้สินต่อทุน (D/E ratio) (เท่า) ^{5/}	0.7	0.7	0.7	0.7	0.7	0.7	0.7	0.7	0.7	0.7
อัตราส่วนความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย (ICR) (เท่า) ^{5/}	5.6	4.8	4.3	4.3	4.9	4.4	5.3	5.3	4.7	4.0
อัตราส่วนสภาพคล่องหมุนเวียน (Current ratio) (เท่า) ^{5/}	1.8	1.7	1.8	1.8	1.8	1.8	1.8	1.7	1.7	1.8
สัดส่วนสินเชื่อก้างชำระเกิน 3 เดือน (NPLs) ของระบบ ธพ. (%)										
ธุรกิจขนาดใหญ่	1.2	1.2	1.2	1.2	1.1	1.1	1.0	1.1	1.1	1.2
ธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก (SMEs)	6.8	6.7	6.8	6.6	6.6	6.7	6.7	6.8	6.8	7.1

หมายเหตุ: ^{5/} เฉพาะบริษัทที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ (โดยใช้ค่ามัธยฐาน) และมีการปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง

เครื่องชี้วัด	2565	2566	2565	2566					2567		
			ไตรมาส 4	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	
5. ภาคอสังหาริมทรัพย์											
จำนวนที่อยู่อาศัยที่ได้รับอนุมัติสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์ (กรุงเทพฯ และปริมณฑล) (หน่วย)											
รวม	64,636	52,877	17,776	11,860	14,656	14,407	11,954	10,857	12,198	12,405	
บ้านเดี่ยวและบ้านแฝด	19,471	16,163	5,056	3,709	4,392	4,178	3,884	3,333	3,733	3,606	
ทาวน์เฮ้าส์และอาคารพาณิชย์	19,752	16,065	5,216	3,906	4,456	4,299	3,404	3,158	3,339	3,209	
อาคารชุด	25,413	20,649	7,504	4,245	5,808	5,930	4,666	4,366	5,126	5,590	
จำนวนที่อยู่อาศัยเปิดขายใหม่ (กรุงเทพฯ และปริมณฑล) (หน่วย)											
รวม	107,051	101,536	27,912	22,133	25,647	22,389	30,810	16,559	16,886	8,512	
บ้านเดี่ยวและบ้านแฝด	24,748	30,929	7,188	4,942	5,683	8,747	11,287	6,769	5,260	3,617	
ทาวน์เฮ้าส์และอาคารพาณิชย์	28,525	21,577	7,898	5,284	5,137	6,484	4,617	4,071	3,733	3,149	
อาคารชุด	53,778	49,030	12,826	11,907	14,827	7,158	14,906	5,719	7,893	1,746	
ดัชนีราคาที่อยู่อาศัย (ปี 2554 = 100)											
ดัชนีราคาบ้านเดี่ยวพร้อมที่ดิน	141.5	147.1	145.3	146.7	145.5	146.7	149.5	150.7	151.1	152.1	
ดัชนีราคาทาวน์เฮ้าส์พร้อมที่ดิน	167.4	174.1	169.2	172.0	173.2	174.7	176.4	177.7	179.4	182.2	
ดัชนีราคาอาคารชุด	184.4	193.2	188.9	194.7	188.9	190.4	198.9	197.8	197.0	204.1	
ดัชนีราคาที่ดิน	180.2	182.5	184.3	175.0	181.6	184.8	188.5	185.9	187.1	186.3	
6. ภาคการคลัง											
หนี้สาธารณะต่อ GDP (%)	60.9	61.9	60.9	61.3	61.7	62.4	61.9	63.7	63.4	63.3	
7. ภาคต่างประเทศ											
ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP (%)	-3.5	1.5	0.2	2.8	-2.3	2.5	2.8	2.6	0.9	1.6	
หนี้ต่างประเทศต่อ GDP (%) ^{6/}	42.2	39.1	42.2	39.4	37.9	37.9	39.1	37.6	37.4	38.1	
หนี้ต่างประเทศ (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	201.4	196.5	201.4	204.3	195.0	191.9	196.5	190.2	185.5	200.9	
ระยะสั้น (%)	59.7	58.7	59.7	59.5	59.2	57.9	58.7	57.6	56.6	56.4	
ระยะยาว (%)	40.3	41.3	40.3	40.5	40.8	42.1	41.3	42.4	43.4	43.6	
เงินสำรองระหว่างประเทศต่อหนี้ต่างประเทศระยะสั้น (เท่า) ^{7/}	2.3	2.4	2.3	2.2	2.3	2.2	2.4	2.4	2.4	2.4	

หมายเหตุ: ^{6/} คำนวณตามวิธีของธนาคารโลก โดยใช้หนี้ต่างประเทศต่อผลรวมของ nominal GDP 4 ไตรมาสย้อนหลังนับตั้งแต่ไตรมาสที่พิจารณา

^{7/} หนี้ต่างประเทศระยะสั้นที่นำมาคำนวณ คือ หนี้ต่างประเทศที่มีกำหนดชำระคืนภายใน 1 ปีนับจากวันสิ้นงวดนั้น ๆ (remaining maturity basis)

ร้อยละ	2567		2568		2569			
	Q4	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3
> 16	0	0	0	1	1	2	3	3
14.0-16.0	0	0	0	0	0	0	0	1
12.0-14.0	0	0	0	1	1	1	1	1
10.0-12.0	0	0	1	1	1	1	1	1
8.0-10.0	1	1	2	3	2	2	2	2
6.0-8.0	5	3	5	6	6	7	6	6
4.0-6.0	39	20	20	19	20	19	19	19
2.0-4.0	36	37	32	28	27	28	27	26
0.0-2.0	16	23	20	20	18	16	15	16
(-2.0)-0.0	2	11	12	12	13	12	12	13
(-4.0)-(-2.0)	1	3	5	6	6	6	8	8
(-6.0)-(-4.0)	0	1	1	2	2	3	3	4
(-8.0)-(-6.0)	0	1	1	1	1	1	1	1
< -8	0	1	1	2	2	3	2	2

อัตราเงินเฟ้อทั่วไป

ร้อยละ	2567		2568		2569			
	Q4	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3
> 10	0	0	0	0	0	0	0	0
9.0-10.0	0	0	0	0	0	0	0	0
8.0-9.0	0	0	0	0	0	0	0	0
7.0-8.0	0	0	0	0	0	0	0	0
6.0-7.0	0	0	0	0	0	0	0	0
5.0-6.0	0	0	0	0	0	0	0	0
4.0-5.0	0	0	0	1	2	2	2	2
3.0-4.0	0	1	2	4	8	7	7	8
2.0-3.0	0	13	12	14	17	16	16	17
1.0-2.0	53	50	32	26	24	24	24	24
0.0-1.0	46	32	34	28	23	23	23	23
(-1.0)-0.0	0	4	16	18	15	16	16	16
(-2.0)-(-1.0)	0	0	4	7	8	8	8	8
< -2	0	0	0	2	4	4	4	4

อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน

ร้อยละ	2567		2568		2569			
	Q4	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3
> 5.5	0	0	0	0	0	0	0	0
5.0-5.5	0	0	0	0	0	0	0	0
4.5-5.0	0	0	0	0	0	0	0	0
4.0-4.5	0	0	0	0	0	0	0	0
3.5-4.0	0	0	0	0	0	0	0	0
3.0-3.5	0	0	0	0	0	0	0	0
2.5-3.0	0	0	0	1	1	1	2	2
2.0-2.5	0	0	4	5	6	6	7	7
1.5-2.0	0	6	19	17	15	16	17	18
1.0-1.5	12	36	36	29	25	25	25	25
0.5-1.0	81	45	29	27	25	24	24	23
0.0-0.5	7	12	10	15	17	17	16	15
(-0.5)-0.0	0	1	2	5	8	8	7	7
< -0.5	0	0	0	1	3	3	3	3

เพื่อความเป็นอยู่ที่ดี อย่างยั่งยืนของไทย

ธนาคารแห่งประเทศไทย

273 ถนนสามเสน แขวงวัดสามพระยา เขตพระนคร กรุงเทพฯ 10200

Tel. +66 2283-5353

Bank of Thailand Channel
Hotline1213 Channel

www.bot.or.th

[@bankofthailand](https://twitter.com/bankofthailand)

[bankofthailand](https://www.facebook.com/bankofthailand)
Hotline1213